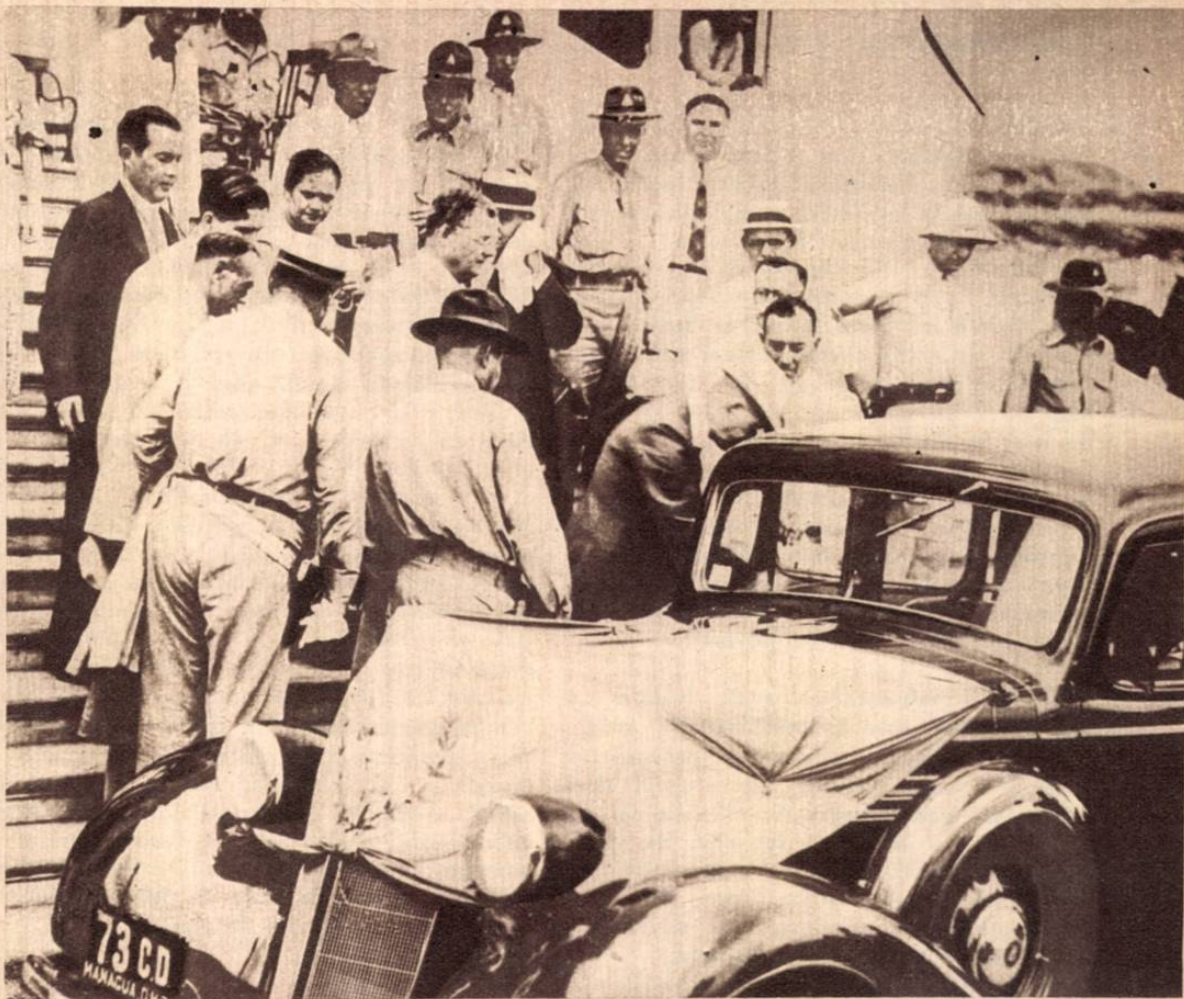

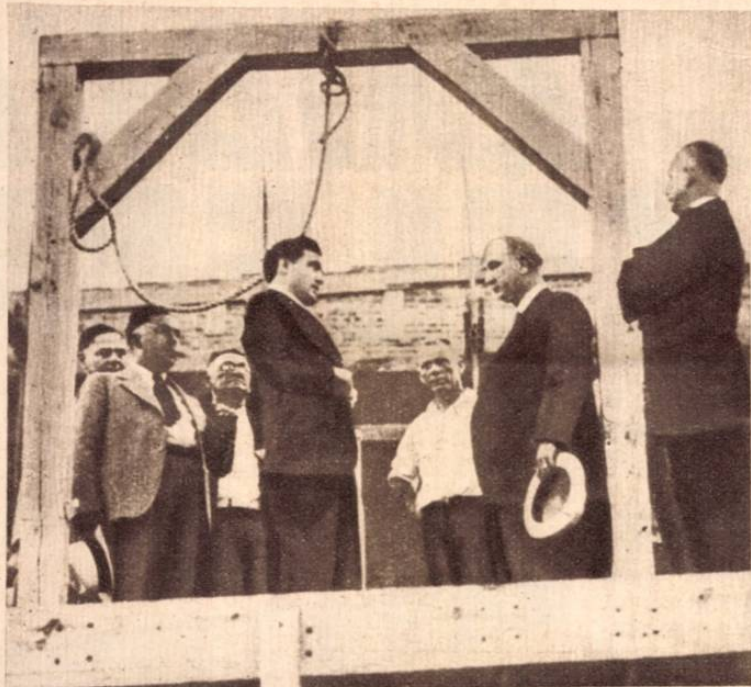
SE APROPIE LUPTA PENTRU ALEGERILE PREZIDENTIALE IN STATELE UNITE

O intensă propagandă electorală a început în America, pentru viitoarele alegeri ale președintelui republicii. Fotografia noastră a fost luată la Cleveland și înfățișează o manifestație de simpatie a partizanilor lui Alf. Landon, contracandidatul președintelui Roosevelt.

UN PREȘEDINTE EXILAT

Președintele Sacasa al Nicaragiei a fost declarat prizonier în palat, în urma unei revolte a gărzii naționale, și silit apoi să plece în exil. Fotografia noastră îl înfățișează în clipa urcării în automobil cu care va părăsi țara.

VICTIMA LEGII LINDBERGH

În Statele Unite s'a votat o lege în urma căreia răpitorii de copii sunt pedepsiți cu moartea. Această lege se numește legea Lindbergh. Fotografiile noastre a fost luate la Mac-Alester și înfățișează pe kidnapper-ul Arthur Cooh, câteva minute înainte de execuție.

GUNOIUL SE STRÂNGE DIN CASA D-VOASTRĂ, DAR MUȘTELE RĂMÂN...

și împreună cu ele toată murdăria și infecția ce o răspândesc nestingerite prin casă! — Debarasați-vă de acești paraziți, — adevărați agenți propagatori de boală — ce degradează prin murdăria lor nu numai casa, dar primejduesc până și sănătatea D-voastră. Stârpiți-le cu FLY-TOX!

Inconjurul pământului.

ZIARELE au anunțat, iar știrea s'a confirmat în mod oficial, că d. Băzu Cantacuzino, bine cunoscutul nostru sportiv și aviator de reputație mondială pregătește un raid în jurul pământului cu avionul. Aparatul, un Caudron cu motor Renault capabil să sboare 7.500 km. fără escază, este aproape terminat, așa că, această formidabilă încercare, având la bază și bătărea recordului pe acest circuit realizat acum doi ani de regretatul pilot american, Willey Post într'un timp de 7 zile și 19 ore, ne arată că omenirea este încă în căutarea senzațiilor.

Pentru cei care își dau seama de progresele de astăzi ale aviației, știrea aceasta nu mai apare ca ceva extraordinar. A trecut vremea când ne minunam cetind minunatele aventuri ale lui Phileas Fogg, legendarul erou din romanul „Inconjurul pământului în 80 de zile”, aventuri descrise cu atâta frumusețe de magnificul povestitor Jules Verne.

Mintea străbătând întunecatul trecut, trăește cu închipuirea întâmplări care în realitatea lor îndrăgeau fantasticul. Inconjurul pământului datează de multă vreme. Nu numai aviația are dreptul să-și revendice această performanță. Aceste încercări își au trecutul lor glorios în epoca tot atât de glorioasă a marilor corăbieri, legați de o epocă de cercetări geografice și astronomice, care ne arată lumina din acea epocă în continua stare defăimantă ce o învăluia misterul aceste planete.

Sunt 400 de ani de când vestitul Magellan a plecat cu trei corăbii să înconjoare pământul. Această expediție a pornit în cursul anului 1519 și i-au trebuit trei ani ca să înconjoare pământul trecând prin întâmplări care ar umple volume întregi. Dela această dată, au trecut încă aproape 400 ani, când în anul 1889, corăbierul Nelly Bly străbate

acelaș drum în numai două luni și jumătate. În anul 1907 colonelul Campbell și Schmidt în 1911, reduc acest timp la 75 zile, apoi la 34 zile.

Prima încercare de a face inconjurul pământului pe cale aeriană apare în anul 1924, când trei americani, Smith, Nade și Nelson întrebunințează 363 ore de sbor pentru străbătarea acestui circuit. În 1927, Brock și Schle, Collyer întrebunințează 23 zile, record care era redus de „Grai” Zeppelin la 3 săptămâni fac 42 zile, și în 1928 Mears și în anul 1932 apar doi americani hotărâți să reducă acest record sub 10 zile. Incercarea această a aviatorilor Willey Post și Harold Gatty a fost socotită o nebunie. Totuși, tenacitatea de care au dat dovadă acești doi aviatori, a fost mai presus de orice închipuire. Cine era Post? Cine era Gatty? Până la încercarea performanței lor, doi necunoscuți în lumea trepidantă a Americii, gata să-și sacrifice viața pentru glorie și carieră. Au plecat să învingă necunoscutul, și au învins! Iar victoria lor s'a răsfânt asupra omenirii întregi, a acestei omeniri înzeștrată să creeze și să cucerească să se civilizeze și să progreseze.

Acești eroi ai văzduhului sunt apostolii aviației de astăzi. Mulțumită sacrificiului lor, aviația este astăzi ceiace este. Adică singura descoperire a geniului omenesc care s'a impus cu hotărâre în mai puțin de două decade în viața ce pulsează astăzi cu un ritm din ce în ce mai accelerat.

Privind străduințele trecutului ne putem da mai bine seama de ceiace este astăzi. Iar acum, când un român caută să calce pe urmele acestor predecesori, este

Băzu Cantacuzino în carlinga avionului.

AMINTIRI *despre* RAIDURI AVIATICE CELEBRIE

Lindbergh, controlând personal gararea hidroavionului său, cu prilejul raidului la Tokio.

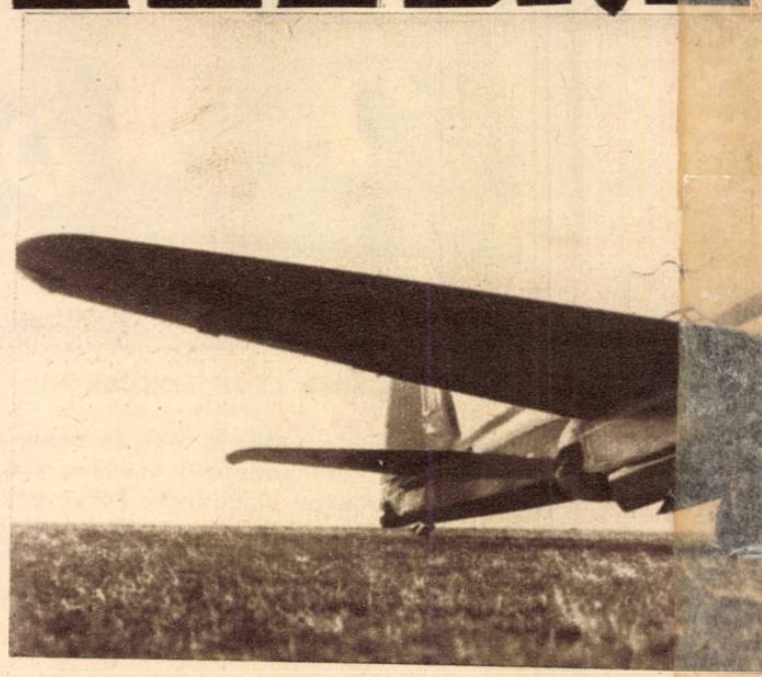

Amy Molisson în plin sbor.

cazul ca începând cu acest articol, ce va face serie, să privim înapoi, la performanțele aviatice din anii trecuți care pot să stea încă cu fruntea sus și astăzi.

Mister Hall, unul din regii petrolului din Țara nouă, anunță în anul 1931 că oferă jumătate de milion dolari echipajului care va înconjura pământul în avion, în mai puțin de 10 zile. Willey Post, fost reprezentant al unei case petrolifere din Texas, devenit pilot de încercare la casa Lockheed, cumpără dela această uzină un avion „Vega” cu motor de 480 cai și invită pe un reputat navigator australian, Harold Gatty să pornească cu el în sbor pentru a înconjura pământul. Fără a se sinchisi de starea meteorologică, ei decolează în mijlocul verii trecând Atlanticul în timpul record de 15 ore. Sborul, socotit de toată lumea nebunesc, se continuă cu aceiași alură îndrăcită peste Țara Galilor, apoi peste Berlin, Moscova, unde Sovietele le-au pregătit o primire demnă de această încercare. La frontiera Mancuriei sunt împotmoliți la o aterisare forțată care era să-i coste viața.

Cățiva localnici ajută cu caii lor, scoaterea aparatului, care apoi este remorcat de un tractor al asociației sovietice Ossoaviachim. Imdată ce au dat de teren bun de decolare, decolează fără să se odihnească, căci

Avionul cu care Băzu Cantacuzino va încerca să doboare recordul lui Willey Post.

Mașina „Irish Swoop” pe aerodromul Croydon din Londra. Se cercetează dacă în timpul rotirii avionului compasul rămâne acelaș.

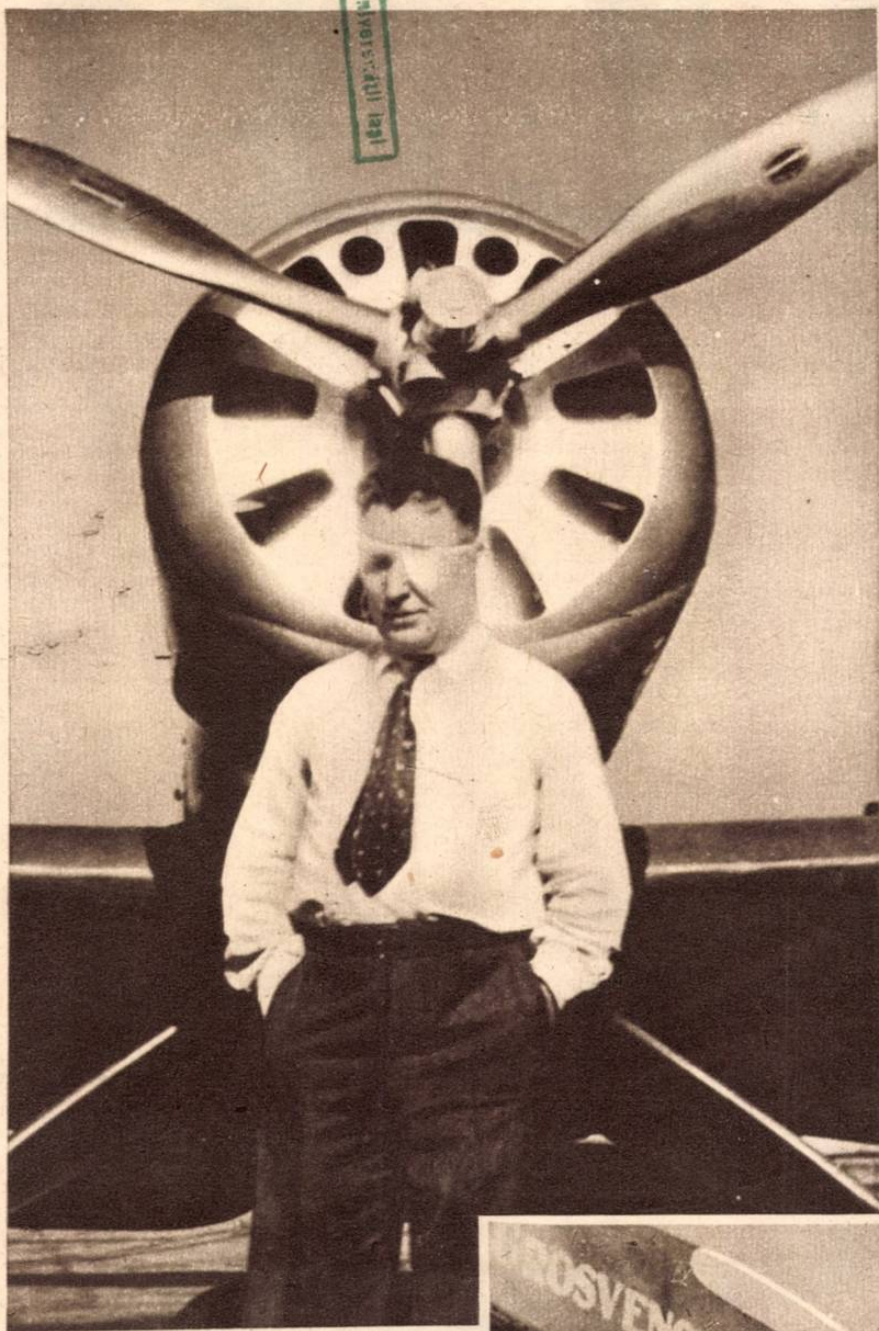

timpul este prețios. Ajung la Khabarovsk pe coasta Pacificului, pe care-l traversează până la Nome trecând peste marea lui Beering. Luptând cu vitregia vremii și cu o oboseală din ce în ce mai cotropitoare care era să-i arunce în adâncurile oceanului de sute de ori, suferind chinurile unui frig polar, reușesc să ajungă la Fairbanks, capitala din Alaska. De aici, începe cursa nebună către Roosevelt-Field. La pornire, Gatty este rănit încercând să puie elicea în mișcare. De aici, nu mai este decât un pas până la cucerirea gloriei.

Aterisind pe aerodromul Roosevelt-Field, Post, mai viguros decât tovarășul său Gatty, a putut să iasă dincarlingă, Gatty, din cauza oboselii extenuante, a trebuit să fie scos pe brațe. Lumea întreagă a fost în delir. Primirea ce li s'a făcut a fost ceva din povești. Iar premiul primit a recompensat această strădanie care pe lângă că a avut un sfârșit atât de fericit putea să aibă și unul dureros.

Cu această ocaziune s'a descoperit calea atât de căutată pentru realizarea unor linii aeriene de legătură între Eu-

Willey Post în fața avionului cu care a bătut recordul mondial de viteză.

ropa și America de Nord. A fost un dublu triumf al omenirii. Acel al tehnicii și al posibilității de exploatarea acestei tehnici pe o cale ce a costat multe sacrificii omenesti.

Willey Post a fost cel mai strălucit pilot și navigator al timpului. Prin această încercare el nu și-a terminat seria raidurilor sale. Nu trec nici doi ani, și Willey Post decolează iarăși într-o încercare mai îndrăznească. Plecarea sa a avut loc în ziua de 15 Iulie 1933, când faimoasa escadrilă a generalului Balbo ameriza în America. La bordul bătrânului său „Winnie Mae”, singur la bord, Post decolează la ora 5 dimineața de pe aerodromul Floyd Bennett (New-York), traversează Atlanticul în timpul record de 24 ore și 45 minute ca să aterizeze la Berlin unde aduce ziarelor clișeele luate cu ocaziunea vizitei făcute de escadrila lui Balbo.

O fotografie luată în timpul raidului lui Willey Post în atmosferă.

Aci, fără să se odihnească, după ce străbătuse o cale de 6.300 Km., întrebuințând numai două ore pentru alimentarea aparatului, Post decolează mai departe către țelul final: **Inconjorul pământului în mai puțin de 8 zile.** Record de necrezut, dar care a reușit perfect, adăugând încă o verigă la lanțul victorios al acestui pilot strălucit sortit să moară atât de stupid. Plecat dela Berlin i se dereglează pe drum dispozitivul de pilotare automată, apoi timpul extrem de rău îl obligă să aterizeze la Koenigsberg unde se odihnește „forțat”, 12 ore.

Raidul începe cu o luptă pe viață și pe moarte timp de patru zile cu ceața și ploaia, ajungând distrus de oboseală la Fairbanks unde din cauza extenuării nu mai poate stăpâni aparatul capotând la aterisare.

În fine, în ziua de 23 Iulie, aterisează la New-York, punctul său de plecare, cu avans de o oră asupra ora-riului propus deși a avut neșansa stricăciunii dela Fairbanks. A străbătut astfel 25.000 km. în 7 zile și 18 ore, bătând recordul stabilit cu doi ani în urmă în tovarășia lui Gatty.

Patru zeci de mii de oameni au salutat cu entuziasmul specific american această isbândă.

Peste doi ani, și acest eveniment a impresionat, deoarece

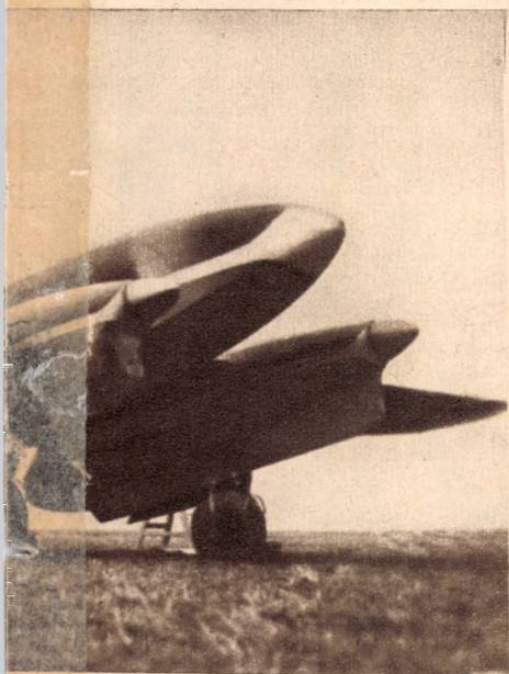
Scott și Black, glorioșii biruitori ai raidului Londra-Melbourne.

toate întâmplările marcante din viața lui Post s'au succedat în doi în doi ani, un tragic accident întâmplat în ziua de 19 August 1935, răpește viața acestui sburător celebru pe când încerca un record către Moscova cu plecarea din San Francisco, de astă dată însoțit de cunoscutul ziarist și artist de cinema, Willey Rogers, un idol al americanilor. Acești doi Willey, amândoi oameni de înfăptuiri îndrăznețe, au aruncat America și apoi lumea întreagă științifică, care avea în persoana lui Willey Post, un tehnician și un savant al sborurilor la mare altitudine, într'un doliu neconsolabil.

Deși fără un ochi, Post a fost unul

din piloții cei mai căutați ai companiilor de navigațiune americane. La început această infirmitate căpătată cu ocaziunea unui accident, i-a cauzat foarte multe neajunsuri, multă lume neavând încredere în el. Au trecut ani până ca directorii companiilor aeriene și-au dat seama că acest om, întrebuințat până atunci să care sacii cu corespondența postală, este un pilot excepțional. Astăzi, în cadrul evenimentelor aviatice importante în curs de desfășurare, amintirea lui Willey Post apare ca o lumină în negura acestui spațiu ce ne înconjoară și al cărui mister nu i-a fost dat să-l descopere.

REMUS IONESCU

VIATA ȘI M

rale, sau cazanul de fontă al unei locomotive demontate: Nimic nu s'a clintit, înrudit, emoționat în noi — și chiar dacă n'am rostit cuvântul, am simțit peste chipul nostru adierea rece a unei morți fără capăt.

Dar alta e puterea „naturii moarte”, când ni se înfățișează în varietatea și puterea ei cosmică. Cine-ar putea spune despre Marea Mediterană sau Oceanul Pacific, zărite de pe vaporul pierdut în mijlocul apelor lor, într'un răsărit de soare, sau un apus de lună, că sunt „materie moartă”?... Munții Hymalaia, sau frații lor mai modești, munții Alpi, în nemișcarea lor milenară, spun totuși că sunt cutureați de forțe cosmice — electrice? magnetice? —, cari sunt poate întâia expresie a acelei, organizate neliniști cari s'a ivit într'o amoebă și s'a desăvârșit în surâsul unei fete, în visarea unui poet, în intuiția unui matematician, în viziunea unui profet. Oricât ar fi de depărtați, nu sunt prea străini unul de altul — ne-o spune un instinct tainic — omul care urcă și muntele de granit care-l susține.

A.

Fotografii Ladislau Roth.

IMPRESIA e hotărâtoare de la întâia aruncătură de ochi: ceva în noi se cutremură sau numai se înfioară și începe să murmure cu duioșie, în fața mei găste, urmată de un cârd de boboci, ca de mingi de abur de aur, pe drumul de țară, în preajma unui șanț verde.

Recunoaștem parcă, pe un zid imens și înalt, firisoarele de iederă, trâmbelele minuscule multicolore ale floarei denumită „rochița rândunelei” — și în sufletul nostru repetăm extraordinarul efort, care-a dus planta, dela nivelul pământului, atât de sus în văzduh.

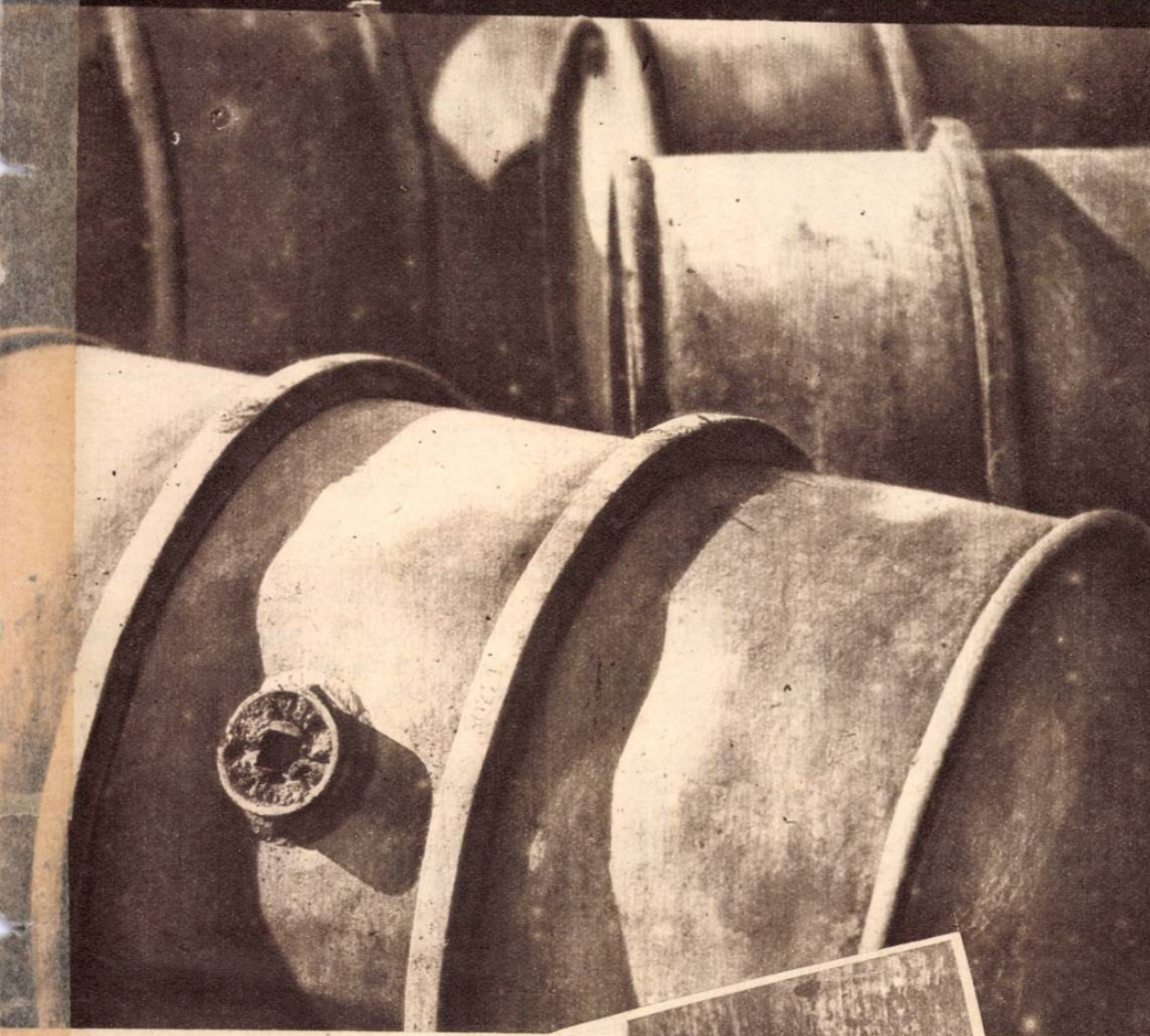
Recunoașterea plantelor și animalelor e ușoară, mai cu seamă atunci când se înfățișează ochilor „oștri în atitudini de mișcare, schițată numai, sau numai începută. Consimțământul nostru merge către elanul vital, chiar când pare a se amenința existența, dintr'o străveche teamă: O cireadă de elefanți, în smăcurile Nilului, un **boa constrictor** într'o pădure ecuatorială, și rămânem visători la un stol de rândunici călătore, sau berze amestecate cu nourii albi, la un mușuroi de furnici, într'o frământare ce pare anarhică, la zumzetul unui roi de albine, în gura stupului care murmură, ca un fund de mare...

Ați privit, de bună seamă, și un „mușuroi” de pietriș, pe marginea drumurilor noastre ru-

ATERIE

SOIR DE PARIS

BOURJOIS
PARIS

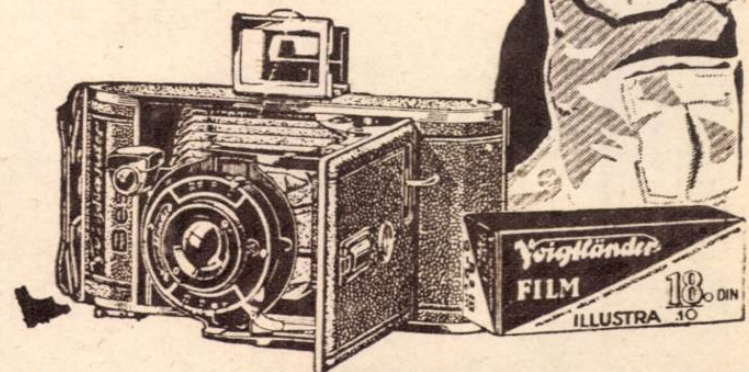
**Ceeace caracterizează
noul aparat**

Voigtländer „BESSA“

este declanșatorul pe capac. Nu mai este vorba de declanșatorul de sârmă, ci de un adevărat trăgaci, ca la armă.

De aceea, aparatul „Bessa“ poate fi ținut, liniștit și sigur, cu ambele mâini și puteți fotografia, nu numai în 1/25 dintr-o secundă dar și într'un interval de 1/10 și 1/5 dintr-o secundă, fără a risca să obțineți imaginea mișcată.

Adresați-vă magazinelor de aparate fotografice, unde vi se arată acest nou Voigtländer „Bessa“ 6 9 făcându-vă, fără nici o obligație din partea Dv., demonstrații cu acest aparat.

Voigtländer

A APĂRUT
MAGAZINUL
Pe luna Iunie. — 160 pagini 25 lei.

VEDETĂ DE CINEMA ȘI PRIETENĂ A COPIILOR

Frumoasa stea a filmului american, Joan Bennett, este o mare prietenă a copiilor. Fiind în Londra și trecând prin parcul St James, ea a adunat la un loc un grup impresionant de copii, cu care se joacă, voioasă.

INCORONAREA REGINEI FRUMUSEȚII IN ANGLIA

Miss Olive Carpenter din Birmingham, o tânără brunetă în vârstă de 19 ani, a fost încoronată de curând ca regină a frumuseții britanice. Alături de ea stă vice-regina.

IN LUMEA VEDETELOR

CAMPIONUL JAPONIEI

Sportul național al Japoniei, un soi de luptă în ring, se numește Subo. Fotografia noastră îl înfățișează pe campionul acestui sport semnând autografe.

FIICA PREȘEDINTELUI ȘI VEDETA

Fiica președintelui republicii americane, Misses Ana Roosevelt-Boettiger, a vizitat recent Hollywood-ul. Fotografia noastră o înfățișează pe distinsa vizitatoare vorbind cu Joan Crawford.

NEPOATA PREȘEDINTELUI BENEȘ ARTISTĂ DE CINEMA

D-ra Carla Olic, o tânără în vârstă de 20 de ani, nepoata președintelui Beneș a debutat în filmul național ceh „Stefanik” și de atunci a apărut ca star într’o serie de filme mari internaționale.

DIN ȚARĂ

ZIUA AVIAȚIEI

Cu fastul obicinuit s'a sărbătorit și anul acesta în prezența Suveranului, Principelui Nicolae și a Voevodului Mihai, Ziua aviației. Fotografiiile noastre înfățișează :

- 1) Suveranul, Voevodul Mihai și Principele Nicolae îndreptându-se spre locul defilării.
- 2) Suveranul, Voevodul Mihai și Principele Nicolae, trecând în revistă trupele și pe foștii aviatori din timpul războiului.

- 3) Membrii guvernului și oficialitățile primind defilarea trupelor în fața Patriarhiei, cu prilejul serbării zilei onomastice a M. S. Reginei Maria.

- 4) Trupele dând onorul la Patriarhie cu prilejul zilei onomastice a M. S. Reginei Maria.

- 5) Plecarea bărcii „Carmen Sylva” care întreprinde raidul București-Constanța, pe Dâmbovița și Dunăre.

FEMEI SACRIFICATE

Ines Fowler, în vârstă de 14 ani (st.) și mama ei Bertha Fowler au fost răpite și schingiuite de către așa numiții "night riders", membrii unei asociații secrete din America, condusă de un preot fanatic. Din asociație fac parte și femei. Insuși, ele execută pe pedepsite, care au fost și tunse. Cinci bărbați au fost schingiuiți în acelaș fel.

UN NEGRU CANDIDAT LA VICE-PREȘEDENȚIA STATELOR-UNITE.

Comuniștii din Statele Unite au hotărât într-o mare adunare la New-York să susțină candidatura lui Browder, secretar general al partidului comunist la președenția Statelor Unite. Pentru vice-președenție ei vor susține candidatura negrului Ford, pe care-l vedem în fotografia noastră, strângând mâna lui Browder.

ACTUALITĂȚI

PURTĂTORII POLITICEI EXTERNE A ANGLIEI.

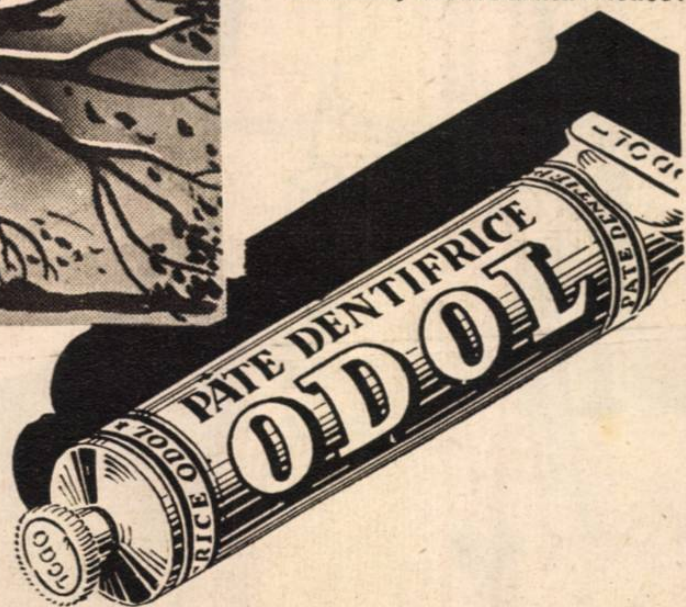
Fotografia noastră înfățișează pe cei trei purtători ai politicii externe britanice. Dela stânga spre dreapta, Anthony Eden ministru de externe. Lordul Halifax, colaboratorul cel mai apropiat al lui Eden și secretarul general al ministerului de externe Sir Robert Vansittart.

C O N T R A ELEMENTELOR DESLANȚUITE ALE NATURII

suntem dezarmați!

Impotriva ravagiilor, însă, pe cari fermentațiile din gură, prin aciditatea formată și microbii, ce iau naștere, le-ar putea provoca dinților, - și cari ar echivala cu adevărate dezastre pentru organismul omenesc, -avem o armă eficientă:

NEINTRECUTA PASTĂ DE DINȚI ODOL

a cărei alcalinitate neutralizează aciditatea generatoare a cariilor și a cărei putere antiseptică ucide microbii, înlăturând astfel orice posibilitate de infecție.

PASTA DE DINȚI ODOL, în afara calităților ei neutralizante și bactericide, are o aromă extrem de plăcută.

Adoptată de toată lumea cu grijă de sănătatea dinților și întrebuințată zilnic de câteva ori, e preferată imediat, pentru că, în plus, albește dinții.

PASTA DE DINȚI
ODOL

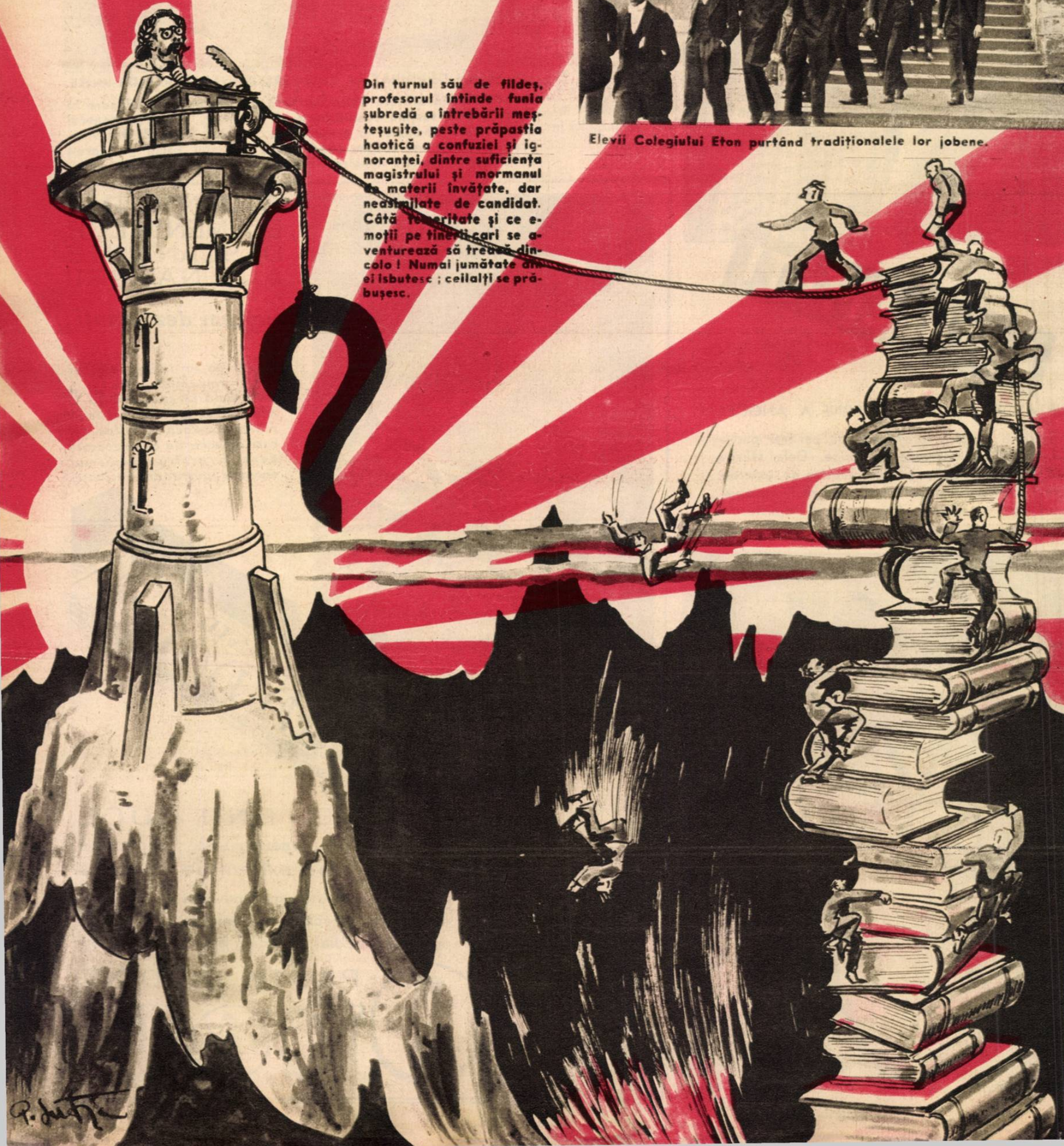
LOTERIA BACALAUREATULUI

Bacalaureatul reprezintă, pentru adolescenți, un salt în gol, un cerc de foc, prin care ești nevoit să treci, o punte îngustă peste o prăpastie amănitoare. Cine are noroc scapă, cine nu se prăpădește. Comisiunea poate fi înghetătoare sau severă, iar întrebările pot fi limpezi sau meșteșugite. Profesorul are libertatea să-și aleagă orice chestiune, din materia specialității sale, și dacă întâmplător chestiunea a fost în programul liceului, candidatul va răspunde, altminteri e respins. Socotim absolut necesară o reformă a bacalaureatului. Dacă e vorba de-a alege prin ciur des pe tinerii cari să intre în Universitate, ca să nu fie prea mulți această ciuruire să se facă din primele clase de liceu. Să se întocmească programe precise despre materiile și chestiunile de bacalaureat, iar comisiunile — pe cât posibil unificate — să aibă culegeri de întrebări, în formă precisă. Examenul de bacalaureat trebuie să fie mai mult un control asupra chipului în care profesorii de liceu și-au făcut datoria: cum au predat materiile principale în timpul anilor de studii, și cum au reușit să facă pe elevi să asimileze cunoștințele.

Elevii Colegiului Eton purtând tradiționalele lor jobene.

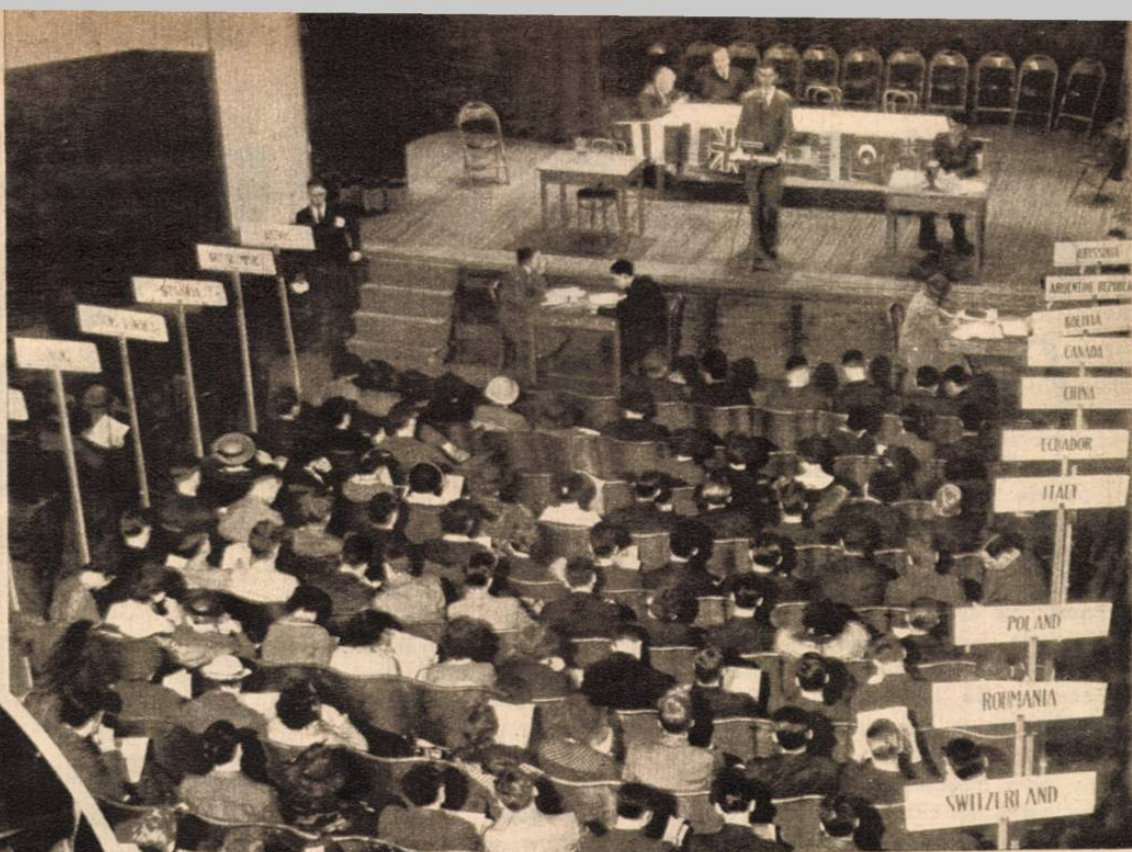
Din turnul său de fildeș, profesorul întinde funia subredă a întrebării meșteșugite, peste prăpastia haotică a confuziei și ignoranței, dintre suficiența magistrului și mormanul de materii învățate, dar neasimilate de candidat. Câtă fărâșitate și ce emoții pe tinerii cari se aventurează să treacă dincolo! Numai jumătate din ei izbutesc; ceilalți se prăbușesc.

NUMĂRUL atât de redus al absolvenților de liceu, cari au trecut bacalaureatul cu succes — abia jumătate din ei — pune și anul acesta problema dureroasă a învățământului nostru secundar și mai cu seamă a destinului noii generații. E admisibil, adică explicabil căderea unui elev la examenele de sfârșit de an al oricăruia din cele opt clase de liceu; elevul n'are aptitudini pentru o materie, sau a neglijat o materie, sau a fost rău examinat — întâmplător — de un domn profesor enervat. Toate aceste argumente sunt foarte valabile, în primii ani de liceu. În ultima clasă nu mai e valabil niciun argument: Cine a putut ajunge în clasa opta, înseamnă că a trecut prin opt probe eliminatorii și le-a biruit pe toate.

Cum se poate explica atunci faptul uluitor că bacalaureatul — care

1. Studentii părăsind Universitatea din Calcuta cu prilejul unei solemnități, în urma căreia s'au acordat 1084 de grade. Printre građați au fost și 33 de femei.

2. Elevii de la Harrow School din Londra a căror uniformă pitorească este caracterizată prin pălăria de paie, fotografiați cu prilejul unei festivități.

Lăsăm deoparte faptul general și dovedit de toți inspectorii serioși ai învățământului că n'cele mai multe cazuri, elevii corijenți și repetenți sunt o dovadă a **incapacității profesorului** și nu a relei voințe sau incapacității elevului. La bacalaureat, elevul se găsește în fața unei comisii **străine**, a cărei latitudine este **ilimitată** în ce privește punerea întrebărilor și aprecierea răspunsurilor. Candidatul la bacalaureat nu are — ca semenul său din Franța, bunăoară — manuale precise de bacalaureat, un soi de tabelă analitică a chestiunilor

Lată o Ligă a Națiunilor care se întrunește în fiecare an la New-York și care este alcătuită numai din studenți. Cele mai interesante probleme de pace se desbat în sesiunea acestei „Ligi” a tineretului.

nu e altceva decât un **examen repetitor**, unde elevul (cel puțin în teorie) trebuie să răspundă la întrebări la care-a mai răspuns — a devenit, în ultimul timp, o loterie și o cameră de tortură?... Cum e posibil ca elevul, care-a trecut opt clase, să cadă la examenul reprezentând doar materia ultimilor două?... S'a prostiit elevul dintr'odată?... S'a îmbolnăvit oare brusc de amnezie (boala memoriei)?...

Cătuși de puțin! Rezultatul dezastruos al bacalaureatului din anul acesta, ca și al celor din anii trecuți — dezastruos, pentru că normal ar fi trebuit să treacă 99% — se datorește nu elevilor, ci **examinatorilor**.

4. Un grup de școlari din Anglia plecând în vacanță din Gara Victoria din Londra.

nilor la care e obligat să răspundă, tabelă echivalentă cu programa analitică a claselor. În vastul cosmos al științelor, examinatorii, lăsați la capriciul lor profesional, se dedau la adevărate orgii intelectuale — și-au fost cazuri când s'au pus elevului nu întrebări, ci **adevărate teme de creație**, pe cari nu le-ar fi putut rezolva nici studenții de specialitate. Vom cita una din chestiunile cari au mai fost citate (nu voim să inventăm aici nimic!): „**Literatura amintirilor în legătură cu evoluția culturii românești**”, — s'a cerut unor candidați cașicum ar fi fost profesori de limba și literatura română la una din Universitățile noastre, sau măcar critici literari! La o asemenea chestiune e fatal ca elevul să răspundă cel mult cu vre-o câteva date bibliografice și biografice — în cazul cel mai bun, adică presupunând că elevul a avut o înclinaire specială pentru literatură și a făcut oarecari legături între lecturile lui extrașcolare. Dar menirea bacalaureatului este oare de-a transforma în imbecili categorici, niște bieți elevi cărora nu li se poate cere decât bună-voința unei minți deschise și o hărnicie, care să se poată controla, asupra memoriei?... Mărturisim că după asemenea examene, faptul că unii elevi căzuți se răsună asupra profesorului trăgând cu revolverul, își găsește un început de explicație. Iar faptul că alți elevi căzuți se spânzură sau se aruncă în Dunăre dacă nu-și iau lumea în cap, devine nu se poate mai „normal”, de oarece acei elevi, după examene, dobândesc convingerea că sunt niște declassați, niște netrebnici, cărora părinții le-au lăsat moștenire un creier apos...

Citiți continuarea în pag. 7-a

MESERII CURIOASE

PE străzile New-Yorkului, la fiecare opt zile și la o anumită oră, un trecător straniu atrage atențiunea oamenilor. Pe cap poartă o pălărie de dimensiuni enorme, peste mijloc e încins cu o centură groasă și foarte înaltă și neîntrerupt ține mâna înaintea gurii; se vede bine că vorbește într'una, iar din când în când își plimbă privirea, cu luare-aminte, de jur-împrejur. Când întâlnește o persoană elegantă — fără să înceteze de-a vorbi — el o măsoară din cap până'n picioare, ba câteodată chiar o oprește spre a o cerceta mai la largul lui.

Nu e vorba de-un nebun, așa cum ar părea la prima vedere, ci de un agent al unei importante societăți radiofonice, care comunică direct radio-ascultătorilor impresiunile lui, cu privire la noutățile modei feminine ce are prilej să le admire pe stradă. De, fapt pălăria lui conține aparatul transmițător, centura-regulatorul transmisiunii, iar în mână poartă un microfon cu totul invizibil.

Omulo-radio: iată ultima noutate în fapt de meserie omenească!

* * *

Dar dacă America de Nord e

iată că pe urmă — chiar numai decât după — se găsesc înșirați, într'un amestec straniu, ofițerii Academiei Franței și acei ai Instrucțiunii publice; Doctorii în litere, în științe și în drept; diplomații de orice fel; nomazii; cerșetorii: „femeile de plăcere”; vagabonzii; prefecți în retragere temporară; notari anorifici; strângători de sdrențe; strângători de dopuri vechii; ambalatori de pungi cu caramelle; arcuitori de mănere pentru umbrele; coșari, etc. etc.

Precum se vede, nu rămâne decât să alegem.

Totuși, printre atâtea meserii, iată câteva care sunt tipic parisiene, ca de pildă aceea a „deșteptătorului”. În capitala Franței sunt numeroase persoanele cari locuind singure, nu se pot bizui pe ele înșile spre a se deștepta dimineața la o anumită oră, așa că bucuroase plătesc o sumă săptămânală aceluia care își ia sarcina să vie zilnic să le trezească la ceasul dorit.

La Londra însă s'a descoperit zilele acestea un tip, care vreme de unsprezece ani a trăit pe picior mare, din veniturile a 57 încercări de sinucidere; de 4 ori s'a aruncat în Tamisa și de 3 ori în mare; de 9 ori și-a tăiat

Bătrânii pescari

Omulo care face reclamă pe piciorange

Femelele care-și cară cu autocamionul toate produsele muncii sale

nu șovăiau să organizeze pe loc o colecție, pe care șmecherul nostru, încasând-o, își luă tălpășița în străinătate ca să se poată întrema, după atâtea emoții.

De curând, adus înaintea Tribunalului, el și-a justificat purtarea cu aceste cuvinte: „Pe timpuri atât de grele, omul trebuie să se aranjeze într'un fel oarecare ca să poată trăi”.

Judecătorii, au recunoscut că avea dreptate, însă prea puțină, așa că l-am condamnat.

G. R.

Femele care scotocesc prin gunoaze, adunând hârtii, cărpe și mărunțisuri

țara meseriilor mai mult sau mai puțin bizare, Franța este aceea care poate oferi curioșilor colecția cea mai completă. O statistică recentă publicată în „Jurnalul Oficial” al Republicii, arată că sunt peste 1200 meseriile și profesiunile ce se pot exercita pe teritoriul surorii latine. Statistica e semnată de însuși șeful statului, d-l Lebrun, și d-l Léon Blum, primul ministru; prin urmare e vorba de ceva serios totodată oficial. Lista acestor meserii și profesiuni se deschide cu două categorii de indivizi cari, în mod efectiv nu exercită o profesiune hotărâtă adică pensionarii și rentierii; de

vinele; de 31 ori s'a otrăvit cu otrăvurile cele mai felurite; iar de 10 ori a folosit alte mijloace, totdeauna noi, spre a-și curma viața.

El avea specialitatea să aleagă pentru împlinirea „gesturilor”, vecinătatea locuințelor aristocratice, în cursul faimoasei „stagioni” londoneze, având grija ca numai decât lumea să descopere starea lui... pe jumătate moartă și să-i vie într'ajutor. Asistenților li se făcea milă de el pentru nenorocirea care-l îndemna să facă un asemenea pas disperat și, convinși că trista împrejurare se datora mizeriei,

LOTERIA BACALAUREATULUI

(urmarea articolului din pag. 5-a)

Că examenele de bacalaureat sunt un fel de loterie — unde hazardul ține mai mult de psihologia specială a membrilor comisiei, decât de programul categoric la care ar trebui să răspundă elevii — vedem din proporțiile elevilor reușiți în unele regiuni și în proporțiile diametral opuse în alte regiuni, deși nu s'a făcut încă dovada că inteligența românească corespunde unor anumite nuanțe geografice și copiii din Oltenia ar fi mai leneși ca cei din Moldova și mai puțin leneși decât cei din Maramureș... E sigur că o bună parte din elevii căzuți, dac'ar fi avut norocul să fie examinați de comisia unei alte regiuni, ar fi cucerit bacalaureatul, fără nici o dificultate.

S'a spus că bacalaureatul trebuie să fie o serioasă barieră la intrarea în Universități, și de aceea severitatea la bacalaureat nu va fi niciodată prea mare. Eroare!.. Barieră nu trebuie să însemne nedreptate sau absurditate. Nu trebuie să se ceară elevului răspunsuri științifice, bunăoară, la care n'ar putea răspunde nici profesorul de materie literară, sau răspunsuri literare, de care profesorul de materie științifică, întrebând, s'ar rușina căci n'ar fi în stare să răspundă altfel decât prin tăcere. **Toți elevii capabili au drept la Universități** — și toate Universitățile sunt datoare să primească pe cei doritori de cultură. Asprimea trebuie aplicată cu rigurozitate și **ascendent** la ocuparea **posturilor de răspundere** — unde de obicei se lucrează prin bilețele. În toate școalele trebuie să domnească bunăvoința profesorului, entuziasmul elevului și controlul precis, după program, al autorităților.

A.

Redați dinților Dv. albeața naturală!

Există un mijloc pentru a reda dinților Dv. albeața naturală. Aplicați un cm. de cremă Kolynos pe o periuță uscată; urătele pete galbene dispar, iar microbii periculoși care sunt cauza cariei sunt distruși.

Doriți dinți sănătoși și frumoși, scilicet când zâmbiți, întrebuințați Kolynos. Veți fi încântați și surprinși. Cumpărați tubul mare — e mai convenabil.

KOLYNOS
CREMA DENTARĂ

Seronul conservelor se apropie!

Cel mai potrivit preparat, atât de necesar gospodinei pentru conservarea și menținerea în stare proaspătă a fructelor și a sucurilor de fructe e:

Acidul salicilic „Bayer“

De vânzare în toate magazinele de specialitate (farmacii, drogherii, băcăni).

Numele „Bayer“ și crucea Bayer garantează calitatea excepțională.

DUCEA DE YORK DESCHIDE UN PARC AL JOCURILOR PENTRU COPIII GĂSIȚI

Fotografia noastră înfățișează pe Ducea de York, cumnata regelui Eduard al Angliei cu prilejul inaugurării unui parc al jocurilor pentru copii găsiți.

ATRIBUIREA PREMIULUI ROMEI

La școala de Belle Arte din Roma s'a decernat recent marele premiu al Romei. Fotografia noastră înfățișează pe d. Greck, căruia i s'a atribuit premiul I pentru sculptură, fiind sărutat de către mama sa.

MASCOTA MARINEI

Pentru prima oară în analele marinei engleze, acest măgăruș a fost imbarcat pe un vas, fiind considerat ca mascotă de către marinari.

IN anul când Mihai Viteazul trecea Dunărea și ardea șase mii de case la Nicopol, și 12.000 la Vidin, dădea foc Rahovei, Florentinului, Plevnei și Vraței, înainta spre Sofia, trecând prin sabie și flacăra două mii de sate bulgărești, și scria Împăratului Maximilian „acum am de gând să trec în Dobrogea s'o ard și s'o pustiesc până la Cetatea Albă” guvernatorul din Saint-Malo, bretonul Henri de Coëtquen, aduna în mare taină oștiri supuse lui Henric IV, recunoscut de patru ani rege al Franței și cu agerimea de joim a căpitanului valah de la gurile Danubiului, se repezia în oastea nepregătită, a englezilor și le smulgea orașul Dinan.

„J'avons prins Dinan” (Am luat Dinanul.)

Vestea bună trebuia comunicată regelui, la Paris. Dar pe ce cale? Cine și cum s'ar fi încumetat să pornească de printre stâncile Nordului, tocmai în Ile-de-France? Pentru luptă, guvernatorul din Saint-Malo găsisse destui voinici, dar nici unul nu se învoia să plece la drum așa de lung și de greu.

Un pescar din Saint-Jacut, localitate vecină cu Saint-Malo, care luptase vitejește pe zidurile Dinanului se oferă să ducă el noutatea, lui Henric IV, călare pe măgarul cu care-și ducea peștele la târg.

Henri de Coëtquen îi pregăti o scrisoare în care povestea regelui cum a recucerit Coroana Franței și Bretoniei, orașul răpit de englezi și-i dăde pescarului împreună cu merindele cuvenite și ceva bani de drum.

După câteva zile de mers, solul guvernatorului ajunse în capitală. Parizienii se uitau nedumeriți la străinul acela înbrăcat alandala, și călare pe măgar. Femeile ieșeau la fereastră, iar copiii se țineau după el.

— Oameni buni — le spunea bretonul parcă n'ați fi văzut măgar până'n ziua de azi!

„Al meu se trage dintr'un văr al asinului cu care Domnul nostru Isus Cristos a intrat în Ierusallem.

„E un măgaruș de treabă. Cunoaște drumurile ziua și noaptea și când îi vine, rage mai frumos ca doisprezece paracliseri. Dar în loc să vă uitați la mine cum se uită potăile când trece un episcop, mai bine mi-ați spune unde locuiește regele!”

Mare haz făcură parizienii de vorbele mucalitului și mai în glumă, mai în serios, însărcinară pe unul din ei să ia măgarușul de hăț și să ducă pe cumătrul breton la palat.

Când da să intre în curte, santinela de la poartă îi puse sulfa în piept.

— Aici nu se intră cu una cu două!

— Ba eu am să intru, că viu tocmai de la Dinan ca să-i vorbesc regelui și pre-a mea lege, am să-i vorbesc!

Ca să-și ajute stăpânul, măgarul începu să sbiere, ceiace făcu pe însuși regele s'audă și să vie la fereastră, de unde urmăria cearta. O mare mulțime se adunase la poarta palatului, în jurul ciudatului grup.

— Ce poțtești, voinice? întrebă Henric IV.

— Viu de la Dinan, din Bretonia, înadins ca să-i vorbesc regelui Franței („au Roué de France”) Dacă-l cunoști, spune-i că sânt aici!

— Eu sânt regele! la dați-i drumul ăstui brav breton!

Ajuns în odaia Măriei Sale pescarul își scoase bonetul respectuos și-i spuse:

— Sire, j'avons prins Dinan!

— Nu se poate! strigă un general.

„Omul ăsta e sau un nebun sau un glumeț care vrea să-și bată joc de noi!”

Pescarul se uită lung la general:

— Vorbiși! O fi știind ăsta mai bine ca mine, care am fost acolo!

Spre marele haz al regelui, solul povesti cum au luat Dinanul; și apoi îi dăde scrisoarea guvernatorului din Saint-Malo care-i confirma întru toate istorisirea.

— De unde ești, prietene? întrebă Henri.

— Sânt născut la Saint-Jaiga, Sire!

— Saint-Jaigu? Unde e?

— Știi unde e insula Ebiken?

— Nu? răspunse Regele.

— Atunci ce știi?! îi replică pescarul.

Apoi, tot el:

Împăratul Maximilian.

— Da' ce fel de casă e asta? Biserică? Aici oamenii nu beau, nu mănâncă?

Regele Franței se puse iar pe răs și porunci să dea omului de mâncare.

— Să duceti întâi măgarul la grajd, să-i dați o mov.lă de fân!

După ce se incredință că tovarășul său de drum a fost ospătat, personal se așeză la o masă de stejar, în bucătărie, unde-l îmbiară cu pâine albă și carne dulce și o sticlă vu vin. El ceru cidru și fu nemulțumit foarte când i-au spus că n'au.

— Ce să spun, tare mai e lumea de mincinoasă! Spune că la Paris se află toate celea și când-colo nu găsește măcar o biată picătură de cidru!..

În vreme ce pescarul se ospăta în bucătărie, Henric IV povestea, la masă, hazlia întâmplare.

Dofinul (micul moștenitor al tronului) fu ațâțat foarte și o șterse la bucătărie să vadă minunea. El se strecură sub masă și se uita la picioarele goale ale bretonului, ale cărui pulpe erau acoperite cu un păr roșu, lung.

Când mânca mai cu poftă, țărânul se pomeni că cineva îi smulge un smoc. Se strâmbă de durere, dar nu spuse nimic, fiindcă era vorba de fiul regelui.

Pare-se că joaca plăcea mult dofinului, care mai smulse odată un smoc din părul roșcat de pe pulpele oaspei.

Acesta nu putu să mai rabde, se sculă și se răsti:

— Mă p'ciule, mă obraznicule, dacă n'ci fi feciorul lui tat'tu, ce chelfăneală ți-ai mai trage!

Copilul se astâmpără și se așeză cuminte la un colț al bucătăriei, uitându-se la țărânul breton cum își sfârșeste ospățul.

Apoi îl duseră în fața Măriei-Sale.

Henric îi dăde o pungă plină de scuzi strălucitori. Pescarul îi mulțumi și-i spuse:

— Dacă treci vreodată pe la Saint-Jacut să poțtești și pe la mine, să-ți dau să mănânci niște pește mai bun de cât cel ce se răsfată pe masa episcopilor!

Apoi se urcă pe măgar și se întoarse cu bine acasă, unde-și cumpără barcă nouă, își acoperi coliba cu țigle și-și mai luă și câteva pogoane de pământ. Toată lumea se uita la el ca la un boer și nu-i mai spuneau pe nume ci „Omul care-a vorbit regelui”.

VICTOR EFTIMIU

Henric al IV-lea.

Omul care a vorbit regelui.

Public. Universității Iași

Fotografia noastră exclusivă înfățișează pe primul ministru al Angliei, Stanley Baldwin, urmat de ministru de Externe Anthony Eden, părăsind Palatul Președinției Consiliului, unde a avut loc conferința anglo-franco-belgiană, la care au luat parte trei președinți de consiliu și trei miniștri de externe.

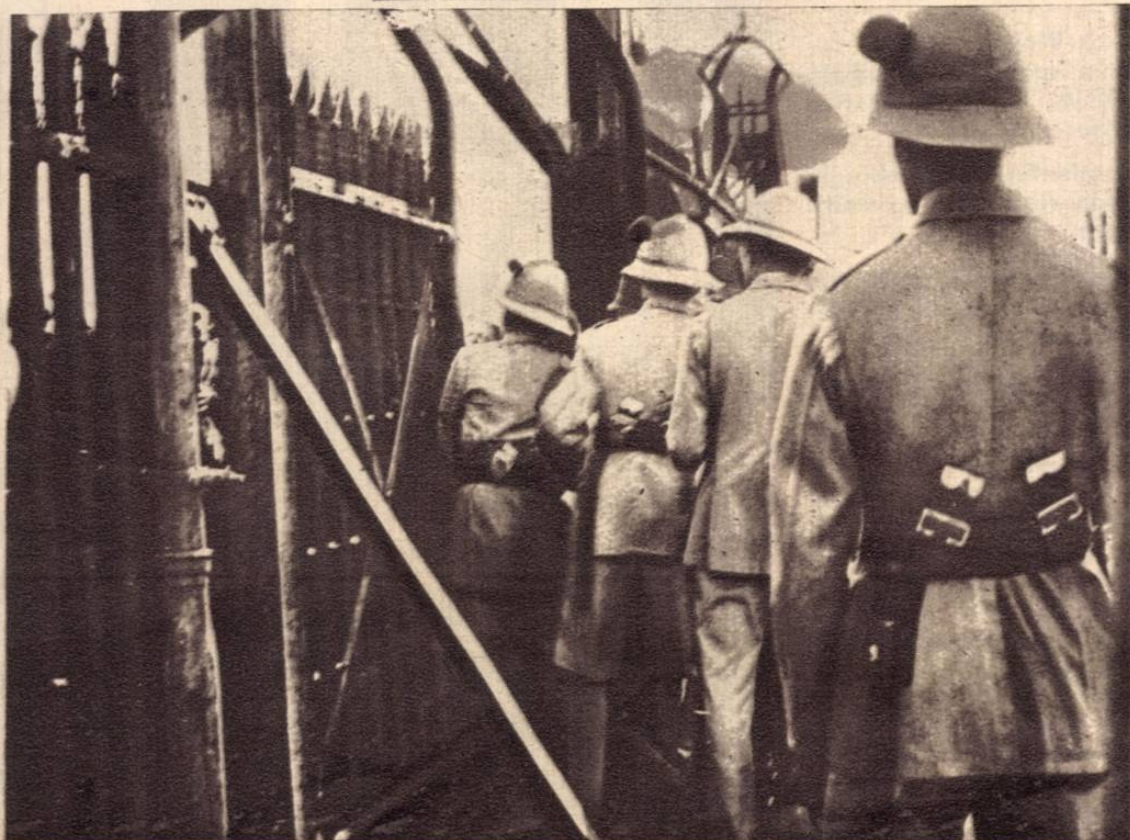
FOTOGRAFII LUATE PE FRONTUL RĂSBOIULUI CIVIL DIN SPANIA

Publicăm aci trei fotografii pe care le-am primit de pe frontul războiului civil din Spania.

Sus: Populația civilă din Gibraltar este perchezicio-nată la porțile orașului unde s'a refugiat.

Mijloc: O firmuliță a unei străzi cu numele căpi-tanului Fermin Galan, un republican ucis sub domnia regelui Alfons, este dată jos de către rebeli.

Jos: Porțile orașului Gibralt-ar sunt închise pentru a opri năvala refugia-ților.

CĂMĂȘI FINE

PENTRU
DOMNI

DESENE
MINUNATE

LA VULTURUL DE MARE
CU PESTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACAI STR. CAROL 76-78-80-82 STR. MAELOR 21

dece femeile

încearcă să se comporte ca

BARBATII?

de DONALD A. SAIRD

D-NA doctor Eleanor Rowland Wembidge, arbitra a tribunalului corecțional din Cleveland, Ohio, și-a făcut o misiune din a ajuta pe tinerele fete și femei să iasă din încurcăturile pe care și le creează, deoarece a observat că acestea comit multe prostii, devenind uneori foarte primejdioase, numai pentru că s'au săturat de-a fi tratate și privite altfel decât bărbații. Nimic alta decât independența, pe care o invidiază la frații lor, le îndeamnă pe multe dintre tinerele noastre fete să plece din casa părintească și să caute a-și câștiga singure existența. Altele, spun d-na dr. Wembidge, se căsătoresc pe negândite, cu oameni lipșiți de orice valoare, pe cari deabia i-au cunoscut, numai spre a ieși de sub tutela părintească și a începe o viață cu mult mai puțin confortabilă, dar într-o casă a lor, unde pot face ce vor. Acestea sunt, se înțelege, elementele rebele, foștii copii greu de strunit, dar psihanalizii din toate centrele lumii au descoperit de mult că în mai toate femeile mature există o tendință, de răsvrătire, datorită unei gelozii sau invidii pe care

le-o inspiră forța fizică și independența bărbatului.

„Atitudinea pasivă pe care sunt nevoite s'o aibă, în mod normal femeile, le repugnă celor mai multe dintre ele, părăndu-li-se o umilire de neîndurat” spune d-rul Karl A. Menninger. „Ele invidiază prerogativele masculului, fizicul și forța lui și deaceia le vedem adesea exhibându-și ostentativ capacitățile. „Iată sunt tot atât de capabilă ca și un bărbat”, repetă unele cu mândrie.

„Se înțelege că aceste femei sunt cam dezechilibrate; ele nu-și dau seama că prin această mascaradă, dictată de o copilărească invidie, renunță la superioritatea biologică pe care o au asupra bărbatului”.

Tot deaceia vedem multe femei dominându-și bărbații.

Ele își procură iluzia că nu sunt „sexul slab” și limitând libertatea soțului, se răzbună pentru restricțiile ce i s'au impus în copilărie. În genere, femeile se dovedesc inapte pentru posturile de conducere în fabrici sau birouri, tocmai din pricina tendințelor lor tiranice.

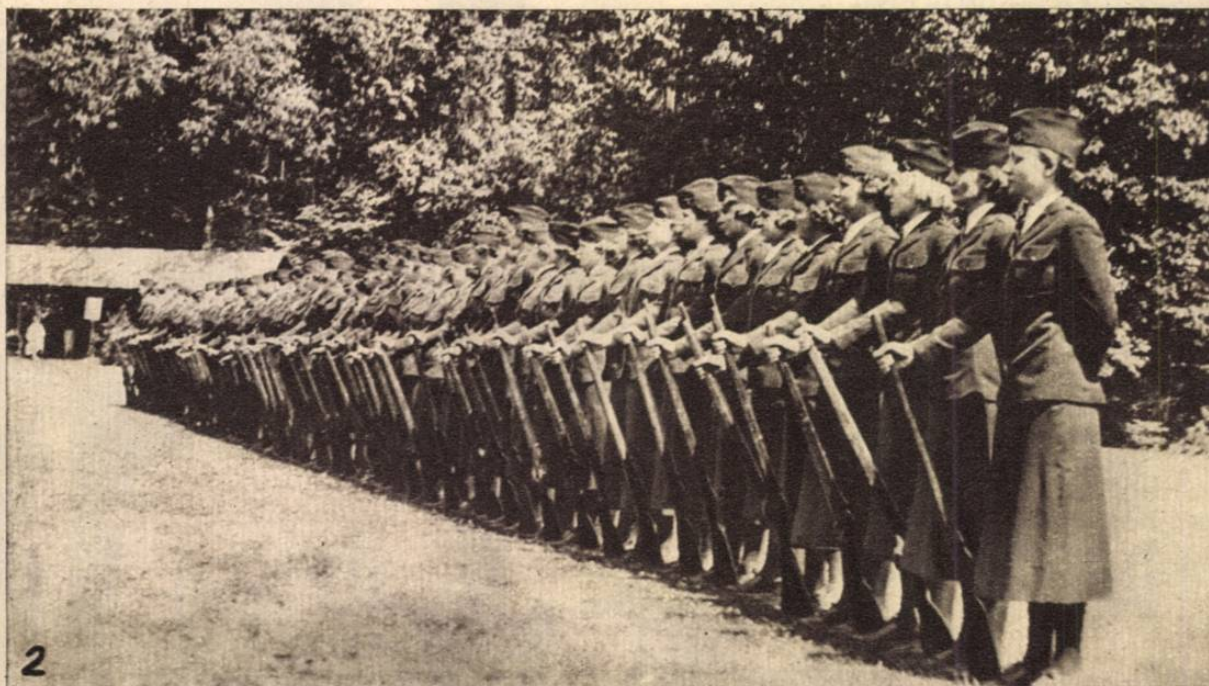
Profesorul Harry W. Hep-

Savantul american arată că femeile sunt adesea invidioase de libertățile mai mari ale bărbatului și de superioritatea forțelor sale fizice și că această gelozie își găsește satisfacția în împrumutul unor aparențe masculine.

devin, din același motiv, capricioase în dragoste. Ele încurajează la început bărbatul și apoi, fără de veste, rup relațiile, pentru a nu ajunge să depindă de o persoană pe care, în adâncul sufletului lor, o invidiază. Acest protest instinctiv împotriva sexului tare se manifestă și în multe alte moduri, mai puțin bătaoare la ochi, dar foarte interesante. Astfel studentele dela Bryn-Mawr poartă mantale și palării bărbătești, spre a imita sexul invidiat. Dar multe dintre „femeile masculinizate” sunt astfel, din motive cu mult mai serioase decât dorința de-a mai-mușări bărbatul.

Altele, care supraestimează importanța sexului tare, caută distracții tipic masculine. La Universitatea Stanford, d-rul Edward K. Strong a stabilit, re-

cent, că acestea sunt: pescuitul, vânătoarea automobilismul, mat-ch-urile de box, biliardul, problemele de mecanică, trucurile scamatoarești, vodevilul și romanele detectiv. Femeile care caută aceste amuzamente o fac, nu pentru că ar simți o atracție sinceră, pentru acest gen de recreație, ci mai curând din dorința de-a protesta împotriva faptului că nu sunt bărbați. Ființa gingașă și de-o profundă feminitate își poate trăda nemulțumirea, în privința felului cum lumea tratează femeile, prin dorința de-a purta un inel, făcut dintr'un ac de cravată bărbătesc. Sau infirmiera fragilă, metodic pregătită pentru a asista pe medici, se specializează în îngrijirea bărbaților, pentru că prin ajutoarele pe care le dă indivizilor pe cari boala-i face

1) D-ra Violette Moris, cunoscuta sportivă, nu umblă îmbrăcată decât în costum bărbătesc.

2) Studentele unui colegiu din America fac exerciții militare.

3) Sunt și femei care fac box, așa cum vedem în fotografia noastră.

ner, dela Universitatea din Syracuse, Statele Unite, făcând un studiu asupra 500 bărbați și 500 femei, a stabilit că defectul unui spirit excesiv de dictatură reprezenta proporția de 8% în rândurile bărbaților, pe când în rândul femeilor procentul era mai mult decât dublu.

Nu numai că o femeie își poate tiraniza soțul, spre a-și afirma superioritatea, dar printr' ciudată perversiune spirituală, unele reprezentante ale sexului frumos

neputincioși, ea dobândește un sentiment de superioritate. Femeiușca timidă și tăcută simte, mai mult decât oricare alta, o ascunsă părere de rău, că nu e bărbat, spune d-na dr. Beatrice Hinkle. Asemenea firi închise sunt foarte sensibile, își pierd cumpătul, izbucnind în plâns, atunci când un bărbat se răstește la ele și se gândesc cu amărăciune la nedreptățile naturii și ale lumii, care au dat bărbatului mai multă forță și mai multă libertate. Feriți-vă deci de femeiușca tăcută, căci în ea zace o soție tirană. Ba poate refuza o întâlnire sau o invitație, numai pentru a demonstra bărbatului cât de mult depinde de capriciile sale.

În rarele cazuri ale acelor femei, care sunt pe față dușmane bărbatului, invidia este și mai aprigă. Apoi există un foarte mare număr de femei care evită bărbatii, simțindu-se stânjenite în societatea lor, datorită credinței greșite că bărbatii ar fi superiori femeilor.

Fetele acelea sburdalnice, pe care le vedem angajându-se în jocuri băiețești, încă înainte de a fi ajuns în cursul superior, ne arată cât de devreme se desvoltă în femei sentimentul acestei de invidie. În cazul băetanei, invidia n'a degenerat încă în ură, ci se satisface printr-o imitare a băieților.

Frances E. Willard, care-a dus marea luptă pentru prohibiție, a fost în copilărie o băetănă, practicând tot felul de sporturi în aer liber și umblând tunsă. Când a ajuns la 16 ani, părinții au obținut, cu mare greutate, dela ea să-și ia o înfățișare mai de domnișoară. N'a încetat însă niciodată să invidieze privilegiile mai mari ale bărbatilor.

O vreme a activat în corpul mișcării ce încearcă să desființeze rochiile și să convingă femeile a purta niște costume groțști, formate dintr-o fustă până la genunchi de sub care ieșiau niște pantaloni, lungi, încrețiți în jurul glesnei.

Dar prilejul cel mai însemnat pe care d-ra Willard l-a avut spre a arăta cât de puțin depind femeile de bărbat, a fost atunci când a devenit prezidenta Facultății Evanston pentru fete (devenită acum o parte din Northwestern University). Această instituție fusese înființată de către un grup de femei, pe care,

aparenta dominație a bărbatilor în această lume, le irita. Facultatea li se părea a fi cel mai potrivit mijloc de revoltă împotriva bărbatilor, și Miss Willard se simțea nespuse de mândră de faptul că se află în fruntea unei instituții unde studențimea, corpul profesoral și personalul birourilor, până la portar, erau numai femei.

Sentimentele ei s-au manifestat în discursul de inaugurare, când a spus că în instituția pe care urma s'o prezideze „femeile aveau să fie, pentru prima dată, recunoscute ca egale bărbatilor, în privința capacității administrative”. Era evident că ea nu începea o acțiune de cultivare a tineretului feminin, ci o luptă împotriva bărbatilor.

Această invidie ia la unele femei proporțiile unei turburări mintale. Astfel, psihiatrul new-yorkez J. Kempf ne vorbește despre cazul unei domnișoare de bună condiție socială, înaltă, subțirică și foarte delicată, în vârstă de 52 de ani. Era puritană până'n vârful unghiilor și nu se căsătorise, deoarece găsea că toți bărbatii sunt niște brute. Fusesse logodită în câteva rânduri, numai pentru plăcerea de-a vedea figura perplexă și mâhnită a bărbatului, în momentul când rupea legătura. Când a ajuns în sanatoriul d-rului Kempf, ea simțea o mare plăcere să scuibe și să lovească femeile, pentru a dovedi că nu numai bărbatii pot fi brutali.

O altă pacientă își imagina că murise și se renăscuse bărbat. Și era atât de convinsă că-și schimbase sexul, încât când se îmbrăca își vâra fustele în chioloți, pentruca să semene mai mult a bărbat. Pe lângă acestea se mai află în sanatoriul d-rului Kempf un mic grup de pacienți care susțin că ele sunt „tații” tuturor copiilor din lume. Aceste tragice extreme au corespondențe mai moderate în viața de toate zilele, sub forma acelor domnișoare care se îmbracă aproape bărbătește, fumează și mestecă tabac întocmai ca frații lor.

Urmărind evoluțiile istoriei, observăm din când în când o „echivalare a sexelor”, ce se manifestă în diferite chipuri. Indianul american era mulțumit să trândăvească în jurul corturilor, lăsându-și femeia să îndeplinească cele mai grele munci,

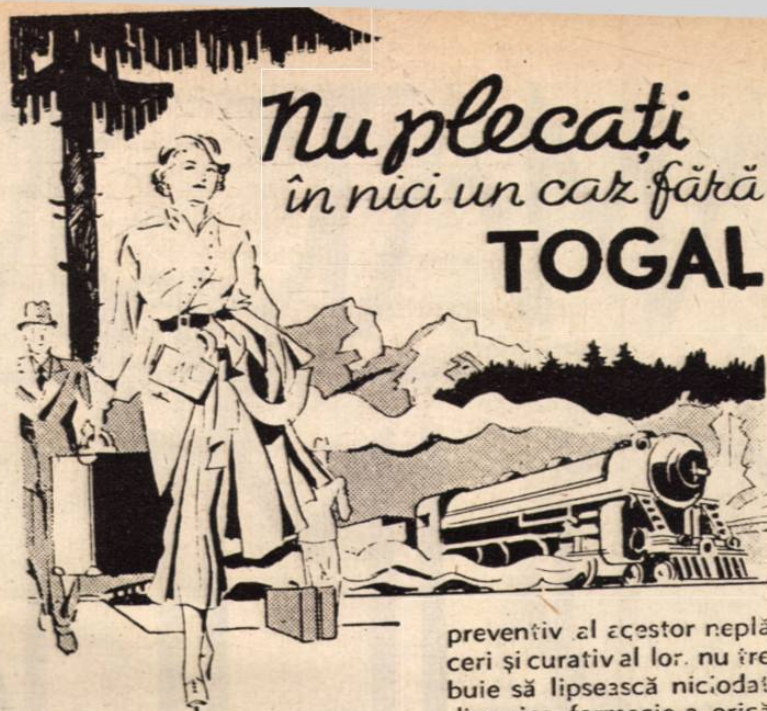
iar femeile vechilor greci învățau de mici să mănuiască armele.

Turburarea aceasta a femeilor, la gândul că bărbatii le-ar putea fi superiori, este o enigmă pentru savanți. Trebuie să recunoaștem că bărbatii sunt mai voinici decât femeile, pot duce greutăți mai mari și arunca o minge mai departe, dar sub raportul inteligenței nu există nicio diferență între cele două sexe. Iar în privința văzului, a auzului, a simțului olfactiv, etc. și a rezistenței față de boală, femeile sunt mai bine înzestrate decât bărbatii. Apoi ele se dovedesc superioare în pedagogie și în diplomație.

Iar pentru că astfel stau lucrurile, de ce-și închipuiesc femeile că trebuie să adopte toate obiceiurile rele și nesănătoase ale bărbatilor, pentru a-i egala? Aceasta se datorează poate faptului că părinții au o grijă exagerată de fete și le interzic multe lucruri cu totul inocente. Fetele au nevoie de mai multă tandrețe, decât băieții, dar tot ce obțin dela părinți este, în genere, un exces de strânsicie. D-rul Wayland F. Vangham, dela Universitatea din Boston, face următoarele observații:

„Fără să-și dea seama că „băetana” nu face cîste nici sexului lor și nici aceluia pe care-l maimuțărește, multe femei se îmbracă bărbătește și încep a fuma, spre a convinge sexul tare că posedă toate capacitățile. Îmbătate de succesul afirmării lor, ele cer o remunerație egală, pentru o muncă echivalentă. Simt nevoia să plece de-acasă și să intre în acele ramuri de de activitate, unde pot rivaliza cu bărbatul. Dar acest protest masculin al lor nu face decât să dovedească un complex de inferioritate. Căci dacă este egală bărbatului, de ce nu rămâne ceea ce este — femeie — în loc să încerce a convinge sexul opus că poate juca un rol care e cu totul potrivit firii și strălucirii sale?”

Poate că totul s'ar schimba dacă părinții nu și-ar mai trata fiicele ca pe niște ființe slabe și dacă bărbatii n'ar mai vedea în ele o specie diferită, ci o completare.

Mai ales a băi, prin schimbarea bruscă a climei sau prin începerea curei balneare, femeile sunt expuse la răcoi și la o gamă întreagă de neplăceri, cum ar fi stări gripale, durerile menstruale agravate, etc.

Din această cauză, cele mai multe femei nu profită nimic de pe urma vilegiaturii. TOGALUL, medicamentul cu compoziția excelentă ca

preventiv al acestor neplăceri și curativ al lor, nu trebuie să lipsească niciodată din mica farmacie a oricărei doamne care pleacă în vilegiatură. Fiti foarte atenți la lucrul acesta. Togal este salvă or. Nu aveți dureri nu vă mai temeți de răceli. Vă bucurați în libertate de vacanță și vilegiatură. Nu plecați fără TOGAL!

Munca minuțioasă de laborator a specialiștilor, în materie de:
Pudră • Apă de Colonia • Ruj • Fard • Parfumerii
au desăvârșit produsele:

Les Créations N.H.B.

Încercați-le! Sunt excelente. De vânzare la cele mai bune farmacii, drogherii și parfumerii. En gros: Balhazar, București Șelari. 7

Institut medical cosmetic

Str. Brezoiand 3, București III
Telefon 4.59-22. Consult. 11-1, 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctoressă din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate tărimurile cosmetice.
Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului, etc.

PLATINE
BLEU ACIER
BLOND DORÉ
AUBURN

LES NUANCES À LA MODE

RINÇAGE
Luminox
NUANCE LES CHEVEUX EN MEME TEMPS
OU'IL LES RINCE

O femeie descurajată
renaște la viață!...

Voi cari suferiți de o eczemă rebelă, citiți această scrisoare a D-nei P. Lasnier:

„Atinsă de șase luni de o eczemă la mâna dreaptă, am încercat mai multe tratamente fără rezultat! M'am decis să întrebunțez Pomada Cadum. După zece zile roșeața a dispărut! Degetul cel mai atins a început să prindă pielea nouă. Nu mai am de

cât două plăgi mici cari se cicatrizează... În câteva zile voi fi completamente vindecată!”

Pomada Cadum a ușurat și vindecat mii de persoane atinse de eczemă, peeling, acnee, urticaria, herpes... Căutați să vi-o procurați și citiți cu atenție notița explicativă.

La farmacii și drogherii.

Mme P. LASNIER
Paris

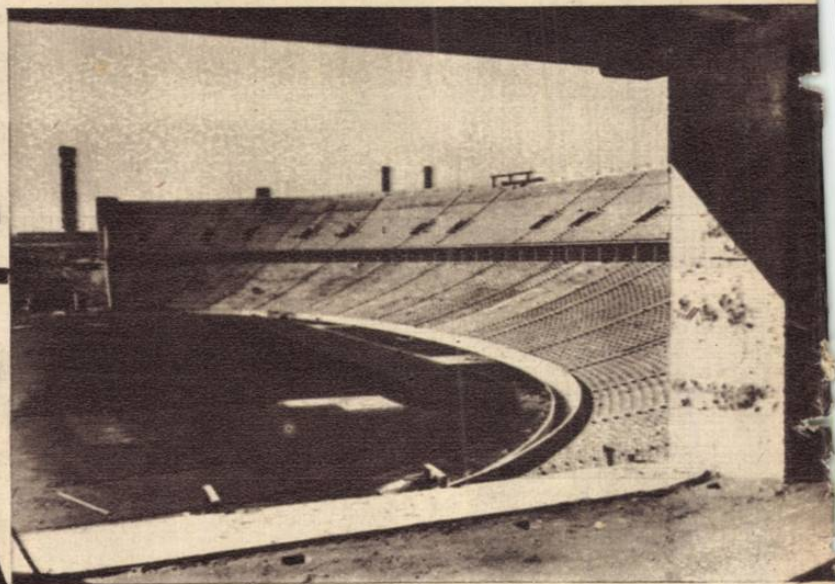
AMATORISMUL OLIMPIADA

SE știe că la deschiderea Olimpiadei toți atleții participanți depun un jurământ olimpic care este între altele și jurământul amatorismului. Tineri și tinere jură solemn că n'au avut niciodată, nici un fel de avantaj material din sportul pe care-l practică numai din idealism. Este o mare întrebare dacă acest jurământ corespunde adevărului, adică dacă o mare parte a participanților nu jură cumva fals ca să nu spună minciuni. Dar sinceritatea lipsește nu numai din partea acelor cari depun jurământul ci și din a celor care aranjează această ceremonie. Fiindcă cine nu știe bunăoară că fotbalistii participanți nu sunt amatori și că de nu sunt chiar profesioniști oficiali ei culeg multe avantagii materiale de pe urma sportului lor. Cunoaștem personal câțiva jucători din Germania, Austria, Ungaria, Polonia, jucători așa numiți amatori, cari pentru calitățile lor sportive au fost angajați de întreprinderi în a căror echipă joacă și au primit mari sprijine materiale dela societățile sportive unde au jucat, mai bine zis unde au lucrat. Și în definitiv cine poate garanta amatorismul jucătorilor din Japonia, China, Peru sau alte țări exotice?

Doar Anglia și în oarecare măsură Italia au trimis o echipă despre care se poate spune că 95% este amatoare. Pentru celelalte țări sunt îndoieli serioase referitor la această chestiune. Organizatorii Olimpiadei nu se gândesc însă decât la realizarea unor cât mai importante beneficii materiale. Foot-ball-ul este sportul care atrage publicul în cea mai mare măsură și atunci, ce importanță mai are dacă amatorismul jucătorilor corespunde sau nu jurământului?

* * *

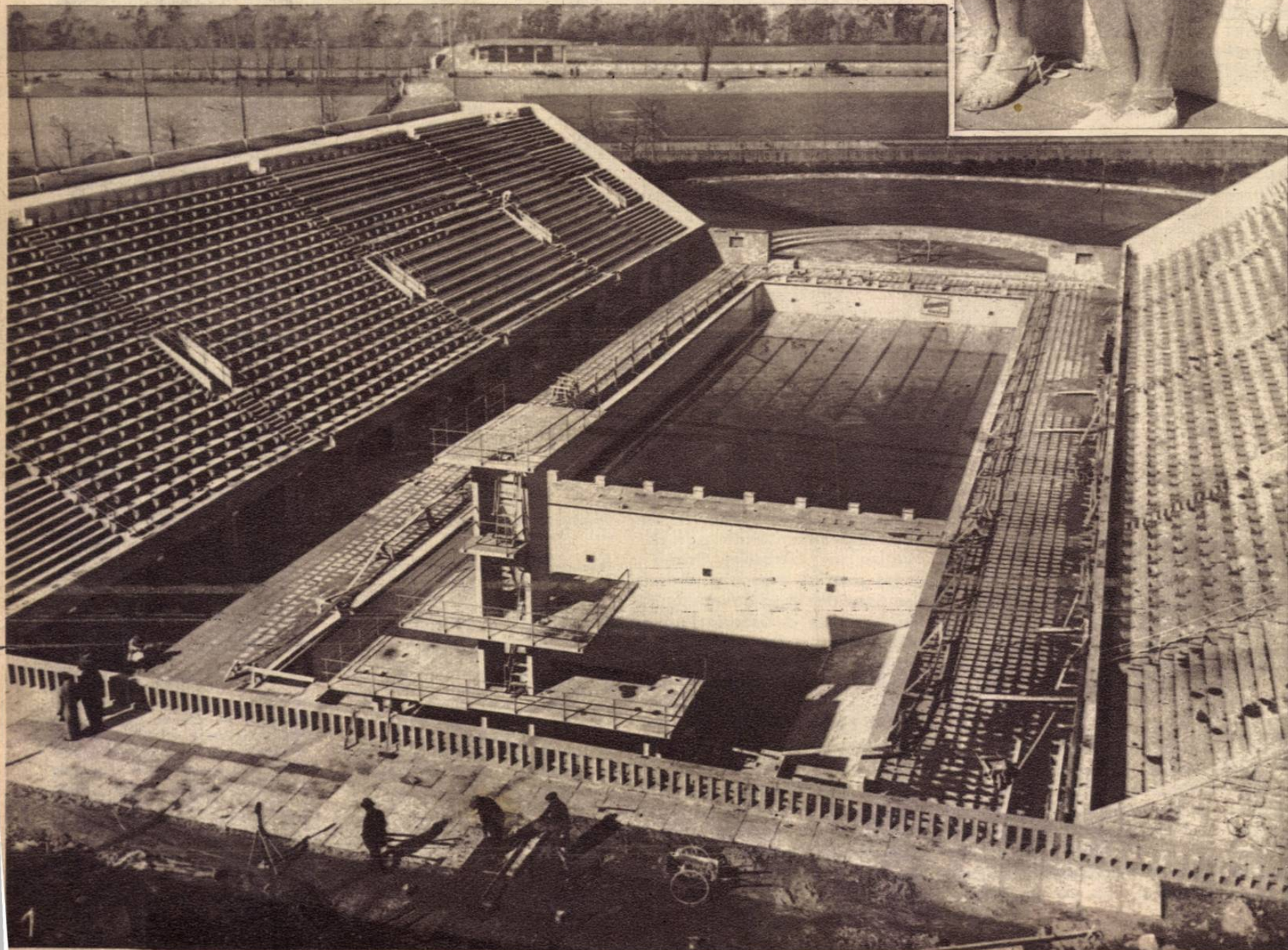
Dealtfel, nivelul turneului de foot-ball dela Berlin nu poate fi prea ridicat. Lumea știe că cei mai buni jucători profesioniști din Anglia, Austria, Cehoslovacia, Ungaria, Italia și chiar din România lipsesc și dacă ipocrizia germanilor îngăduie ca echipa lor să ia parte la acest turneu, echipă la care se vor adăuga probabil acelea ale Suediei, Poloniei și Egiptului, tot nu se atinge nivelul de dorit la jocurile olimpice. Dacă la atletism și natație nivelul va fi cel mai ridicat, foot-ball-ul va constitui la Berlin un spectacol aranjat cu o victorie eștină a organizatorilor, dar fără o adevărată valoare sportivă.

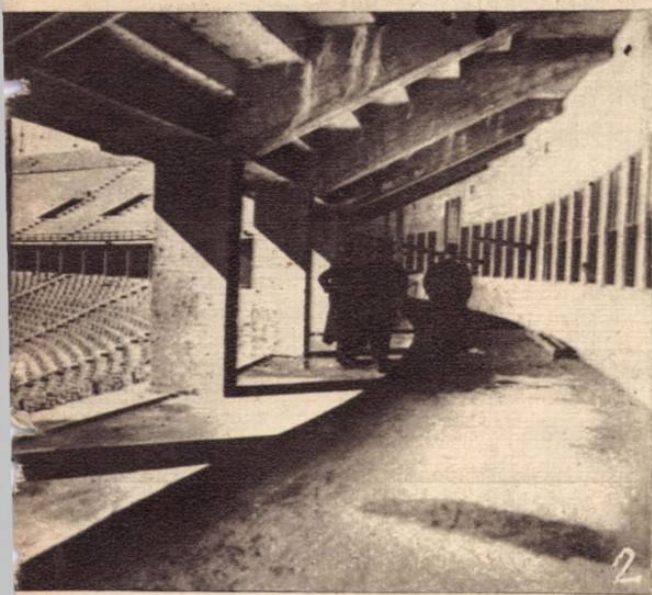
1) Privire asupra bazinului olimpic, de înot.

FEMEILE ÎN

Emanciparea femeilor a făcut meniul sportiv, așa că idealul mai mult o sportlady decât mutantur și odată cu aceasta. Femeia de azi face sport nu mult din înțelegerea rolului fizică în dezvoltarea lor. Natura gherează în această direcție. Femeile prezintă personalitatea și feminitatea în sport. Trebuie să constatăm cu regret că n'au înțeles încă rostul adevăratei alipite avem femei sportive reduse. Statul ar trebui să intervină la Oficiul de Educație Fizică și să facă sport în mod rațional și sportive au deasemeni datorită să aibă printre membrii lor nu trebuie să practice numai jocurile ci trebuie să facă sport adevărat: scrimă, etc. Tennisul care se popularizează de către femei este un sport. La cele de mai sus ar trebui să dețin destinele sportului românesc problema nu se pune acum, în Berlin. Din cele ce vor vedea trimișii noștri vor învăța ceva și trebuie să se organizeze pe viitor.

2) Un colț al stadionului olimpic, unde se vor desfășura marile probe sportive.

4) Reprezentanții echipei de canotaj a Angliei.

5) Aspect din satul olimpic: Filipinii se simt foarte bine în căminul lor.

6) Alt aspect din satul olimpic: doi reprezentanți ai Indiei, se străduiesc să citească o gazetă nemtească.

7) și 8) Echipa feminină de gimnastică a Angliei se antrenează pentru olimpiadă.

3) Inotătoarele olimpice ale Americii.

SPORT

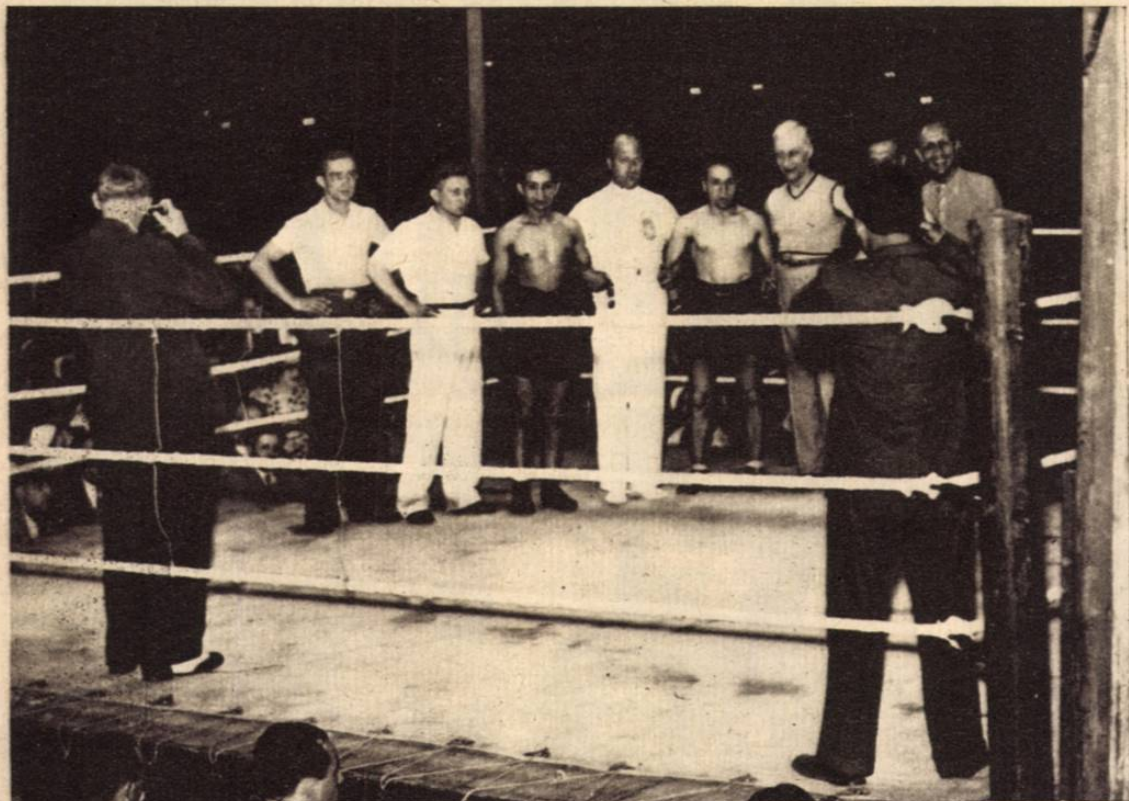
...mari progrese și în domeniul bărbatilor este astăzi o gospodină. Tempora s'au schimbat și femeile. Numai din modă, ci mai pe care-l are educația lor, nu trebuie să se examineze trebuie să-și păstreze chiar dacă face

...că la noi în țară femeile au at al sportului. În teritoriile, însă în număr foarte mare, ducă o secție feminină unde femeile să poată sistematic. Societățile să nu se mărginească mai bărbat. Femeile nu cum ar fi handball-ul, at, gimnastică, atletism, practică în oarecare măsură sport prea unilateral. să reflecteze acei, cari nesc. Natural, această în preajma plecării la însă acolo, sperăm că și vor înțelege cum or.

Toma Aurel, campion al Europei

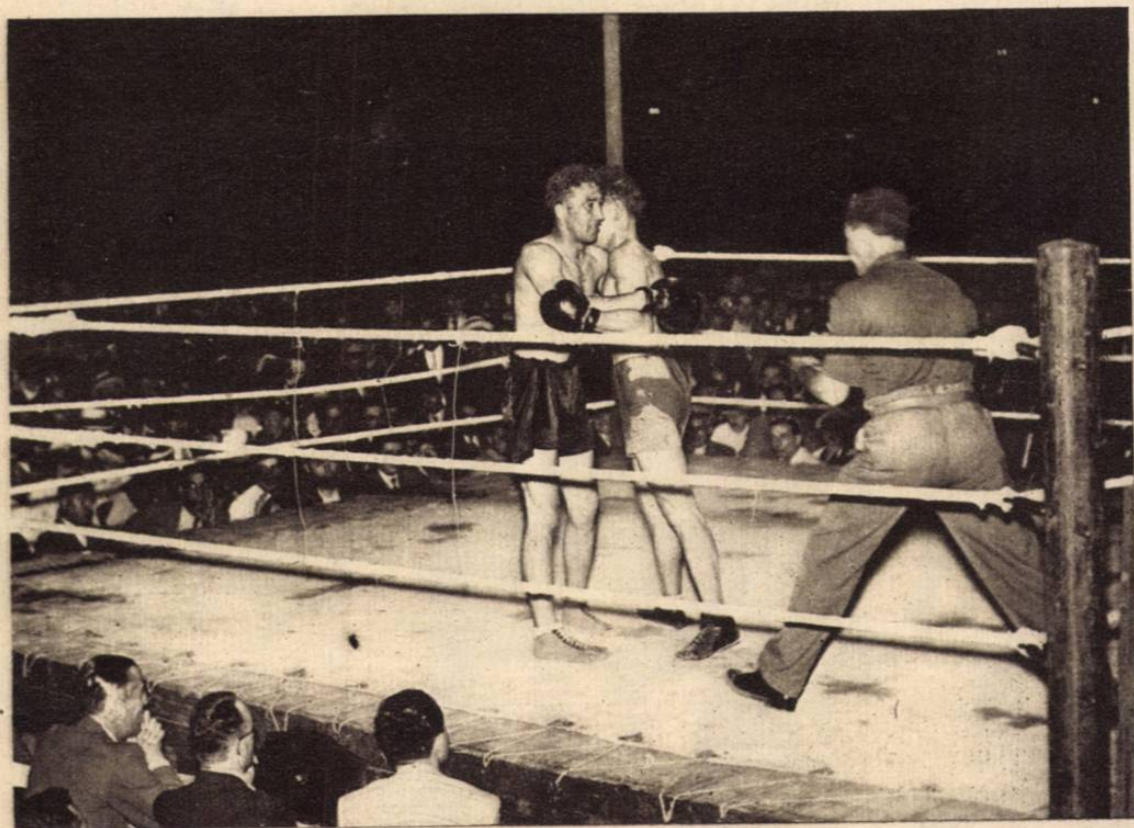
Cu Toma Aurel, România are al treilea campion al Europei. Primele două campionate au fost deținute de Lucian Popescu care a avut titlurile la categoria muscă și cocoș. Titlul pe care Lucian l-a pierdut la Milano în fața lui Bernasconi, revine astfel din nou în țară, iar purtătorul actual este Toma Aurel. Campionul României și noul campion al Europei a făcut împotriva lui Decico cel mai bun match din cariera sa. Victoria a fost dobândită prin abandonul adversarului (knock-out tehnic).

Toma Aurel (dreapta) și Poppy Decico fotografiați înainte de match. Între cei doi boxeri, arbitrul match-ului, vienezul Fischer.

Toma Aurel, noul campion de box al Europei, având în stânga pe managerul său Leclerc.

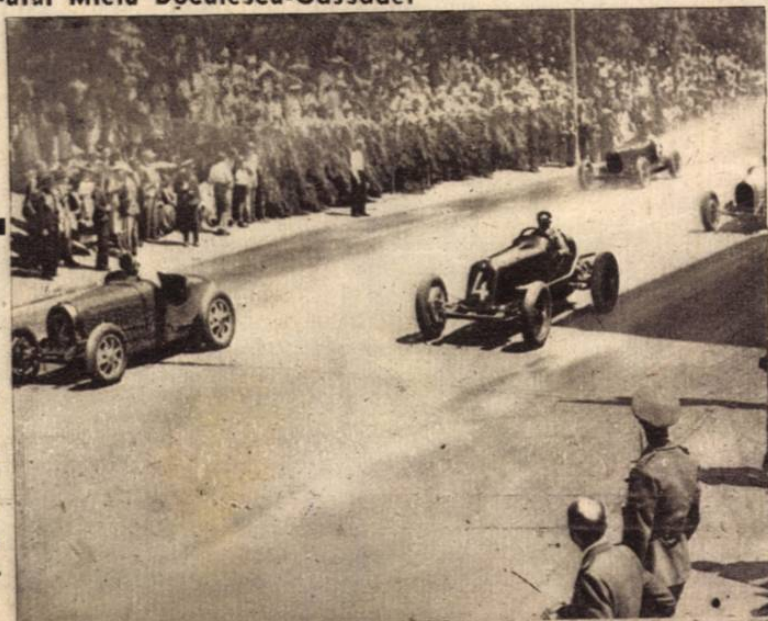
O fază din cursul match-ului Mielu Dăculescu-Cassadei

După victorie, Toma Aurel este purtat pe brațe de mulțimea care a invadat ringul delirând de entuziasm.

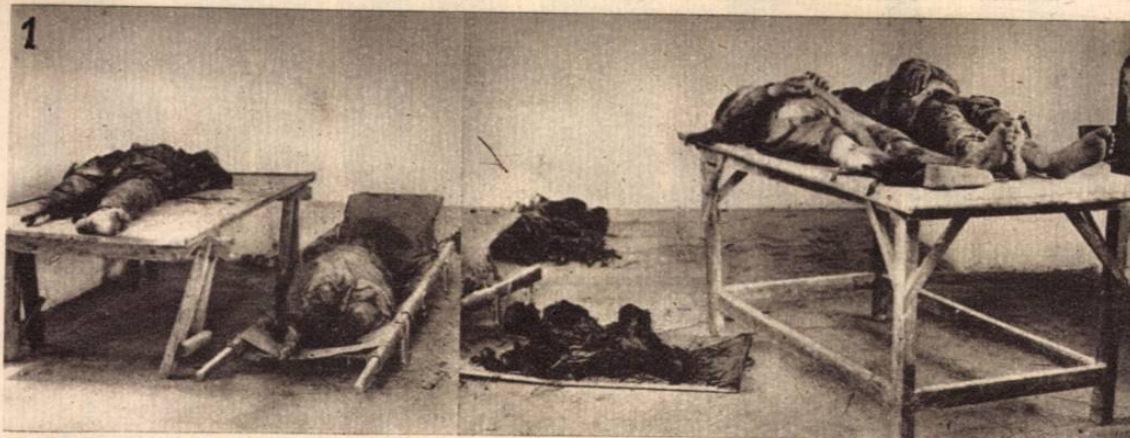
MARELE PREMIU AUTOMOBILISTIC AL ORĂȘULUI BRAȘOV

Duminică s'a alergat la Brașov marele premiu automobilistic al orașului. Fotografiile noastre au fost luate, una la start (în mijloc) câștigătorul cursei d. Iorgu Ghica și una în timpul cursei.

Nenorocirea dela Roșiorii de Vede

Orășelul Roșiorii de Vede a fost trezit Vineri seara, din liniștea lui provincială, de o tragedie de proporții nebănuite. În marginea de nord-est a orășelului, pe islazul comunal situat între liniile ferate Turnu Măgurele—Roșiori și Alexandria—Roșiori, fusese instalate două mașini cu ajutorul cărora sâtenii din împrejurimi își treerau grâul. Vineri seara un grup de vreo 20 de sâteni lucrau de zor la treerat. La un moment dat, atunci când o parte din grupul de 20 erau urcați pe batoză, iar altă parte lucrau în jurul batozei și al cazanului de vapori, s'a produs o defunătură puternică. Cazanul făcuse explozie. Toate piesele au fost aruncate la distanțe ce variază între 10-50 metri. Când s'a produs explozia tot locul a fost acoperit de vapori și fum, iar o clipă mai târziu, au apărut din această negură, limbi de foc. Luase foc batoza, care în momentul exploziei cazanului fusese transformată din cauza loviturilor, într'un morman de lemne. Nenorocii lucrători care în acel moment au fost pe batoză și în jurul cazanului de aburi, au fost prinși sub dărâmături. Cea mai mare parte din ei erau loviți din prima clipă, de schijele cazanului care sburau în toate părțile. Cadavrele pânse dedesubt au început să arda. Au fost clipe înfricoșătoare. Din primul moment, au fost declarați cinci morți și nouă grav răniți.

Impresionantele fotografii pe care le publicăm înfățișează:

- 1) Cadavrele carbonizate ale muncitorilor.
- 2) Bucățile din batoză aruncate la mare distanță.
- 3) La locul sinistrului: fratele unuia din victime, adună într'un săculeț alb oasele fratelui mort.
- 4) O a doua batoză aparținând aceluiaș proprietar. Ea a fost condusă de acelaș mecanic care plasase la batoza explodată din neglijență, un copil care să-l înlocuiască.
- 5) Sâtenii la locul sinistrului.
- 6) Unul dintre cei mai gravi răniți, în spital.
- 7) Un alt grup de răniți.

Peste 100 de candidați și candidate vor defila la 3 August prin fața unui juriu alcătuit din personalități de seamă la marele concurs artistic al

TEATRULUI ALHAMBRA

SE FAC ANGAJAMENTE DE VEDETE ȘI BALERINE LA TEATRUL ALHAMBRA EXCELSIOR

La 3 August va avea loc în noua sală a Teatrului Alhambra-Excelsior concursul artistic al Teatrului Alhambra de sub conducerea d-lor N. Vlădoianu și N. Constantinescu.

Se va alege un număr impresionant de vedete cu salarii între 5.000 și 30.000 lei lunar.

Deasemeni se vor alege numeroase elemente feminine pentru corpul de balet și figurație.

Un juriu alcătuit din cele mai de seamă personalități artistice și literare va proceda la alegere.

Înainte de începerea concursului d. Nicușor Constantinescu, directorul Teatrului Alhambra va ține o conferință despre „Noutatea în teatru”.

Concursul va avea loc la orele 9 seara și va fi public. Biletele se pot reține începând de Luni 27 Iulie la Agenția Teatrală Scala Română, B-dul Elisabeta 19. Telef. 43907. Prețuri între 25—40 lei.

Sub valul de CĂLDURĂ

UN val de căldură în plină lună Cuptor, e fapt firesc. Valul de căldură a gonit un alt val de oameni, spre munte și mare. I-a gonit pe cei cari vreau să tragă vara pe sfoară. Fiindcă își ziceau: Mai a fost rece, lunie ploios, Iulie a început tot cu ploaie. Ce-a mai rămas? O lună! În August se răcorește. Socoteala gata! Dar a venit valul fierbinte și-au luat-o din loc toți **urbanii**. Cari au mai rămas sunt pe picior de ducă... Și cine știe, sărmanii, de nu vor rămânea, în această poziție inconfortabilă, până la toamnă! Necazuri.

— Strandurile, Cișmigiul, câte un week-end, sunt încă bucurii alese. Numai cu filosofia renunțării se mai poate trăi. — Într'un geamantan, o rochie de soare, o pijama, interpretate amândouă în așa fel ca să se poată transforma și purta cu mai multe bluze, o pălărie de pichet albă, cu bordul destul de mare ca să dea o umbră albastră ochilor, și sandale. Accesoriile de baie sunt însă nenumărate. Salteluța de plajă, sacul impermeabilizat, cutia cu farduri, uleiul de nucă, colierul și brăul de sfoară, basmaua colorată, toate ornate cu roza vânturilor sau o ancoră. Sub aceste semne trăim o lună la soare, doamnelor. O lună, în zodia pânzei de cânepă și a ancorei. Ancorăm în țara simplității. S'ar zice o modă de o austeritate fascistă, dar nu. E tot din Franța venită, din țara modei subtile și a umilului dar: „**un cœur et une chaumière**”, care s'ar putea traduce: un sac și o plajă.

Formula frumoasei Ninon de Lenclos, a cărei mândrețe a rămas legendară, era: **Beauté-Santé**, sau vice-versa. Soarele, tonicul de viață dătător, face minunea asta. După Ninon, care a fost pe vremea ei record-woman a sex-apealului, n'a rămas nici o rețetă de cremă sau pudră. Nici nu și-a sfârșit viața ca directoare a vreunui institut de înfrumusețare. Ea citia Montaigne, Seneca, și comenta filosofii cu veteranii plăcerilor trecute.

Beauté-Santé e și formula modernă. Profitați de razele bi-

Rochie de organdi, fotografiată pe terenul de sport al Lorzilor din Londra.

nefăcătoare ale divinului Phoebus, doamnelor! Nu uitați că până la toamnă trebuie să vă creați un tip nou de frumusețe. Pârguite și prăjite, veți face să pălească de ciudă, trandafirii, bujorii, garoafele și poate chiar... alunele.

Pentru pieile recalcitrante, s'a combinat o întreagă gamă de alifii întunecate, de uleiuri și pudre cărămizii. Alegeți nuanța care convine frumuseții domniei voastre!

Vă trebuie însă o rochiță de seară, una singură, de pichet alb, sau organdi. Dimineața toată vă e luată de un program de igienă matinală. Exerciții, baie, în lumină și aer. După ce ați sacrificat pe altarul frumuseții fizice, în cel al sumar costum, îmbrăcați după masă, fără nici un protocol vestimentar, rochița rustică și simplă pentru plimbări și excursii. Seara, însă, când vântul aduce crâmpie din tango-ul atacat de orchestra Cazinoului, rochia albă, imaculată, ce stă să sboare din dulap, vă chiamă și îndeamnă la puțină eleganță. Ținuta de seară e ca un surâs. Albul e minunat în noaptea de vară. Rece, aduce cu el o lumină pură, contrastantă cu pielea întunecată și ochii umbrăți de gene grele.

Dar să mai vedem și de griile mărunte ale câmpingului nostru. Fără o masă bună, nu se poate trăi. Masa de prânz, cel puțin, se poate pregăti acasă. Mesele de seară sunt numai pretexte de întâlniri prietenești, de bârfeli și colite rebele. Căci dacă se mănâncă scump și prost, în schimb se bârfește grozav. Ceeace a făcut pe un om de duh să spue: „**Ce vreți, dacă nu ne-am mâncă între noi, am muri de foame... în satul ăsta!**”

Dacă-i așa, atunci luați notă, doamnelor! Sunteți la mare? Puneți un pescar să vă scoată o găleată de midii și faceți minunata ciorbă numită în Franța „**Moules marinières**”. Spălați în mai multe ape midiile. Radeți bine cu un cuțit nisipul și varechul. Lăsați-le să stea puțin în apă rece. Puneți-le în oală, cu un pahar de vin alb, o ceapă tăiată mărunt, pătrunjel, cimbru, o foaie de dafin, un câțel de usturoi, sare puțină, piper și două linguri de

Femeile din America au lansat o nouă modă pentru plajă. Vedem un costum din noua modă în fotografia alăturată.

Rochie de seară din mătase albă.

Lectura la adăpost de căldură.

unt proaspăt. Puneți-le pe foc mare și acoperiți-le cu capacul. Când vedeți că s'au deschis ghioacele, scuturați vârtos oala, luați de pe foc, scoateți scoicile iar carnea midiilor o puneți separat, într'un castron ținut la cald. Zeama o mai încălziți, să fie foarte fierbinte și o turnați prin strecurătoare peste midiile curățate din castron. Toată operația se face cu 10—15 minute înainte mesei. Aveți însă grijă ca midiile să fie spălate înainte, curățatul și spălatul lor luând destul timp. Și încă ceva bun: Raciile. În general se fierb fără știință. Și e păcat. Ca să fie gustoși, trebuie să punem din vreme, apa la foc. O cantitate de apă, atât cât să-i acopere, nu mai mult. Puneți multă sare, puțin piper măcinat sau ardei roșu, o ceapă, morcov, mărar și pătrunjel, o jumătate foaie de dafin și lăsați totul să fiarbă cel puțin trei sferturi de oră. Raciile îi spălați în mai multe ape, le scoateți intestinul negru, trăgând înotătoarea din mijlocul cozii, îi aruncați în apa clocotită și odată cu ei un pahar, două, de vin alb. Capacul! îi fierbeți 10 minute. Apoi, îi lăsați să se răcească, în zeama lor. Dacă

vreți să fie desăvârșiți, puneți o bucată de unt proaspăt, după ce racii s'au roșit, Scuturați oala. Serviți-i căldicei. O rețetă bună, însă, este: Raci „à la bordelaise”. Spălați racii, scoateți intestinul negru. Topiți într'o cratiță mare, o cantitate de unt bnuă proaspăt, puneți o ceapă tocată mărunt, trei căței de usturoi striviți și puțin cimbru; tot prăjit ușor. Puneți racii și sărați bine, piperati sau ardeiați, după gust. Săltați mereu cratița până se roșesc racii bine. Pe deasupra lor puneți două linguri de coniac și-i dați foc! Când s'astins, turnați un pahar mare de vin alb și o lingură de bulion de

Cercetătorul american dr. J. Lawrie a găsit vitamina D în bere. El recomandă folosirea berei în mâncăruri. În fotografia noastră, o orgie de bere: salată preparată cu bere; friptură prăjită în bere; prăjituri cu bere.

roșii proaspăt făcut. Puneți capacul, lăsați să fiarbă 15 minute pe foc tare. Scoateți racii într'un castron. În sosul rămas în cratiță puneți o bucată de unt proaspăt, amestecați și turnați sosul peste raci. Garnitură de pătrunjel verde. Serviți fierbinte. Ii veți mânca cu poftă și cu răna. Iată un fel despre care se poate spune: „Să-ți lingi degetele!” Pentru că n'ai încotro.

LOLA IONESCU MARITZA

M. S. Regina Maria a României și prințul Ștefan de Habsburg la Grădina Zoologică.

O privire ne ține la tabelă Scherk

TABELA SCHERK

părul	ochi	tenul	pudra	tenul
blond deschis	albastru	păd	rosie	blonde rouge
blond deschis	albastru-brun	vioi	rachel I	corail
blond deschis	caprui	brunet	rachel I	divia
blond mijlociu	albastru-gri	delicat-păd	rosie	corail
blond mijlociu	albastru-gri	vioi	rachel I	orange
blond închis	albastru-gri	vioi	rachel I	blonde rouge
blond închis	albastru-gri	păd	rosie	
blond închis	albastru-gri	deschis-delicat	blanche	
blond închis	caprui	brunet	rachel II	
brunet	caprui	apropie-incolor	rosie	
brun	caprui-gri	cald-colorat	blanche	
chatain fonc	caprui	brunet-vioi	rachel II	
		cproape-incolor	rachel I	

arată că la ochi albaștri-gri, păr blond, ten vioi — se potrivește pudra Mystikum Rachel I și puțin fard Orange! Dar aceasta este numai un exemplu, căci fie părul blond, brunet sau acajou, pudra Mystikum aleasă după tabela Scherk completează frumusețea Dvs. și ceace este mai important: vă dă o notă personală. Pudra Mystikum în cutii a Lei 35, 75 și 130. Tabela Scherk se găsește în fiecare magazin de specialitate.

Pudra Mystikum

Căinii POLITIȘTI

DIN CLUJ, LA LUCRU

DE un an funcționează la Cluj o școală de dresaj pentru câini polițiști. Această școală a dat rezultate excelente până acum. Peste 30 de câini au fost dresați, așa încât să poată urmări pe făptași și să descopere amănunte pentru luminarea întâmplărilor misterioase. Câinii dresați, prin mirosul lor dezvoltat, sunt în stare să facă deosebire între obiectele ce au aparținut criminalului și obiectele unui om străin de crimă, sau obiectele victimei. Câinii care aparțin școlei de dresaj din Cluj au adus până acolo multe servicii poliției, deslegând multe cazuri complicate de infracțiuni. Săptămâna trecută publicul clujan a avut prilejul să vadă cum sunt dresați câinii polițiști, căci poliția a organizat un spectacol cu cei 30 de câini ai săi, în cadrul unui match de foot-ball. Publicăm o serie de fotografii luate la acest spectacol.

1. Câinii polițiști sunt conduși la instrucție.

2. Asul câinilor polițiști din Cluj: Prinț.

3. Câinele dresat găsește chipiul stăpânului său.

4. Cât poate sări un câine polițist

5. Atac vehement împotriva unui individ prezentat ca delicventul urmărit.

Școala învățătorilor din Câmpulung (Muscel)

Asociația generală a profesorilor a deschis o școală pentru învățători în Câmpulung (Muscel). În fotografia noastră învățătorii cari fac parte din școală.

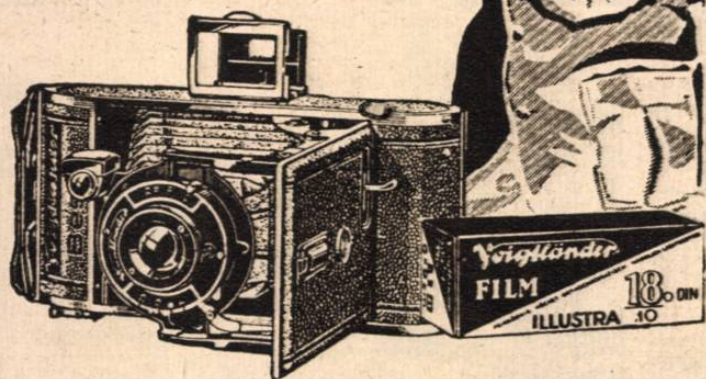
Ceeace caracterizează noul aparat

Voigtländer „BESSA”

este declanșatorul pe capac. Nu mai este vorba de declanșatorul de sârmă, ci de un adevărat trăgaci, ca la armă.

De aceea, aparatul „Bessa” poate fi ținut, liniștit și sigur, cu ambele mâini și puteți fotografia, nu numai în 1/25 dintr-o secundă dar și într-un interval de 1/10 și 1/5 dintr-o secundă, fără a risca să obțineți imaginea mișcată.

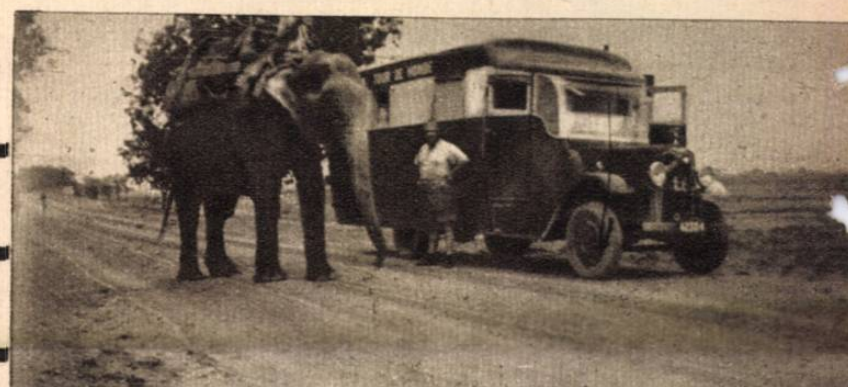
Adresați-vă magazinelor de aparate fotografice, unde vi se arată acest nou Voigtländer „Bessa” 6/9 făcându-vă, fără nici o obligație din partea Dv., demonstrații cu acest aparat.

Voigtländer

A APĂRUT
MAGAZINUL
Pe luna August. — 160 pagini 25 lei.

România reprezentată în India

D. Gh. Ionescu (Omul de fier), prietenul revistei noastre e un călător neobosit. După un timp îndelungat, petrecut în străinătate, a fost la noi în țară prin 1932, și e uimit atunci lumea prin forța lui neobicinuită: ținea pe piept o peatră de moară, îndoaia cu brațele o traversă groasă de fier, ducea în cârcă zece oameni.

A pornit apoi din nou prin Extremul Orient și se găsește astăzi în India. Și-a construit un autocar confortabil și cu el străbate țara nesfârșită a lui Mahatma Ghandi. După cum vedem din fotografiile pe care ni le-a trimis, autocarul său poartă numele „România”. E o adevărată casă pe roate: are 6 metri lungime, și 2 metri lățime; în interior are lumină electrică, frigider, chivată de spălat, rezervor de apă, încălzitor electric pentru a fierbe apa de băut, trei paturi, două dulapuri mari cu oglinzi, o bucătărie ca pe vapor, tot felul de ustensile de menaj, radio, gramofon. Cu această casă, d. Ionescu călătorește pretutindeni și cum multă lume vine să-l admire autocarul, are prilejul să facă propagandă pentru țara noastră, prea puțin cunoscută în depărtata Indie.

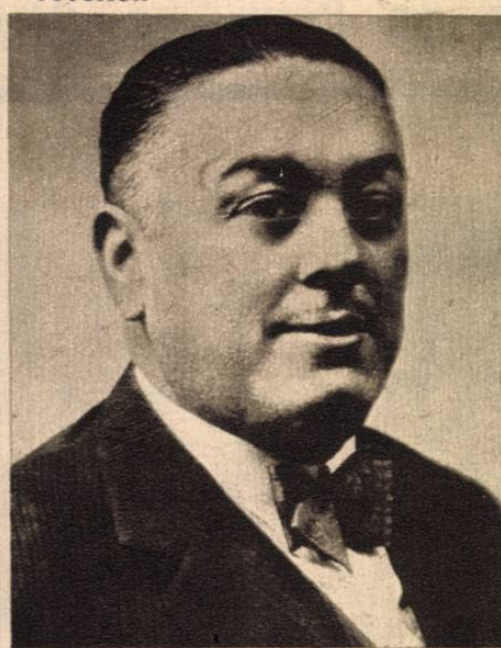
Generalul Pozas, ministrul de Interne al Spaniei în timpul războiului civil.

Generalul Goded, care a condus revolta militară la Barcelona.

Martinez Barrio, prim ministru al Spaniei în momentul izbucnirii revoltei.

Primul ministru al Spaniei, Senor Giral, al treilea prim ministru al Spaniei în interval de 24 ore. El este renumit ca un mare dușman al fasciștilor.

RAZBOIUL CIVIL DIN

SPANIA

1. Azana, președintele republicii spaniole.

2. Portul Algerului la coasta Spaniei, unde au ancorat mai multe vase rebele.

3. Trupele guvernamentale baricadate pe străzile Barcelonei, așteaptă sosirea rebelilor.

4. O stradă principală din Madrid.

RĂZBOIUL civil s'a abătut asupra Spaniei. Partidele de dreapta au deslănțuit urgia în minunata Spanie, provocând orori care nu s'au întâlnit încă până azi în viața unui popor.

Nici când o luptă între frați nu a fost atât de violentă. Nici când cetățenii aceleași țări nu s'au măcelărit cu atâta înverșunare. Îți stă mintea 'n loc când citești că orașe întregi au fost bombardate de avioanele și de trupele rebelilor sau ale

1) General Jose Sanjurjo, șeful revoluției militare din Spania, care și-a găsit moartea în a treia zi de revoluție în urma unui accident de avion.

3) Catedrala din Barcelona despre care s'a spus în primul moment că a fost bombardată. Ar fi fost una dintre cele mai ireparabile pierderi, căci această catedrală este considerată ca unul din cele mai frumoase monumente din Spania.

4) Aspect din munții Guadarrama, teatrul unora dintre cele mai crâncene lupte care s'au dat în cursul războiului civil.

6) Generalul Sanjurjo, șeful revoltei, fotografiat pe vremea când era închis tot din pricina unei revoluții declanșate.

2) O fotografie rară care înfățișează fortificațiile de la Gibraltar.

forțelor guvernamentale, te îngrozești când citești despre zecile de mii de morți cari au căzut nevinovați și despre miile de căminuri distruse. Rebeliunea a început în Marocul spaniol și revoluționarii s'au folosit de trupele din legiunea străină, mercenari fără niciun simțământ, fără nicio credință, au în sânge crima și fără de legea. De aceștia s'au folosit revoluționarii în primul moment, aceștia le-au facilitat primul succes, aceștia au luptat pentru „salvarea” Spaniei. Punând stăpânire pe Marocul spaniol le-a fost ușor revoluționarilor să cucerească câteva orașe din su-

5) O minunată vedere asupra portului Gibraltar.

dul Spaniei. În acest moment au început crâncenele lupte între frați și s'a declanșat unul dintre cele mai înfiorătoare războaie civile din câte cunoaște istoria. Toate legăturile Spaniei cu străinătatea erau întrerupte. Știrile nu se puteau culege decât prin posturile de radio și erau contradictorii, după cum postul care emitea era în mâinile rebelilor sau în mâinile forțelor guvernamentale. Zile și nopți în șir tunul a bubuit în jurul marilor orașe din Spania. Acei care au obținut victoria, oricare dintre tabere ar fi, vor avea să sufere abia după liniștirea apelor, o perioadă de mari turburări, de mare sărăcie și de continuă neliniște.

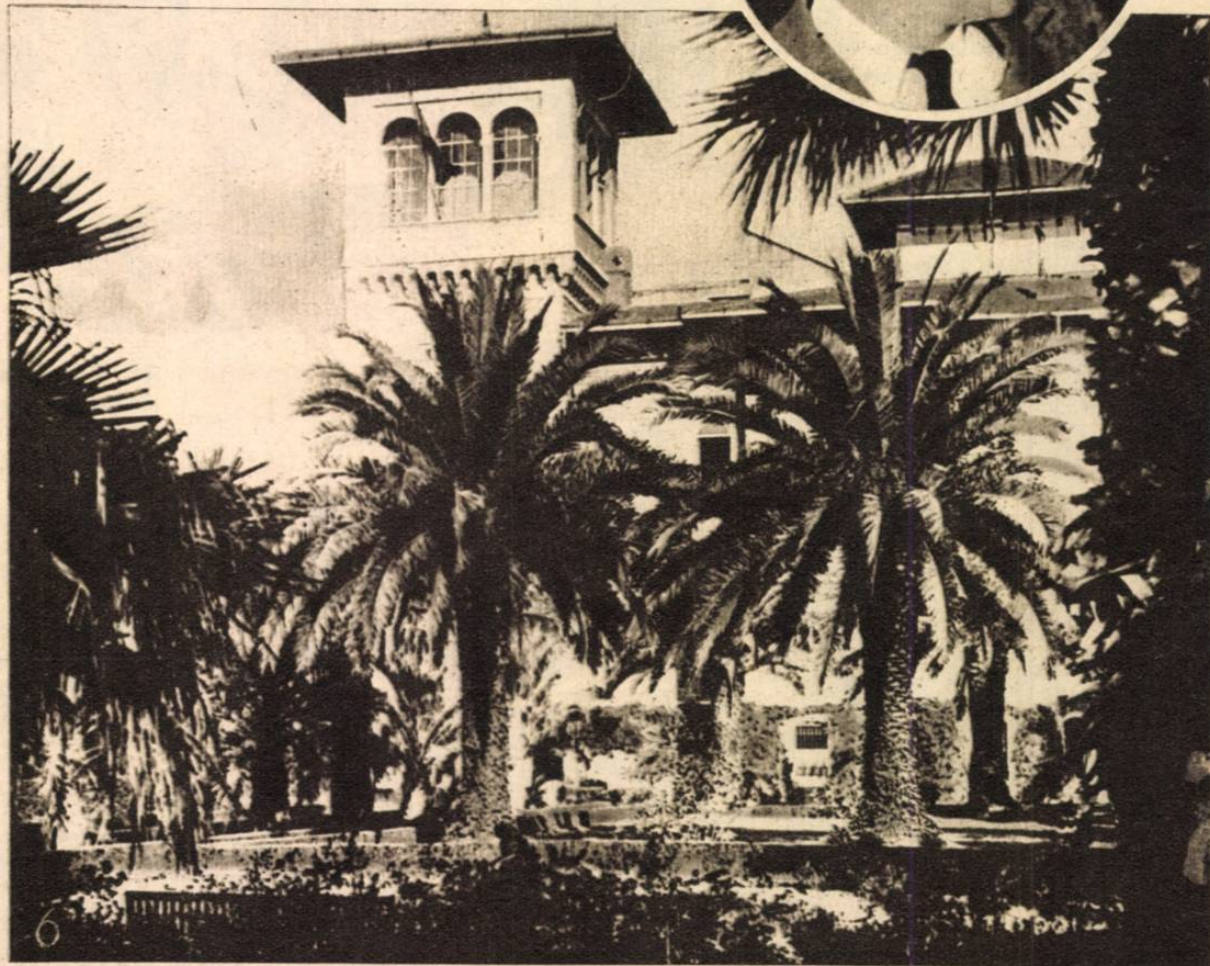

1. O stradă din Sevilla bombardată în cursul războiului civil.
2. Aspect din Marocul spaniol, unde a început revoluția din Spania.
3. Generalul Don Francisco Franco, conducătorul revoluției din Spania.
4. Un luptător indigen din Marocul spaniol.

- 5) Alfonso de Bourbon, conte de Cavadonga, cel mai mare fiu al ex-regelui Alfons al Spaniei, despre care s'a spus că va fi numit rege al Spaniei.

- 6) Vila din Italia în care locuiește actualmente ex-regele Alfons al Spaniei.

- 7) Trupele răzvrătite manevrând în Marocul spaniol.

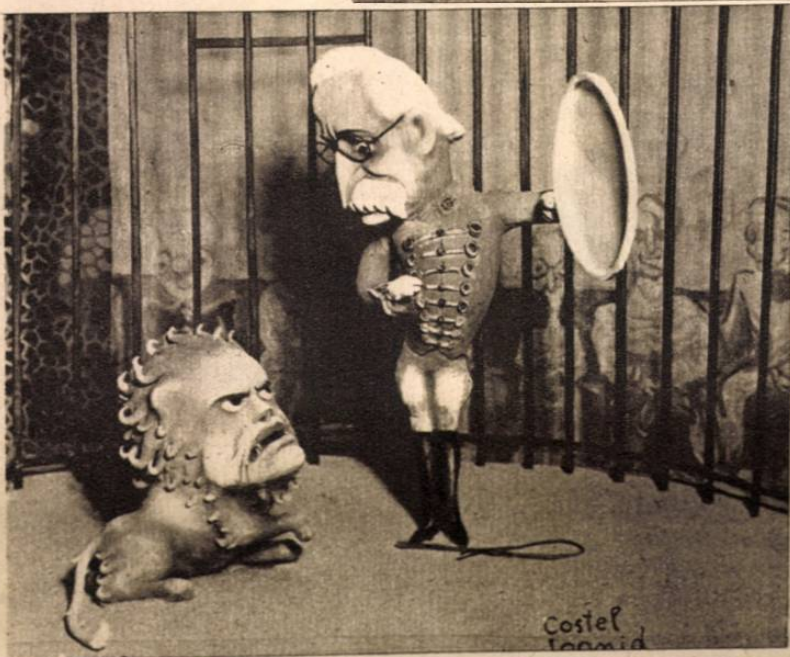

curești, în coloniile de vară. Iar a doua, inaugurarea bibliotecii muncitorești dela Camera de Muncă.

(Foto Luvru).

ACTIVITATEA CAMEREI DE MUNCĂ

Publicăm aici două fotografii care înfățișează două aspecte ale activității depuse în ultima vreme de Camera de Muncă din București. Una reprezintă primul transport de ucenici trimiși de Camera de Muncă, din Bu-

IMBLÂNZITORUL LEULUI

D. Leon Blum, primul ministru al Franței și d. Mussolini Ducele Italiei. (Caricatură în relief de Costel Ioanid).

Dansuri țărănești la băile Pystian (Cehoslovacia).

Ați putea digera ușor această masă?

În acest caz Magnesia Bisurata vă va ajuta.

Un stomac normal ar trebui să digere fără nici un inconvenient mâncărurile cele mai grele care intră în meniu. Totuși, cu vârsta digestia devine o funcție din ce în ce mai delicată și unele precauțiuni speciale sunt necesare pentru a evita consecințele, căci și masa cea mai simplă poate să nu fie prielnică stomacului. Chiar mâncând cumpătat, puteți suferi de dureri de stomac; acestea însă pot fi evitate cu ușurință, dacă luați o mică doză de Magnesia Bisurata după fiecare masă. Cauza durerilor de stomac este de

obicei o aciditate excesivă; însă Magnesia Bisurata va neutraliza în câteva minute exces de aciditate, va opri fermentațiunile, va calma bucoasele iritate și va face digestia sănătoasă și normală. Arsurile plenitudinea vărsăturile, acidele sunt indiciile unei digestii defectoase, pe care nu trebuie să o neglijați, deoarece funcționarea anormală a stomacului poate să aibă repercursiuni asupra ficatului, rinichilor și intestinelor. Fiți prevăzători și la cea mai mică jenă digestivă luați Magnesia Bisurata.

MAGNESIA

MAGNESIA BISURATA este de vânzare în toate farmaciile și drogheriile cu Lei 75; Formula mare mai economic Lei 110.

BISURATA

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL 39 TELEFON 3.52-73
D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Îngrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică. Consult. 10-12 și 3-7 p. m. Consult. gratuite Miercuri 11-12 a.m.

Sezonul voiajului

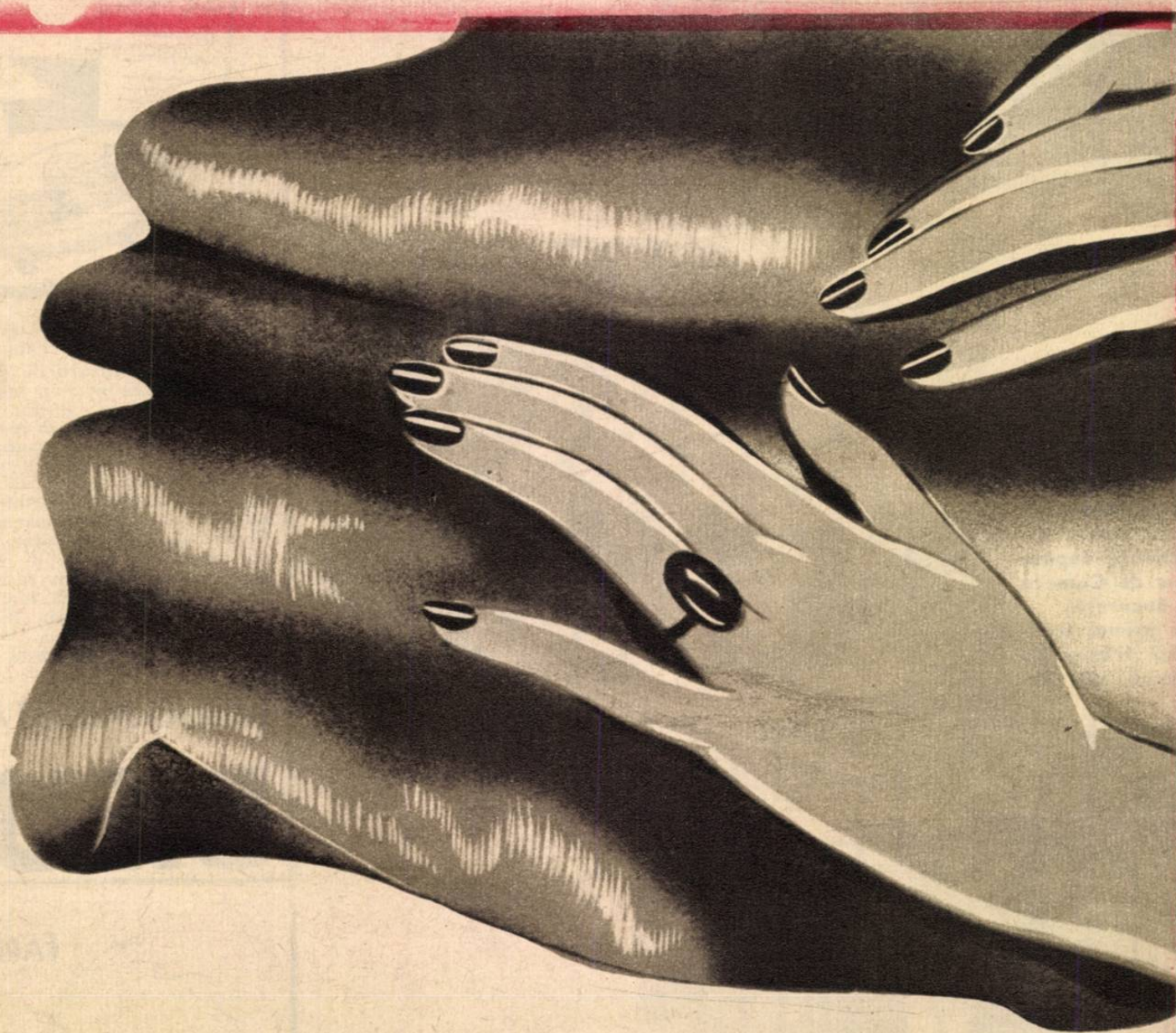
Plecând la băi sau în vilagiatură nu uitați flaconul cu Alcool de Menthe de Ricqlès. Vă fereste de indigestii, crampe de stomac, greață, amețeli, răul de mare. Alcool de Menthe de Ricqlès să nu lipsească din trusa de voiaj.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

Cunoașteți Tegal-ul? Tabletele Tegal constituie un medicament cu efect prompt în reumatism: gustă, sciatică, gripă, precum și la bolile de nervi și la durerile de cap. Găsiți comenziile sale deosebit de ferice și a rezultatelor excelente obținute timp de aproape 20 de ani atât de medici renumiți cât și de numeroase clinici și spitale. Tegal-ul și-a creat o reputație generală incontestabilă. Tegal-ul elimină pe cale naturală toxinele din organism și este în același timp și bactericid într-un foarte important grad. Tegal-ul se găsește de vânzare la toate farmaciile.

Y Intocmai cum degetele Dv.

știu să deosebească o mătăasă fină de una ordinară...
.....tot astfel veți putea deosebi finețea și aderența
pudrei Jazz prin înfățișarea fermecătoare a tenului Dv.

● Creată de fabrica Lady, după 10 luni de muncă intensă și experiențe nenumărate cu tot felul de substanțe, pudra Jazz a câștigat în scurtul interval de șase luni admirația unanimă a mii de femei.

Femeile exigente, pentru care am creat această pudră, știu cum să aprecieze o pudră fină. Deaceia, cerem tuturor femeilor dornice de o pudră cu adevărat bună, să încerce marca JAZZ.

PUDRA

Jazz lady

PETRACHE LUPU LA BUCUREȘTI

FOTOGRAFIA NOASTRĂ IL INFĂȚIȘEAZĂ PE CIOBANUL SFÂNT ÎN DEALUL PATRIARHIEI ÎN FAȚA STATUEI „LUPOAICA”.

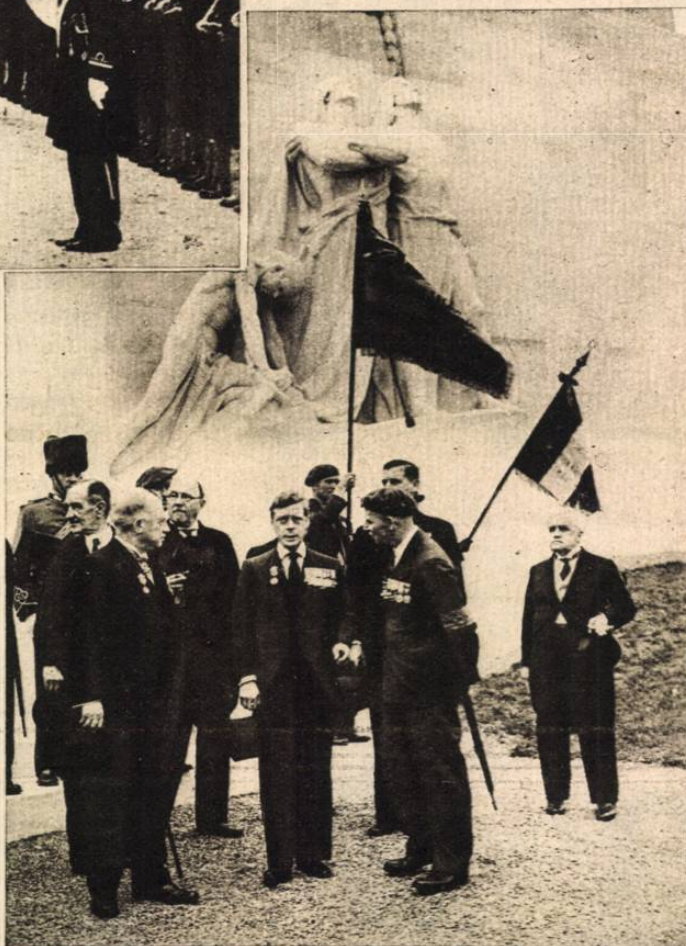

Ducele de Kent, cel mai tânăr frate al regelui Eduard al VIII-lea a fost recent martor la căsătoria lordului Herbert, adjutantul Casei Regale, cu Lady Mary Hope, doamnă de onoare a ducesei de Kent. Alături de Ducele și Ducesa de Kent au mai fost 1000 de invitați. În fotografia noastră, Ducele de Kent urmat de lordul Herbert, se îndreaptă spre Westminster Abbey la nuntă.

În prezența regelui Eduard al VIII-lea al Angliei și a președintelui Lebrun al Franței s'a inaugurat la Viny monumentul în onoare celor 11.825 de canadieni căzuți acolo, în timpul războiului. Fotografiile noastre îl înfățișează pe regele Eduard în fața monumentului și apoi trecând în revistă o companie de onoare din marina engleză.

Renumitul sculptor suedez Carl Milles a realizat un moment „Orpheus” care a fost așezat în fața sălii de concert din Stockholm. Fotografia noastră a fost luată în ziua inaugurării monumentului.

Sfaturi Medicale

Omule, ajută-te singur!

Ziarele anunță zilnic tot felul de molimi, care se ivesc la început prin indigestii, crampe de stomac, greață, migrene, dureri în tot corpul, fierbințeli sau senzație de frig. În special în timpul verii, când căldura moleștește și debilitază organismul, bolile infecțioase produc adevărate ravagii. Un excelent preventiv și un remediu inegalabil, grație proprietăților sale antimicrobiene, e Alcoolul de Menthe de Ricqlès, un produs francez, cunoscut de aproape o sută de ani. Diferitele experiențe au dovedit că Alcoolul de Menthe de Ricqlès ucide în trei până la cinci minute microbi vătămă-

tori, cari pătrund în organism prin nas sau prin gură. Câteva picături într-un pahar cu apă, sunt suficiente pentru a ne feri de indigestii sau răceală și este în același timp, cea mai recomandabilă apă de gură. Alcoolul de Menthe de Ricqlès nu trebuie să lipsească din nici o casă, din trusa nici unui excursionist, sportiv și călător la drumul mare. Cine ține la sănătate să ne asculte sfatul și să se ajute singur contra boalelor, luând zilnic câteva picături de Alcool de Menthe de Ricqlès.

Dr. A. BURCEA

Seronul conservelor se apropie!

Cel mai potrivit preparat, atât de necesar gospodinei pentru conservarea și menținerea în stare proaspătă a fructelor și a sucurilor de fructe e:

Acidul salicilic „Bayer”

De vânzare în toate magazinele de specialitate (farmacii, drogherii, băcăni).

Numele „Bayer” și crucea Bayer garantează calitatea excepțională.

Doamnele Mary Voluntaru și Kitty Gheorghiu artiste la Teatrul Național își petrec vacanța, în Italia, Forte dei Marini de căldurile caniculare ale Capitalei.

PRIMUL MINISTRU AL FRANȚEI LA LONDRA

Primul ministru al Franței, d. Leon Blum, fost recent la Londra împreună cu soția sa. Premierul a participat la conferința tripartită. Fotografia noastră îl înfățișează pe d. Blum coborând împreună cu soția sa, din avion.

RECEPȚIA LA REGELE ANGLIEI

La Curtea regelui Angliei a avut loc recent a doua recepție în Parc. Scopul acestor recepții este introducerea tinerelor domnișoare în societate. Fotografia noastră o înfățișează pe Miss Margaret Bolton, la sosirea la Palat.

COPILII REGALI AI BELGIEI

Copiii regelui Belgiei, principele moștenitor Baudoin și prințesa Josephina Charlotta au asistat la o slujbă religioasă în biserica St. Gudule din Bruxelles. Fotografia noastră înfățișează pe copiii regali la părăsirea bisericii.

LINDBERGH LA BERLIN

Renumitul aviator Lindbergh a sosit de curând la Berlin în urma invitației pe care i-a făcut-o generalul Göring. Fotografia noastră îl înfățișează pe Lindbergh, în mașină, cu atașatul militar al Americii Smith.

INCASA UNDE NU PĂTRUNDE SOARELE INTRĂ MEDICUL

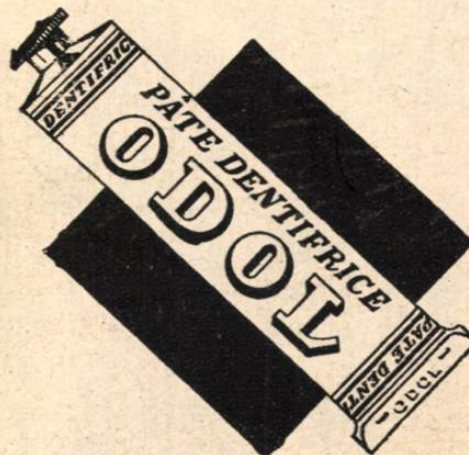
Ceea ce înseamnă că soarele înfățișează însăși sănătatea. Și, ceea ce e soarele pentru casă, e pasta de dinți „ODOL” pentru organismul nostru. Intr'adevăr, odată cu pasta de dinți „ODOL”, pătrunde însăși sănătatea, pentru că așa cum s'a constatat, pe temeiul unei bogate și îndelungate experiențe, pasta de dinți „ODOL” izbutește, prin alcalinitatea ei, să neutralizeze o aciditate vătămătoare zmalțului dinților și generatoare de carii, iar prin puterea antiseptică să ucidă microbii, ce iau naștere în urma fermentațiilor produse în gură. Un cortegiu de neplăceri diferite, digestie anevoioasă, turburări gastrice, migrene, insomnii, primejdii de infecții, ce ar putea lua un caracter grav, — toate acestea sunt, astfel, evitate.

Pentru aceste motive
se impune ca o datorie

ODOL

PASTA DE DINȚI

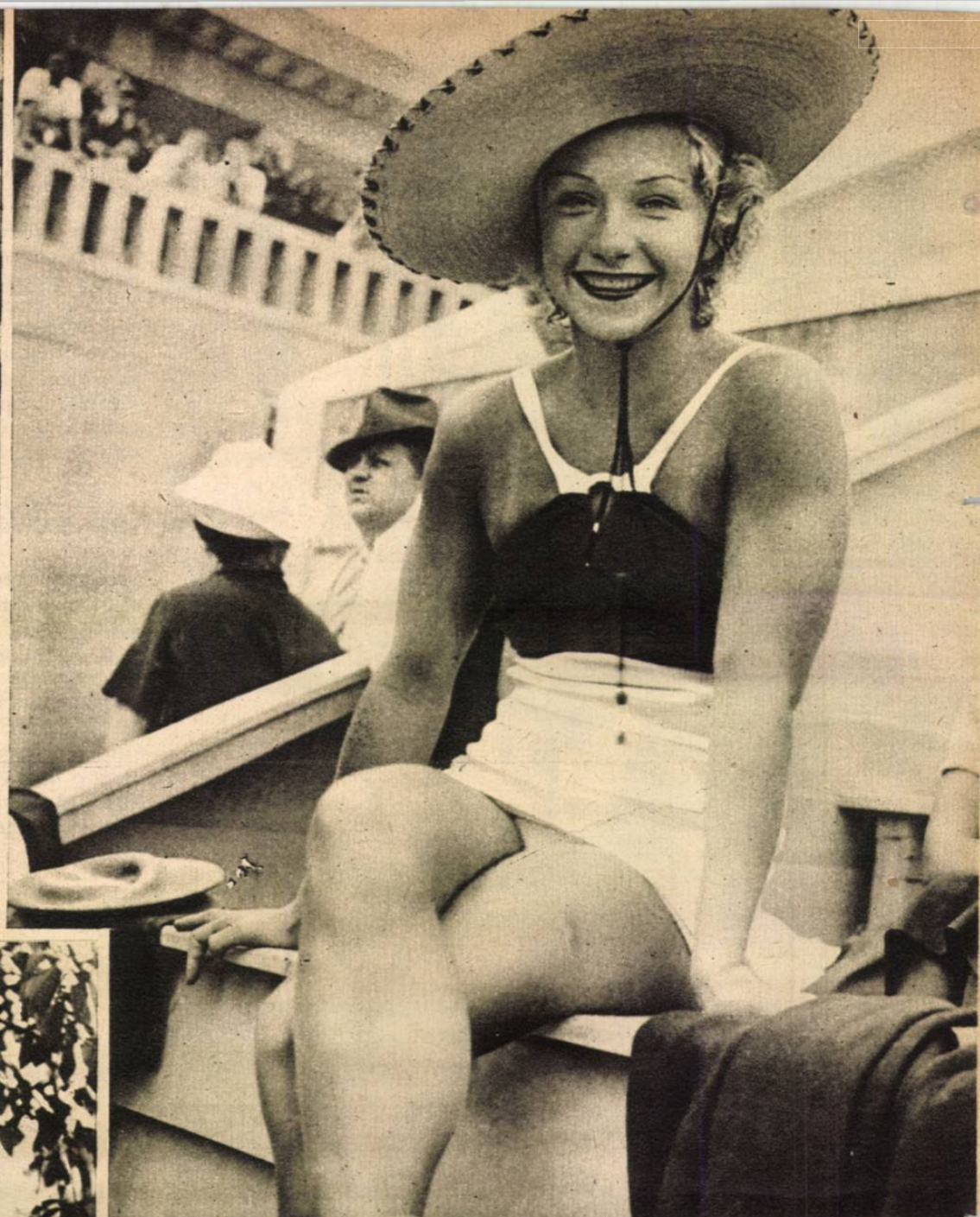
IATĂ-L PE JOHN BARRYMORE SUPĂRAT

Renumitul star de cinema, John Barrymore a fost serios bolnav într'un sanatoriu din Santa Barbara (California). Eșind pentru prima oară, după boală, în public la un concert care a avut loc acolo, Barrymore s'a răstît la un reporter care-l fotografia. Mo-

mentul supărării a fost prins pe peliculă.

DOROTHY POYNTON, MEXICANĂ

Campioana olimpică de gimnastică a Americii, Dorothy Poynton este de o frumusețe rară. Orice costum o prinde de minune, chiar și cel mexican. Fotografia noastră este mărturie.

TAUBER ACASĂ

Richard Tauber împreună cu soția lui, fostă Diana Napier, s'au instalat în cartierul cinematografic din Londra la Elstree. Fotografia noastră înfățișează pe Diana Napier și Richard Tauber la intrarea vilei lor Capri.

LA START, PE MARGINEA PODULUI

În Hydepark din Londra a avut loc o interesantă cursă de înot. Plecarea s'a dat de pe podul din parc, așa cum vedem în fotografia noastră.

PARADA COSTUMELOR DE VARĂ

Englezoaica s'a schimbat foarte mult în ultima vreme. Din timpul de guvernare de altă dată n'a mai rămas nimic, iar englezoaicele de astăzi sunt fete sportive și moderne. Fotografia noastră înfățișează un grup reprezentativ al frumuseții engleze.

ULTIMELE FOTOGRAFII DE PE FRONTUL RĂZBOIULUI CIVIL DIN SPANIA

Publicăm aci ultimele fotografii care ne-au venit dela corespondenții noștri din Spania. Prima înfățișează milițienii guvernului deschizând la Guadarrama focul împotriva rebelilor. Cealaltă, reprezintă podul distrus de trupele guvernamentale la Guadarrama pentru a împiedeca înaintarea.

ASPECT DIN TURUL FRANȚEI

Pasionanta cursă ciclistă pentru turul Franței se apropie de sfârșit. În fotografia noastră vedem pe unul dintre alergătorii fruntași, Vervaecke reparând o pană.

NUNTĂ ÎN ARISTOCRAȚIA ENGLEZĂ

Lordul Herbert, adjutant al Casei Regale engleze s'a însurat de curând, iar martor la nuntă a fost ducele de Kent. Fotografia noastră înfățișează pe cei trei copii ai lady-ei Hamilton, care au deschis cortegiul nupțial.

ACADEMIA SUPERIOARĂ DE CROITORIE ȘI MODĂ D. TEODORESCU

Instituțiile de înaltă cultură profesională autorizată de Stat. Școală de elită pentru perfecționarea și dezvoltarea „Artei Îmbrăcăminții” în toate ramurile.

BUCUREȘTI | STR. LIPSCANI No. 18
Telefon 3.27.01

Anunțăm începerea cursurilor pe ziua de 7 Septembrie. La toate secțiunile. Inscriserile se primesc zilnic: până la 15 August se face reducere 25% din taxele generale: dela 15-30 August se face reducere 10%, iar dela 1 Septembrie încep înscrierile cu taxele legale întregi. Informațiunile se dau fie verbal sau telefonic. Prospekte se trimite gratuit la cerere.

Teroarea țânțarilor

vă strică toată plăcerea zilelor de vacanță. Nu plecați în concediu fără o provizie de FLY-TOX! Numai astfel veți putea gusta cu adevărat și nestincheriți de țânțari sau de muște, tot farmecul clipei de odihnă!

FLY-TOX

RELATĂRILE MARTORILOR OCULARI AI RĂZBOIULUI CIVIL DIN BARCELONA

UN corespondent al nostru din Marsilia a avut prilejul să stea de vorbă și să intervieweze pe primii refugiați din Spania, cari prin intermediul guvernului francez au putut părăsi Barcelona, pe bordul vapoarelor „Chella” și „Djenné”, debarcând la Marsilia. Aceste relatări stârnesc desigur un viu interes și merită o atenție deosebită, deoarece se știe că frontierele sunt închise și comunicatele oficiale ale ambelor tabere sunt destul de laconice, neputând fi luate în considerare nici svonorile necontrolabile cari circulă.

Renumitul căpitan Perez Farras care comandă coloana îndreptată împotriva Saragosei, fotografiat la plecarea sa din Barcelona.

Gărzile de asalt încing focul deasupra baricadelor făcute din cadavrele cailor.

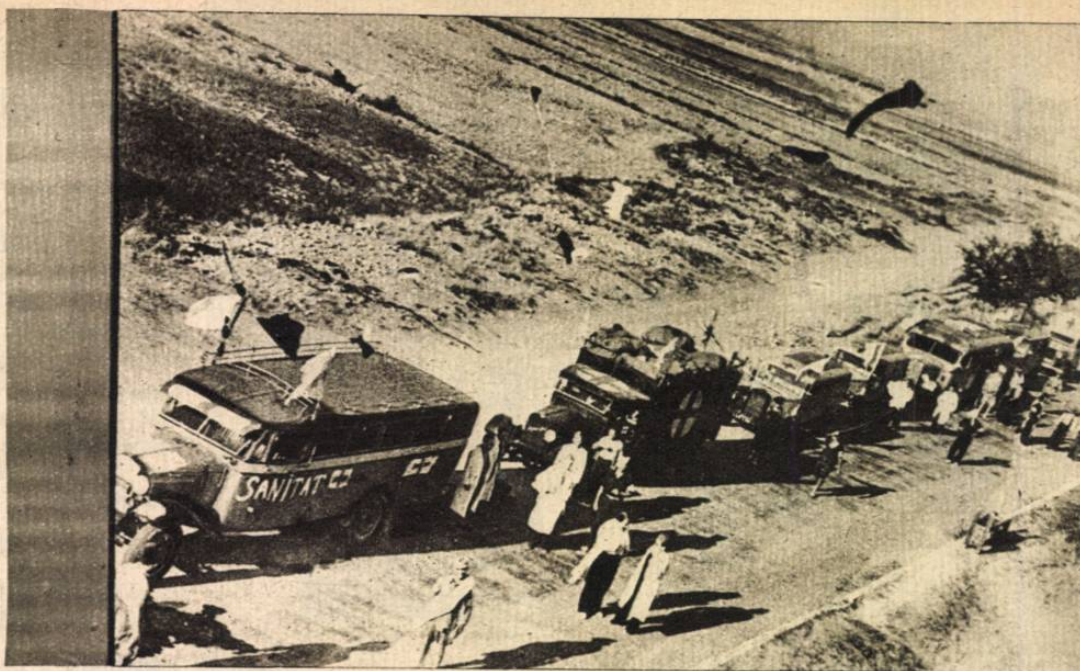
Acești refugiați, însumează aproximativ 3000 de oameni, toți de naționalitate franceză. Unii își aveau reședința obișnuită în Barcelona, iar azi au fost nevoiți să fugă; alții se aflau doar în trecere prin oraș, în majoritate sportivi, veniți special pentru Olimpiada muncitorilor.

Toți acei, cărora le-a vorbit corespondentul nostru, declară în mod unanim că s'a dezlănțuit cel mai îngrozitor și crâncen război civil, un război necruțător, intensitatea cruzimilor neputând fi descrisă.

S'ar părea că nu are nici un rost să repetăm aci, ceea ce aflăm zilnic din informațiile ziarelor, chiar dacă am intra în amănunte. Intenționăm însă, să redăm impresiile și observațiile personale ale refugiaților, furnizând totodată informațiuni noi și necunoscute. Iată ce ne-a povestit un călător de pe vasul „Chella” :

„Vinerea trecută, sosind pe înserat cu expresul de Paris la Barcelona, imi căutai în grabă un hotel, unde să mă pot odihni după lunga călă-

Avionul care s'a prăbușit, provocând moartea generalului revoluționar Sanjurjo. Printre sfărâmaturi, se distinge trupul carbonizat al generalului.

torie. Dormisem adânc până'n zorii zilei, când pe la ora 5 sau poate chiar 6 dimineața — nu-mi mai amintesc prea bine, — mă treziri două puternice detonături. Bineînțeles, că mi-am închipuit a auzi un impunător semnal de deschidere a jocurilor olimpice, cari trebuiau să înceapă în ziua aceea; deci mă întorsei pe partea cealaltă, hotărît să-mi văd de somn. Pe jumătate adormit, auzii apoi alte bubuituri mai slabe, pe cari în starea de somnolență în care mă aflam, le identificai drept împușcături. Treptat îmi dădai seama că se petrece ceva neobișnuit; sar din pat și după ce mă îmbrac, în toată graba, fără să mă mai spăl, mă reped pe scări în hall-ul hotelului, unde se aflau adunați aproape toți pasagerii, printre cari se mai găseau

și trecători de pe stradă, adăpostiți în hotel, de frica primelor gloanțe.

Gratiile de fier ale portalului hotelului au fost trase îndată de către personalul de serviciu, astfel încât nu se mai putea intra sau ieși, iar ferestrele dela parter fură îndată acoperite cu tăblii de lemn, cari sunt probabil întotdeauna la îndemână, pentru astfel de întâmplări. Dela etajele superioare, ascunși în fridele ferestrelor, puteam observa acum totul, mai cu seamă ceea ce se petrecea în fața hotelului nostru, în Piața Cataloniei, principalul câmp de luptă din primele zile. Pietrele caldarâmului erau smulse că să se ridice cu ele baricade. Se așezau mitraliere și chiar tunuri ușoare, cari intrau îndată în acțiune; se operau arestări; se prindeau adversari, cari la cea mai mică împotrivire, erau împușcați pe loc. Imi făcea impresia că mă aflu la cinema, vizionând un jurnal sonor de actualități, sau că citiam un roman senzațional, cu subiect revoluționar. Din păcate, trăiam clipe reale, mult mai crunte decât mi le-aș fi putut făuri în închipuire. Îngroziți, nici nu bănuiam măcar cine luptă împotriva cui; au trebuit să ne pună în curent despre evenimentele interne, odată cu personalul hotelului și cetățenii din Barcelona, închiși cu noi

La întrebarea corespondentului nostru dacă, cumva știe, cum a izbucnit răzcoala în Barcelona, acesta răspunse :

„Din toate informațiile contradictorii, culese treptat în decursul

celor opt zile pe cari le-am petrecut acolo, după ce mi s'a îngăduit să ies din casă și să iau contact cu altă lume, mi-am făcut următoarea părere, putând afirma, pe deplin convins, că este aceea corespunzătoare adevărului. Răscoala a pornit exclusiv din inițiativa cercurilor înalte militare spaniole. Trupele fură trezite disdediminează și încolonate pentru marș, ca și cum ar fi fost vorba de-o plecare în manevre. Fără vreo măsură de prevedere prealabilă, fățiș, fără a-și da osteneala de a proceda pe tăcute, diferite garnizoane se puseră în mișcare la momentul, din vreme stabilit, având în frunte ofițerii, întocmai cum se pleacă în manevre, astfel încât soldaților nici nu le trecu prin gând că e vorba de revoluție.

Ținta marșului era „Generalidad”, Palatul guvernamental precum și celelalte clădiri publice; înainte de toate trebuiau cucerite bineînțeles, Poșta și Stațiunea de emisiune Radiofonică. Probabil că guvernului i s'a raportat peste noapte vreo informație despre mișcare, deoarece și-a mobilizat îndată garda, fortificându-se cu greutate, pentru a face față primelor asalturi. Rezistența i-a fost posibilă și rebelii n'au izbutit să captureze nici măcar să impresoare „Generalidad”-ul.

Primele împușcături alarmară, e lesne de înțeles, întreaga Barcelona și toți puseră mâna pe arme. Soldații, cari erau în marș împotriva „Generalidad”-ului și a celorlalte edificii publice, fiind primiți cu focuri, se văzură siliți, la ordinul ofițerilor, să se baricadeze și să răspundă tot cu focuri.

Da acum sunt atacați și pe la spate, de către socialiștii și comuniștii, veniți într'ajutor. Prinși într'un clește, nu încetară focul ziua întreagă, cu toate că-și dădeau bine seama de inutilitatea încercării lor. Când intrară în tratative de împăcare cu muncitorii și aflară că rebeliunea se îndrepta împotriva republicei, fură atât de indignați, încât măcelăriră îndată pe toți ofițerii, care-i induseseră în eroare, lăsând cadavrele acelor baricade.

1) Generalul Mola, în mijloc în uniformă, conducătorul trupelor rebele din Nordul Madridului.

2) Lucrătorii stau în fața unui depozit improvizat de arme, care înainte de izbucnirea revoluției era teatru.

3) Baricade instalate în Piața Catalunia din Barcelona.

Unele regimente care probabil nu cunoșteau adevărata stare a lucrurilor se înapoiară în cazărmi, unde se întăriră.

Armata reușise să ocupe și unele clădire publice: poșta centrală, vama, etc. Aceste localuri au fost asediate, bombardate, și cucerite de trupele guvernamentale abia după două zile, iar cazărmiile au fost bombardate din avion, de câteva ori. Numărul morților, cari căzură în aceste prime trei zile sângeroase, se ridică la, Barcelona la peste 800."

4) O biserică din Barcelona distrusă în timpul bombardamentului.

5) Pe acoperișurile caselor din Madrid, femei și bărbați trag cu arma.

Acestea sunt relatările martorului ocular. Potrivit deslușirilor și afirmațiunilor celorlalți călători, se poate avea următoarea imagine, despre situația Barcelonei; amănuntele fiind concludente. Barcelona se găsește, după opt zile dela izbucnirea insurecției în stăpânirea „Generalidad-ului” adică a vechiului guvern. Trupele răsvrătite au fost nimicite și biruite, deși mai au loc ciocniri răzlețe. Dar lupta decisivă nu s'a dat încă; va începe în curând, iar străinii vor părăsi grabnic orașul și țara. Barcelona se află sub stare de asediu, toate șoselele cari duc spre acest oraș, sunt închise, la depărtări de sute de km., pentruca în felul acesta să se poată opune o rezistență dărză, unui eventual marș al răsculaților, împotriva Barcelonei. Muncitorii au fost cu toții înarmați și stau la dispoziția șefilor militari, rămași credincioși guvernului, dând chiar ajutoare efective și altor orașe amenințate. De aceea, se văd pe străzile

Barcelonei, numeroase femei înarmate, cari veghează asupra ordinii, poartă grija baricadelor, etc. Automobilele, chiar cele care aparțin străinilor, au fost rechiziționate și sunt conduse de muncitori. În atmosferă plutește un fum gros, provenind dela clădirile incendiate, în jurul cărora s'au dat luptele.

Din bisericile fumegânde, răbufnește miros de sânge și cărnuri prăjite. Tot ce este italianesc, s'a distrus, consulatul, clubul, biroul campaniei de navigație, catedrala italiană, etc. Toate magazinele sunt închise, în afară de cele cu produse alimentare, cari sunt aproape golite, căci orice om înarmat intră, are dreptul să se aprovizioneze, contra unui bon de rechiziție. Adevărata foamete nu domnește pentru moment, dar este foarte posibil să se producă săptămâna viitoare, dacă guvernul nu va izbuti să procure provizii din afară. Desigur că nu se pot evita jafurile și omorurile, dar odată descoperite, făptașii sunt pedepsiți cu toată asprimea. Adeseori, executați îndată.

Postul de emisiune guvernamental „Radio Barcelona” informează fără întrerupere și-și vestește milițienii de unde să-și procure arme și munițiuni, sau indică punctul de întrunire al gărzilor cel mai apropiat, unde găsesc alimente. Tot acest post transmite comunicatele și instrucțiunile guvernului din Madrid. Tot pe calea undelor a înștiințat de altfel și consulul din Barcelona pe toți cetățenii francezi, să se întrunească la consulat căci guvernul din Paris a trimis două vapoare, spre a-i imbarca. Aci s'a format o coloană de automobile închise care-a pornit spre port, sub paza polițiștilor înarmați. Imbarcarea a durat câteva ore, dat fiindcă atât autoritățile spaniole cât și cele franceze, au cercetat în amănunțime situația fiecărui călător. Ca încheiere a relatărilor corespondentului nostru din Marsila, mai figurează și răspunsurile asupra situației Spaniei și în deosebi cele la întrebarea de căpetenie: „Când va lua sfârșit îngrozitorul măcel” Răspunsul tuturor, cari au sosit din Barcelona și cari cunosc bine Spania, a fost foarte puțin optimist. Acest război civil constituie bătălia decisivă, care mai curând sau mai târziu, trebuia să se dea, iar inițiativa spun cu certitudine cu va veni de cel învins. Pentru acest motiv se merge de data asta până la capăt.

Ceeace prezintă interes este faptul că guvernul central din Madrid nu luptă numai pe un front, împotriva unui singur dușman, ci împotriva a doi. Căci insurecția din Nordul țării nu are nici o legătură cu rebeliunea trupelor din Marocul Spaniol. Comun acestor două revolte nu este decât ținta, adică răsturnarea actualului regim. Dacă după o eventuală biruință se vor uni sau despărți, cine poate ghici astăzi? Chiar presupunând că ar cădea Madridul zilele acestea, atunci Barcelona, care astăzi este pe deantregul roșie nu va fi încă biruită, iar lupta va continua acolo.

„Înainte de patru săptămâni”, spunea unul din refugiații din Barcelona, „nu se poate nimeni aștepta la sfârșitul războiului civil. Ceeace trebuie socotit de importanță covârșitoare, vor fi repercursiunile pe cari le va avea, asupra întregii situațiuni politice din Europa Centrală, acest război civil, indiferent de rezultat”.

Redați dinților Dv. albeață și strălucire

Știința a stabilit că microbii bucali sunt cauza petelor și cariei dentare. Dacă antiseptizați gura cu Kolynos, primejdia microbilor e înlăturată. Pe măsură ce îi periați cu crema Kolynos, dinții capătă strălucirea și albeața naturală, dând zâmbetului un deosebit farmec. Întrebuințați un cm. de Kolynos pe o periuță uscată — veți rămâne surprinși și încântați de rezultat.

Cumpărați tubul mare — e mai convenabil.

KOLYNOS
CREMA DENTARĂ

Numărul viitor al revistei „Realitatea Ilustrată” va fi închinat aniversării a 20 de ani dela războiu. El va cuprinde un material fotografic senzațional, amintiri ale mareșalului Averescu și articole documentare de o covârșitoare valoare educativă.

Numărul special al „Realității Ilustrate” care apare săptămâna viitoare nu trebuie să lipsească din nici o casă.

Citiți:
„MAGAZINUL”
revista publicului select

LA DELPHI.

Minunata fotografie pe care o publicăm aci, înfățișează schimbul faciei olimpice la picioarele Parnasului, în apropiere de Delphi.

MEXICANII DAU AUTOGRAFE

Fotografia alăturată îi înfățișează pe reprezentanții Mexicului la Olimpiada de la Berlin. Ei nu mai prididesc toată ziua să satisfacă pe numeroșii solicitanți de autografe.

OPT RECORDURI MONDIALE ȘI 16 AMERICANE

Despre Lenore Kight-Wingart se poate spune că este cea mai mare înnotătoare a Americii. Ea deține opt recorduri mondiale și 16 americane, pe distanța de 100 yarzi, fiind marea speranță a Americii la Olimpiadă.

CELELALTE INNOTA- TOARE ALE AME- RICII

Fotografia de mai jos înfățișează echipa reprezentativă feminină a Statelor Unite pentru concursurile nautice de la Olimpiadă.

Un popor care nu-și cunoaște

TURCII INVAȚĂ... TURCEȘTE

LIMBA

CUM SE NAȘTE ADEVĂRATA LIMBĂ TURCEASCĂ

P RINTRE statele din omenire există unul care, chiar astăzi, în anul de grație 1936, e în căutarea unei limbi naționale. Cu toate astea, aproape în majoritatea lor, locuitorii nu aparțin unor rase diferite.

Acest fenomen straniu se observă în Republica turcească a lui Kemal Atatürk care, precum se știe, dela sfârșitul războiului mondial nu mai e un stat european, ci asiatic, deși cuprinde în mod geografic și etnografic și teritorii europene: e vorba însă de niște suprafețe cu o întindere prea modestă: 24.000 km. p.

UN DECRET CARE PROVOACĂ NEDUMERIRE

Turcia, care dela 1923 încoace e o republică, numără peste 15 milioane de locuitori, dintre cari 87% sunt de naționalitate turcă, iar restul arabi, curzi, armeni, evrei, greci, circasieni, etc.

Se știe că orice popor ține să vorbească limba lui proprie. S'ar putea presupune atunci că, dacă locuitorii republicei turcești de rasă arabă, armeană, ebraică, etc. vorbesc idiomul propriu fiecăreia, se cuvine și chiar trebuie ca cele 12 milioane de turci să-l folosească, la rândul-le, pe al lor. Dar nu e așa.

Până în ultimul timp preoțimea se sluia de limba arabă; oamenii de literă de persană, — mai ales în scris; persoanele din aristocrație și din înalta burghezie de franceză și, în sfârșit, poporul de jos de un dialect, care nu-i altceva decât un amestec lingvistic, în care se găsesc reprezentate toate gravurile din Orient. Acest fenomen curios n'a scăpat însă atențiunii șefului statului care, fiind cu orice preț să-i europenizeze sută la sută pe turci, s'a străduit să trezească în aceștia sentimentul național, care lăncezia. Acum se știe că limba contribuie într-o măsură considerabilă să cimenteze între ei pe indivizii de aceeași naționalitate. Și atunci Președintele Republicei turcești a promulgat un decret, obligându-i pe turci să folosească, în toate împrejurările zilnice, limba lor națională. Foarte bine. Dar care e adevărata limbă turcească? Iată întrebarea pe care toți turcii de treabă și-au pus-o, îndată ce decretul lui Kemal Atatürk —

Ziarele au fost invitate să redacteze, în fiecare zi cel puțin un articol în limba turcă pură; astfel că au început să publice, zilnic, sute de cuvinte neaoș-turcești cu scopul de-a le face cunoscute, a le populariza și prin urmare a le introduce în folosința tuturor straturilor sociale. La 26 Septembrie al fiecărui an se va celebra sărbătoarea limbei naționale. Au fost mobilizați linguiști cu faimă, spre forma în limba turcă pură cuvintele cari exprimă noțiuni nouă. Toate neologisme, vor trebui înlăturate. Dar în silința de-a turcifica... limba turcească, adică idiomul, care urmează să fie folosit de 87% din locuitorii Republicei, n'au lipsit și exagerările. Așa, de pildă, s'a căutat să se dea cu orice preț o origină turcă și multor cuvinte cari aparțin limbilor străine. De exemplu, învățării din Ankara au ajuns să susfie că vorba „cultură” derivă din vechiul cuvânt turcesc *Kiltur*, care are același înțeles și că englezescul *toast* (urare) derivă din *taos* sau din verbul *taosmak*, care înseamnă a ridica paharul în cinstea cuiva. Negreșit, vor trece mulți ani până când toți turcii vor fi învățați turca adevărată,

dar iarăși e drept că, în anumite lucruri, toată greutatea stă numai în început. Deocamdată, spre a face mai ușoară scrierea și lectura limbii naționale, s'a adoptat de câțva timp, pe întreg teritoriul Republicei, uzul alfabetului latin. Măsura aceasta a fost îndreptățită, între altele, și de o anomalie: aceea că turceasca — mai mult sau mai puțin pură — era scrisă în caractere armenice la Istanbul și în statele învecinate, pe când în Anatolia se scria cu caractere arabe.

Elevele unui gimnaziu de lângă Istanbul, făcând sport.

„Fete în uniformă” într-una din cele mai moderne școli din Istanbul.

La Tribunalul din Istanbul.

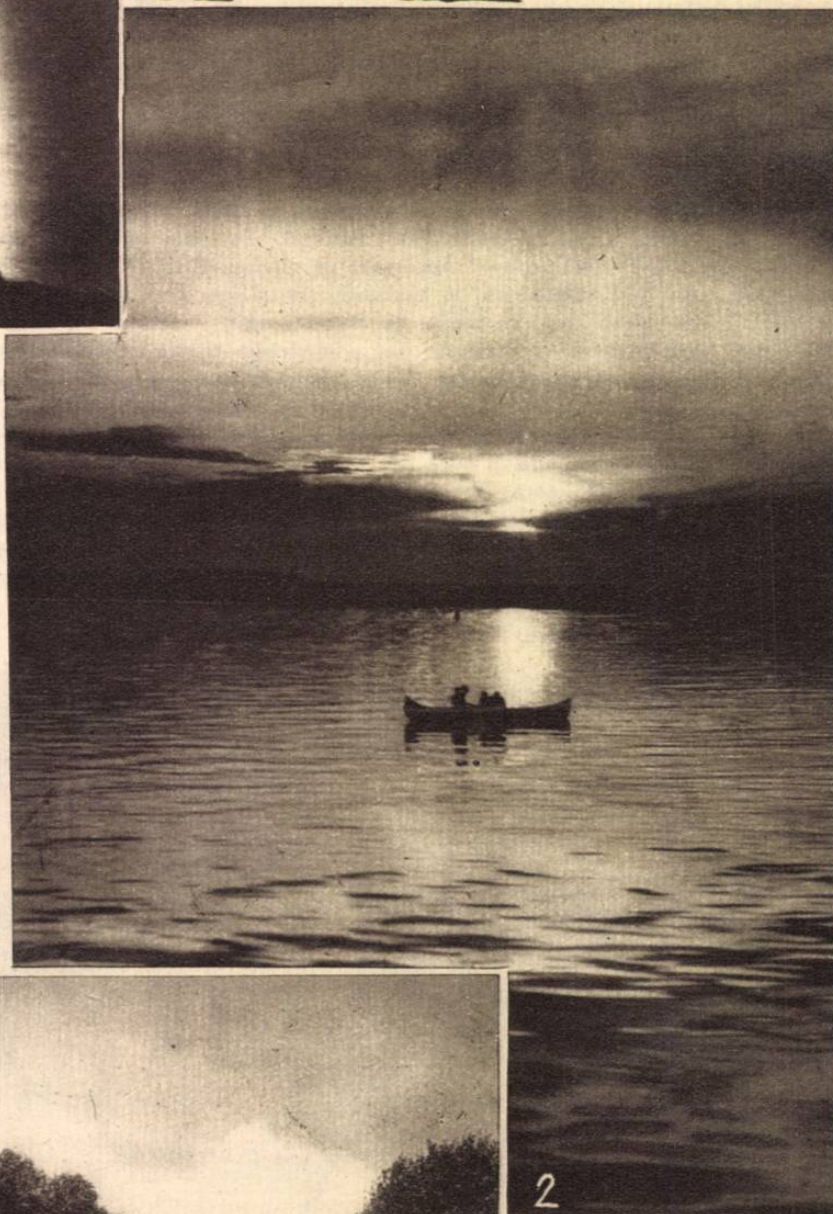
Președintele Republicei — a fost adus la cunoștința opiniei publice. Întrebare legitimă. Inchipuiți-vă că acum câțva timp, chiar cei mai mulți oameni n'au putut să înțeleagă textul unei telegrame, redactată în turcească pură și trimisă de către Președintele Republicei Parlamentului din Ankara. Ce voiți? Nici ei nu cunoșteau limba „pură”, fiind convinși că vorbesc turcește: era însă o turcească încărcată cu vorbe străine, adică de origină arabă sau persană, ori împrumutate din limbile moderne, europene.

Dar acum ordinele șefului statului sunt categorice: de azi încolo, în Republica turcească nu va mai exista drept de cetățenie decât pentru limba turcă adevărată, adică pentru aceea ce-și are originea în Turan. Așa că Turcii, de voie-de nevoie, vor trebui să învețe... turcește.

Contrabandiștii pe Dunăre

CÂND am plecat să întreprind ancheta în legătură cu contrabandiștii de pe Dunăre, n'am găsit în toată Delta Dunării o călăuză, care să-mi dea unele informațiuni, ori să mă dumirească asupra unui fapt destul de curios.

La răscrucea drumurilor cari împresoară lunca bălților Lișteava, Greaca și Gostinu, satul cu contrabandiști sunt croite în inima zăvoiuului de sălcii și anini, șerpuiind printre desigurile tufelor patru cărării ce se bifurcă în apropierea celui dintâiu pichet grăniceresc.

Legende ventilate în sânul populației locale spun că două din aceste cărării serviau pe vremuri transportului de carne vie.

În asemenea ocazii traficanții se identificau a fi servit Sultanului dela Istambul care avea ca reprezentant demn pe Irimanu Pașa, perfect admirator al frumuseții feminine.

Acest pașă afemeiat peste măsură, rămas în floarea bătrânețelor un romantic convins, s'a distins mult în cadrele atribuțiilor sale, astfel că țărănimea l-a zugrăvit în fel și chip. Dar de atunci și până astăzi s'au scurs 400 de ani.

Satul Gostinu a devenit acum un sat de contrabandiști veritabili. Nu există țaran care să nu se fi molipsit de hasardul contrabandei. Mătasea, odată cumpărată din Rusciuk, Varna sau Nicopole, e menită să străbată în lung și lat pădurea de răchiți situată în preajma Vadului Roșu. Prin acest punct, patrulele trec rar și contrabandiștii știu să speculeze lucrurile. După ce marfa a fost cumpărată, cineva dă de veste celorlalți că în ziua hotărâtă trecerii, toți cei care iau parte la asemenea operație să fie prezent la locul indicat, drept cel mai ferit și la ora potrivită, fixată prin bună înțelegere, adică atunci când soldații nu patrulează.

2

1) Apus de soare pe Dunăre.

2) Barca contrabandiștilor în larg.

3) Un contrabandist prin Deltă.

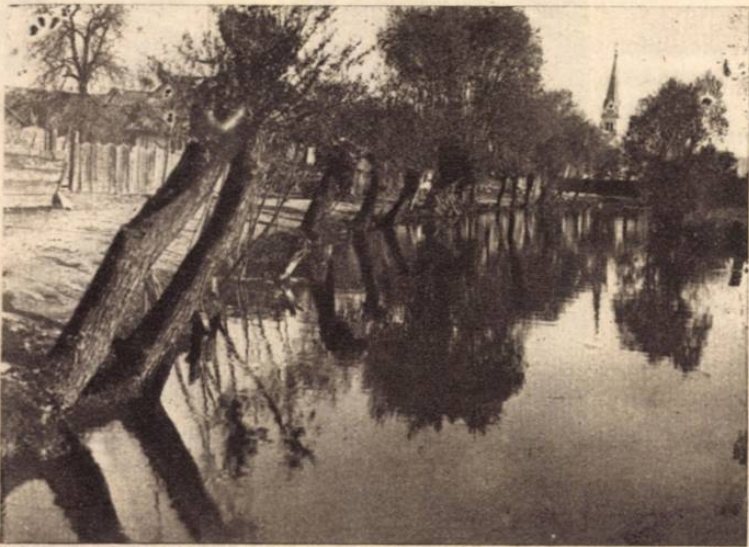
Patru hotci stau înșirate dealungul debarcaderului. În câteva ascunzișuri membrii înarmați, chirigiul ce transportă apoi marfa la București și înfârșit, restul contrabandiștilor, având misiuni speciale.

Un șuerat prelung, ca de pescăruș întârziat, anunță că marfa se află pe Dunăre și că preparativele să se încheie cu febrilitate. Altminteri, riscul e prea mare, forțele încep să se irosească treptat, iar primejdia devine de fiecare clipă ce trece inevitabilă.

Mi-a povestit un ofițer, căruia dealtfel d-v. trebuie să-i datați recunoștința de a putea citi rândurile de față, că soiul contrabandiștilor fantomatici, poreclii „diplomați” a ajuns să fie consacrat în coloanele ziarelor străine. Trucurile la cari ei recurg sunt pe bună dreptate ingenioase.

„Intr'o zi, îmi spune ofițerul — voiam să însoțesc patrula. Al doilea pichet fusese de dinainte revizuit, însă nu strica o mai amplă recunoaștere. Eram înarmat până'n dinți. Am plecat deci hotărât, ca după ce voi termina mica mea inspecție, să mă reîntorc fără zabavă, când la o distanță bunicică de drum aud o șuerătură, apoi alta, par'că în același interval și par'că tot atât de prelung. Am rămas pe loc. Comandai soldaților să înainteze în direcția de unde auziseră șuerăturile, însă pe marginea răchitelor, astfel că sgomotul pașilor noștri să fie acoperiți de mugetul talazurilor apei. Mărturisesc sincer că nu mă așteptasem la o captură așa din senin. În momentul când am ajuns lângă totcile cu marfă, am ridicat carabina la ochi și i-am somat. Dar o parte din povara transportului fusese instalată în căruță, iar chirigiul înțelegând pericolul ce-l pândea, a dat bici cailor. Am comandat foc. O salvă de gloanțe răsună, dar în același timp gloanțele fugărilor îmi trecură pe lângă urechi. După vreo jumătate oră și după ce soldații legaseră cobză pe membrii bandei, căprarul care însoțise patrula veni găfâind spre mine și-mi arătă că-l prinsese pe căruțaș.

Prin locurile unde

lucrează de predilecție contrabandiștii.

Privi oarecum stingherit la omul din fața mea. Un țăran habotnic, cu părul vâlvoi în cap și cu pomeții obrajilor pronunțați, trădă ură și viclenie. Pedepșa nu-l emoționa prea tare. Promise doar „onorariul”. Și acest „onorariu” se ridica la cel puțin 30.000 lei. Misiunea lui se reduce la transportul mărfii până în apropierea șoselei București-Giurgiu (lângă Călugăreni) de unde, era așezată apoi în automobilele ce așteptau acolo, conform consemnului. Roțile căruțelor cari facilitează transportul sunt învelite cu fân, pentru ca să nu facă sgomot. Orice scârțâit devine o primejdie care păgubește pe contrabandiști cu milioane de lei. În ziua aceea eram copleșit de emoție. Făcusem o captură pe gustul șefilor mei. M'am apropiat de caporal și l-am îmbrățișat.

FEMEILE CONTRABANDEI.

Femeile au avut totdeauna un rol însemnat în contrabandă. În țara noastră ele s'au evidențiat în scurt timp, făcând însă dovada unei dezvoltate prezențe de spirit și unei surprinzătoare abilități. Datorită acestor calități, ele au reușit să-și facă o meserie extrem de bănoasă.

Femeea a știut să stabilească o performanță pură, ori să creeze ceva nou, prin spiritul ei practic. În contrabandele de mătase, unde e căutată, mai cu deosebire, femeia a devenit mijlocul eficace ce înlesnește transportul fraudulos, condus pe căi mult mai ferite și sigure. În afara trucurilor pe care lumea le cunoaște, contrabandiștii își croesc altele pe zi ce trece mai ingenioase. Covoarele persane nu sosesc în țară exclusiv prin vamă. Atunci când contrabandiștii asortați cu numeroase comenzi nu găsesc prilej bun pentru trecerea lor peste graniță, recurg la niște procedee foarte curioase și riscante. Covoarele persane sunt aruncate pe apă, iar furia valurilor, după ce le-a săltat îndeajuns deasupra curentilor ei, le aduce la țărm, unde contrabandiștii le pescuiesc cu instrumente special construite.

Vine apoi rândul contrabandiștilor de pietre prețioase. Ele sunt vârate câteodată în talpa gheții; gheata se face cu talpă dublă, ortopedică.

Prietenul care ne-a desvăluit tainele contrabandiștilor, ofițerul de grăniceri ne-a spus câteva cuvinte și despre femeia contrabandistă.

„În vara anului trecut începe d-sa am fost martorul unui caz

straniu. Cu prilejul vizitelor mele repetate în satele din apropierea pichetului, făcusem cunoștința unei distinse doamne din București care pretindea că venise acolo să se recreze. Tânără, elegantă, de o frumusețe răpitoare, d-na m-a rugat s'o invit la mine acasă pentru a o prezenta unui prieten. Am petrecut câteva ceasuri minunate, iar când la plecare am invitat-o și pentru a doua zi, doamna a întrebat: „măine cine e de serviciu?”

După aceasta s'a petrecut un fapt neașteptat. În preziua vizitei camaradul meu primi o scrisoare, având în colțul drept al plicului, admirabil imprimat, un punct negru ca o alună pe obraz. N'am dat prea multă atenție acestui fapt. Dar a doua zi, când doamna a venit iar, am observat o oarecare schimbare și mi s'a părut chiar că remarc sub vâlul ce-i acoperea fața o alu-

niță neagră. Incepusem să mă bat cu gândul că această femeie ar putea plănuși ceva ascuns. Ce-ar putea pune la cale? Iată întrebarea care mă obseda.

S'a scurs o săptămână dela întâmplarea cu plicul. Eu continuam să fiu optimist în ciuda neliniștii camaradului meu Auzisem că doamna pleacă la București și nu mi se părea deloc normală această întorsătură. Venise să-și ia rămas bun. Era foarte abătută.

Am plecat în inspecție, după două ore și am isbutit să zădărnesc un transport al contrabandiștilor de mătase. La înapoierea mea, doamna plecase. Sosi și camaradul meu care mi-a arătat un bilețel pe care i-l strecurase în mână doamna necunoscută la despărțire și pe care scria adresa ei delă București.

* * *

Câteva zile mai târziu, ziarele au semnalat arestarea unei contrabandiste care a fost pusă în libertate mai apoi, din lipsă de dovezi suficiente.

În fotografia care a apărut în gazete am recunoscut pe tovarășa noastră. După câteva luni, am întâlnit-o în Capitală. Era tot atât de frumoasă, tot atât de elegantă și zâmbetul ei era tot atât de cuceritor. Privind-o însă cu atenție, am constatat că-i dispăruse alună de pe obraz.

MANOLE RĂDULESCU

La Londra a avut loc recent o expoziție de Pony și măgari. Popularele figuri londoneze ale regelui și reginei perlelor, Bert Matthews au luat parte la această expoziție. Fotografia noastră înfățișează pe „regele perlelor”, ajutând „reginei” să se urce în trăsura trasă de măgaruș.

IMPĂRATUL JAPONIEI

Fotografia aceasta îl înfățișează pe împăratul Japoniei, care iese foarte rar în public, pe calul său alb la festivitățile Academiei Militare în onoarea ofițerilor absolvenți. Printre ofițeri se găsea și prințul Nicasa și fiul ministrului de Comunicații din Mandciuria.

CONFEDERAȚIA REGILOR IN EXIL

CÂND un rege își pierde coroana, și se retrage în exil, încotro se îndreaptă? În nouă cazuri din zece, răspunsul la această întrebare este: „Londra”, ținutul păcii și al siguranței. Haile Selasie, cel din urmă monarh rămas fără țară, s'a îndreptat spre Londra, ca să găsească aci odihna și liniștea, care-i erau refuzate în altă parte. Și intrucât, devenind omul la modă, în adunările societății engleze, ar fi putut fi îngrozit de perspectiva de a ține cuvântări, sau a le asculta pe ale altora, la diversele ceauri-polemici, i se aduse la cunoștință că e liber să meargă unde vrea și poate trăi după voia inimii, fără să fie turburat de nimeni. Marea organizație polițienească din Londra nu apără numai pe cetățenii săi, dar și pe oaspeții.

Tot aci, regele George al Helenilor și-a căutat adăpost, înainte de-a se înapoia pe tronul său din Grecia, după un exil de 11 ani. El e unul din puținii monarhi exilați, care-a isbutit, fără luptă să-și recâștige coroana.

Tot în Anglia trăiește singurul ex-rege, care de bună voie și-a părăsit tronul. La câțiva kilometri de Londra, în liniștea pacinică a localității Virginia, și-a ales domiciliul regele Prajadhipok, fostul conducător al Siam-ului, țară nespuse de bogată. Acest omuleț mititel și subțirica lui soție au părăsit pur și simplu capitala lor, Bangkok, spre a nu se mai înapoia niciodată acolo, de îndată ce li s'a părut că se vor produce turburări în Siam. Zadarnic au fost trimise tot soiul de delegații și de miniștri, după ei, ca să implore pe rege să se întoarcă. Tuturor le-a dat același răspuns: un nu categoric; nu vrea să mai fie niciodată rege. Viața liniștită de răzeș englez îl atrage mai mult. Câteva milioane de lire sterline, pe care a fost destul de cuminte să le trimeată înaintea lui în Anglia îi îngăduie să trăiască în belșug, până la sfârșitul vieții.

Arhiducele Otto de Habsburg

Ex-Kaiserul Wilhelm

Noul rege al Siam-ului, un copil în vârstă de 11 ani, e nepotul lui Prajadhipok. Deocamdată, așteaptă să termine școala în Elveția și e mai speriat de gândul de a merge în Siam, de cât chiar tutorilele său.

Fostul rege al Spaniei, elegantul Alfonso, căruia nu i se poate lua nimic în nume de rău, e de asemenea un vizitator frecvent al Angliei, unde stă adesea timp îndelungat. Când sosește la Londra, are grija să nu întâlnească pe prea aristocratica sa soție, regina Ena, care este rudă aropiată a familiei regale engleze. Atât el cât și ea, fiind catolici credincioși, nu pot

Impăratul Haile Selasie al Abisiniei fotografiat la Londra.

divorța, dar s'au înțeles ca fiecare din ei să-și urmeze drumul său. Regele Alfonso e perfect mulțumit cu soarta sa și duce o viață plăcută, călătorind dintr-o țară într'alta. El pare însă să fi fost tare nemulțumit când fiii săi, unul după altul, au făcut căsătorii nepotrivite.

Însă „Decanul” stăpânitorilor exilați e probabil că nu va veni niciodată în viața lui în Anglia. Impăratul Wilhelm al II-lea, impopularul nepot al reginei Victoria, va fi întotdeauna un oaspe rău venit în Marea Britanie. El are

să dea seama pentru prea mult Dealtfel, nici mama lui, engleza, Victoria, nu l-au prea iubit. stea, până la sfârșitul vieții sale liber celor două pasiuni mari: tul lemneior. Atâta vreme cât zollernii mai puteau nădăjdi în acestora, printr'o greșală neîngăde-al treilea Reich, orice speranță Antipatia Angliei față de fost familia aceluia. În fiecare an, Hohenzollern sunt văzuți la Curt

Ex-Regele
ului, fot
palatului

Ex-Regele Alfons al Spaniei fotografiat la Londra.

O rudă apropiată a familiei regale engleze este și celălalt rege isgonit, Ferdinand al Bulgariei, fostul locotenent al casei de Saxonia—Coburg—Gotha, care-a fost nevoit să părăsească tronul Bulgariei, tot atât de grabnic pe cât s'a suit pe el. Acest bătrân cu prestanță, mai ales din pricina bărbii lui cărunte, a avut mângăierea ca fiul său să-i urmeze la tron. Regele Boris se împacă foarte bine cu populația de țărani a Bulgariei și e popular în patria sa. Bătrânul Ferdinand însă, se tot plimbă prin Italia și Germania, dar nu se mai ocupă cu politica. Preferă antropologia. El simpatizează între acestea, cu naștii, la fel, de altfel cu cei mai mulți dintre membrii familiei Saxonia—Goburg—Gotha.

Personagiul despre care se vorbește cel mai mult dintre

George al II-lea, regele Greciei.

Ex-Regele Amanulah.

S'a s'vinit încă de acum câțiva ani că se va însura cu o prințesă italiană. Această chestiune însă n'o va hotărî nici el, nici viitoarea mireasă, nici tatăl și nici soacra acesteia. Hotărîrea rămâne s'o ia Herr Hitler și Signor Mussolini.

Cu câțiva ani în urmă s'a vorbit mult în Europa despre regele Amanulah al Afganistanului, care s'a înfățișat în cele mai multe din capitalele Europei, în uniforme strălucitoare și pretutindeni a primit daruri generoase. De îndată ce s'a înapoiaț însă din călătoria sa triumfală, Afganii, cărora nu le-au fost de fel pe plac vederile sale moderne, l-au gonit din țară. Acum trăiește la Roma...

L. Raskay.

O mică londoneză, pe care n'o intimidează policeman-ul, dorește să afle dacă poate vorbi și ea cu regele George.

și deaceea englezii nu-l putea ierta. Iacă, și cu atât mai puțin bunica. Se pare că ex-Kaiserul va trebui să plece, la Doorn, unde se poate dedica la: ținerea de predici și tăia. Germania era o republică, Hohenlohe într-o restaurare, însă de când adepții săi au fost rădăuți, au ajutat la crearea celui care e pierdut. Kaiserul nu se resfrânge însă asupra tot mai mulți prinți și prințese de la engleză.

regii în exil este Otto de Habsburg, socotit de monarhiștii din Austria și Ungaria drept stăpânitorul lor legal, deși n'a purtat niciodată coroana. El locuiește împreună cu mama și câteva din surorile sale — de Parma — familie la care aparține fosta împărăteasă Zitta. Reședința lui permanentă e Belgia, dar foarte rar stă acasă. Călătorește mereu, în toate locurile, căutând să folosească orice schimbare sau desfășurare politică, care-ar putea realiza visul mamei sale, restaurarea monarhiei habsburgice...

și Ex-Regina Siam fotografiati în fața lor din Anglia.

Se încearcă readucerea la viață a fosilelor

Helsingfors, Finlanda.

Dela corespondentul nostru

O expediție, formată din paleologi și biologi ruși, se pregătește de întoarcere în acea regiune a Siberiei, acoperită de ghețuri eterne, de unde au fost recent desgropate și puse în clocitoare, ouăle unor specii de creaturi dispărute de mii de ani. Savanții speră să readucă la lumină și la viață cât mai multe specii de fosile, pe care le consideră „existențe în suspensie”. Nimeni n'ar putea spune cât e de când natura a transformat acest colț de me într'un imens frigider. Săpând în eritele straturi, ce se suprapun asemenea elor dintr'un răcitor, savanții cred c'ar tea reînvia ouăle unor forme de viață dorm un somn de câteva sute de mii ani.

Acă aceasta se va realiza, atunci printre ecile extrase din preistorie, s'ar putea vedea câteva creaturi cu totul neobișnuite, de mare valoare pentru Rusia, și cari să poată alcătui o armă primejdioasă împotriva altor popoare.

În anii precedenți s'au desgropat, din ghețurile Siberiei Centrale, în apropierea cercului arctic, câțiva mamuți întregi cu carnea, pielea și părul neatinse. Se înțelege că nu poate fi vorba de reînsuflețirea acestor cadavre, dar avem toate motivele să presupunem că în plămâni, intestinele, pielea și părul lor și poate chiar în piatra de pe dinții lor, s'ar găsi tot felul de microbi, din epoca la care mamuții au pierit.

Cum înghețul nu distruge microbii, ci-i împiedică numai să se înmulțească, recultivarea lor nu pare să prezinte vreo greutate.

Cu mult sub straturile în care zac mamuții, se crede că s'ar afla un altul, al perioadei carbonifere. Din această cutie de gheață a Pandorei și-ar putea lua sborul mii de insecte monstruoase, dintre cari unele ar putea scăpa lumea de multe din speciile actuale, care sunt o ruină pentru agricultor, dar în schimb altele ar putea distruge vegetația, cum face cărăbușul japonez, ori unele isbutește să pătrundă.

Explorând această preistorie înghețată, Rusia se gândește neconștient la poporul japonez. În lupta ce urmează a se da între aceste două națiuni, cari încearcă să înghită China, Sovietele ar avea o armă formidabilă împotriva Japoniei, dac'ar putea să năpustească asupra-i un val de insecte-fosile reînviolate, un cărăbuș rusesc, cu mult mai mare și mai distrugător decât cel japonez.

Perioada carboniferă a fost aceea a unei vegetații de junglă, în mijlocul căreia au prosperat nu numai insectele, dar și microbii. Dintre aceștia din urmă, cel mai important era acel germene care mănâncă celuloza, cu alte cuvinte, face ca lemnul să putrezească. Fără acest germene trunchiurile căzute ale arborilor morți s'ar fi îngrămădit pân'ar fi înăbușit vegetația vie. Lumea este și astăzi plină de acest ger-

Descoperirile făcute de curând, sub straturile de gheață ale Siberiei, au îndemnat pe oamenii de știință să se gândească la germenii, cari au sdruncinat sănătatea strămoșilor noștri preistorici și la posibilitatea de-a readuce pe pământ unele specii uriașe de insecte, prin desvoltarea ouălor găsite.

Doctorul Charles Lipmann, dela Universitatea de Știință din Berkeley (California), care a ținut să dovedească pe baza unor experiențe făcute de el, că mai există o viață și în afară de pământ.

Dacă s'ar readuce la viață insectele din vremurile preistorice, probabil că am vedea sburând libelule mai mari decât un copil.

mene, dar copacii, chiar aceia din junglele tropicale, nu mai cresc și nu se mai usucă atât de repede, ceace n'seamnă că actualii disolvanți ai celulozei lucrează cu mult mai domol, decât strămoșii lor, din perioada cărbunelui.

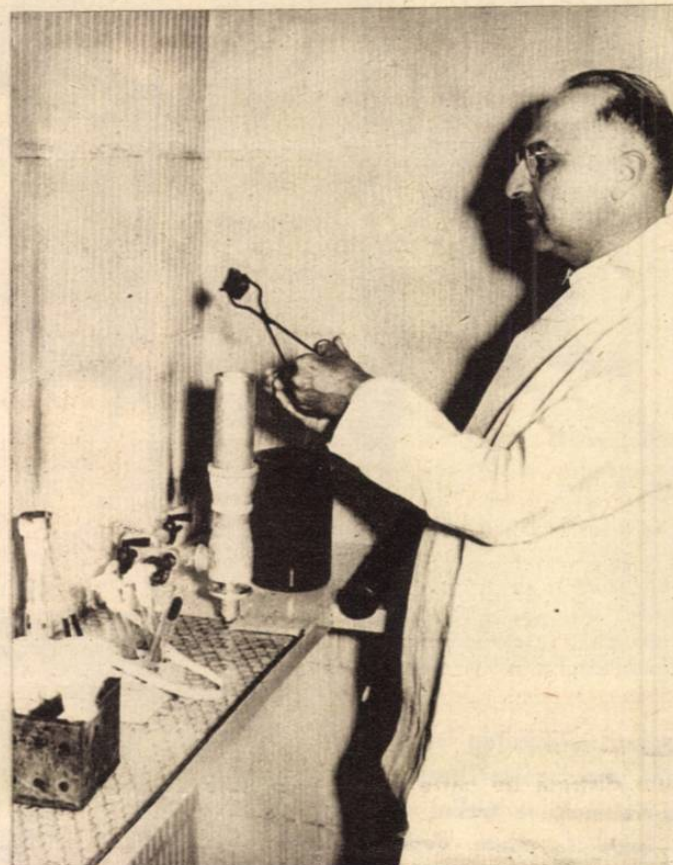
Culturi imense din acei microbi, cari numără milioane de ani, ar putea fi de folos agricultorilor, distrugând buturugile, în ținuturile despădurite, în vederea cultivării pământului.

Germenii epocii carbonifere s'ar putea dovedi în laboratoare capabili să distrugă, rapid, tot lemnul mort din lume. Aruncați în torente, din aeroplane, asupra insulelor japoneze, ei ar putea servi de minune interesele

În straturile de gheață din ținuturile arctice, cercetătorii sovietici au găsit mamuți întregi cu carnea și părul pe ei, așa cum au fost surprinși de moarte, cu mii de ani în urmă.

rusești, prefăcând în praf toate construcțiile de lemn ale acestei țări și distrugând vasele pescarilor. Se înțelege însă că această nenorocire s'ar întinde apoi și în restul lumii, inclusiv Rusia.

Până acum, fosilele epocii carbonifere au fost găsite mai mult sub forma unor straturi de cărbune, în care căldura a ucis totul, până la ultimul spor. Dar dacă în această regiune înghețată se

va afla conservat un strat din perioada acelei luxuriante vegetații, se vor găsi, nu numai ouă de insecte și microbi, dar și semințele a tot felul de plante, care n'ar aștepta decât puțină căldură spre a încolți. Există aici multe și ispititoare posibilități, atât pentru bine cât și pentru rău.

Dar ghețurile ce întemnițează regiunea, de sute de mii de ani, opun o rezistență de granit, și acesta este unul din motivele pentru care nu s'a putut face până acum un sondaj atât de adânc încât să se poată stabili precis grosimea stratului de gheață. Fără îndoială însă că trebuie să fie limitat, pentru că de pe la o sută de metri adâncime se face simțită căldura din interiorul pământului. Dar în rezumat, speranța scoaterii la iveală a unui strat atât de vechi și de adânc situat în pământ, ca acela al perioadei carbonifere, este cam slabă. Un rezultat mai probabil al acestei expediții ar fi desgroparea altor câțiva mamuți.

Mamuii siberieni stau în acest uriaș frigifer încă de pe la începutul epocii de peatră, când fără îndoială că purtau asupră-le, ca orice altă specie de animale, microbii diferitelor boale. Acești gemeni ar putea fi readuși la viață, în tuburi speciale de cultură, pentru a se vedea dacă pot îmbolnăvi și ucide un elefant. Experiența aceasta prezintă un mare interes, prin faptul că mamuii au trăit în perioada unor rase de troglodiți, atât de asemănătoare omului alb de astăzi, încât e probabil că microbii care-i atacau ne-ar primejdi și nouă viață. Avem motive să presupunem că oamenii caverelor contractau dela mamuți diferite boale, așa cum locuitorii actuali ai pământului iau trichină dela porc, tuberculoză, din laptele vacilor infectate de acest microb și panglică, de la un câine care-a mâncat pește infectat de acest parazit.

Paleontologii caută de mult o explicație subitei dispariții a trogloditului **Cro-Magnon**, o rasă de oameni superioară, atât ca dezvoltare fizică, cât și intelectuală, tuturor celorlalte neamuri apărute vreodată pe suprafața pământului.

Fosilele acestei rase superbe de „**Greci Paleolitici**”, cum o numesc savanții, arată că s'a întins repede în Europa, luând locul unor oameni cu trupul și craniul mai mici, ceea ce era și de așteptat. Dar după ce-a cucerit Europa, Cro-Magnoul dispăre brusc de pe scena preistoriei, fiind înlocuit de-o rasă tot atât de nedezvoltată și de stupidă ca și cea dinaintea Cro-Magnonilor.

Faptul pare inexplicabil la prima vedere și totuși aceasta s'a putut ușor întâmpla, dacă rasa superioară a fost aproape cu desăvârșire distrusă de către o epidemie, față de care cea inferioară era imună.

Cro-Magnoul, după cum reiese din sculpturile și picturile găsite în cavernele sale, a fost un vânător cutezător și ambițiile sale par a se fi îndreptat asupra mamutului. Dacă microbii acestui animal s'au adaptat la organisme ale oamenilor, s'a putut întâmpla ca de pe urma consumării cărnii de mamut să fi izbucnit o epidemie, care-a nimicit populația cromagnonă, lăsând locul liber pentru rasa cu fruntea îngustă de mai apoi.

Nouii veniți par a fi fost niște vânători cu mult mai puțin destoinici, dar în schimb au început a face un fel de agricultură extrem de primitivă. Nu numai că le lipsia îndrăzneala, forța și inteligența pe care le desfășura Cro-Magnoul cu vânătoreea mamutului, dar văzând că mâncarea cărnii, de mamut părea a se asocia cu o boală, nu e exclus să fi instituit un tabu, pentru ea, o opreliște, cum au făcut evreii, cu carnea de porc.

Arșița verii distruge germenii și deaceia autoritățile britanice au interzis, pe timp de un an, intrarea în orașul indian **Quetta**, pustiit de un cutremur, cu nădejdea că, în acest răstimp, cadavrele îngropate sub ruini se vor steriliza de soare și căldură. La fel trebuie să se fi întâmplat și cu acea epidemie preistorică, în care-a dispărut Cro-Magnoul. Presupunând că evoluția acelei boale ar fi fost la fel cu a ciumei, care-a decimat populația evului mediu, epidemia ar fi dispărut după câțiva ani, prin faptul că între timp ar fi ucis pe toți câți n'aveau o imunitate naturală față de ea.

Din rasa cro-magnon au mai rămas desigur câțiva supraviețuitori, cari s'au amestecat cu rasa inferioară, ori au fugit în Asia.

Între timp secolele s'au prefăcut în milenii, iar cro-magnoul și mamutul au dispărut, uitați fiind cu desăvârșire. Puțin ar importa deci faptul că rasa umană și-a pierdut imunitatea față de acel microb, deoarece primejdia a dispărut de mult. Dar, poate că nu cu totul. Nu e exclus ca natura să-l fi conservat, în acea regiune de ghețuri eterne a Siberiei. Extrăgându-l din ccrnea mamuților, bacteriologii ruși ar putea cultiva microbul în laboratoare și dacă se va dovedi suficient de fatal oamenilor de astăzi, nu există nimic care să-i împiedice a-l revărsa în torrente, asupra marilor orașe japoneze.

Mai înainte ca japonezii să poată produce o antitoxină, numărul lor va fi redus într-o asemenea măsură, încât rușii vor putea cuceri țara, fără ca armata lor, imunizată în prealabil prin vaccin, să mai întâmpine vreo rezistență. Se înțelege că națiunile civilizate n'ar trebui să procedeze astfel, dar tratatele și pactele de război par a fi devenit toate niște simple petice de hârtie.

O insectă folositoare astăzi, este libelula sau calul dracului, cum îi spune poporul, al cărei cap are doi ochi mari compuși, așa

incât să vadă foarte bine. Cu un sbor direct, de fulger, ea prinde și distruge o sumedenie de pacoste înaripate, în frunte cu țânțarii. Fosile din perioada carboniferă ne arată că au existat libelule care măsurau 75 cm., dela un capăt la celălalt al aripilor. În cazul că s'ar descoperi ouă de-ale acestei monstruoase insecte și că în incubatoare s'ar obține rezultatele dorite, expediția rusească s'ar putea considera împărătește răsplătită.

Oricine ar vedea venind spre sine o insectă cu niște aripi de un sfert de metru lățime, s'ar speria desigur, deși libelula fiind insectivoră, nu l-ar ataca. Pentru a putea trăi, o creatură atât de mare ar trebui să mănânce zilnic un kilogram de insecte, ceea ce ar fi o mare binefacere pentru agricultură.

Dar e mai probabil că o creatură atât de mare, ar avea mișcările mult prea domoale în comparație cu insectele noastre și deci, ar muri de foame. În cazul c'ar izbuti totuși să se hrănească, ar avea de furcă cu păsările, care văzând-o, ar lua-o drept un dar ceresc.

Nu e exclus să se reediteze și câteva specii de străbuni ai cărăbușilor, deși cei pe cari-i avem acum sunt destul de pernicioși. Câțiva păiajeni antediluvieni, cari în loc să țese pânze sau să sară după pradă se țarau, asemeni crabilor, ar putea fi de folos în anumite plantații și podgorii.

Dar rușii și-ar putea juca lor înșile o sumedenie de feste, în cursul acestor experiențe. Topind blocurile de gheață, cu scopul de-a scoate fosilele ce-i interesează, multe elemente dăunătoare s'ar putea ridica din ele, neobservate. Astfel, ar fi sporii de ciupercă, cari le-ar putea intra în plămâni și în ochi. Aerul este plin de acești spori, dar față de cei mai mulți dintre ei, organismul omenesc a dezvoltat o oarecare toleranță. S'ar putea însă ca această rezistență să nu fie suficientă, pentru speciile de acum câteva sute de mii de ani. Peter Keptereff, care-a condus prima expediție punând la incubat ouă de insecte și mici crustacee, a văzut cu uimire o ciupercă foarte ciudată răsărită, evident, din sporii cari căzuseră din blocurile de pământ înghețat. Ciupercile acelea s'au dovedit bune de mâncat ba chiar foarte gustoase.

E de presupus că omul-maimuță, **Pithecanthropus Erectus** și soțiile sale s'au delectat cu această trufanda. Printre alte forme de viață, reînsuflețite sunt și câteva noi, sau mai degrabă foarte vechi, ierburi marine. Acestea au fost plantate în capătul rusesc al Golfului Finlandei cu toate protestele acestei țări și ale celorlalți vecini scandinavi, cari se tem că această vegetație a trecutului ar putea deveni o nenorocire. Cât timp poate dăinui viața, în stare de suspensie? Aceasta este o chestiune la ordinea zilei, în cercurile biologilor.

Acum câțiva ani, în Texas, un bulgăre de lut petrificat, scos dintr-o carieră de nisip, a dat la iveală, sub ciocanul care-l sfărâmă, o broască vie. S'au găsit savanți cari să susție că vîetatea stătea de vreo 700,000 de ani închisă acolo. Alții însă s'au mulțumit și cu câteva secole. În orice caz, se știe precis, că broaștele pot rămânea zidite în câte o astfel de închisoare foarte multă vreme, fără să moară. Astfel că și savanții ruși ar putea să desgroape și să redeștepte creaturi, cu desăvârșire dispărute de pe suprafața pământului, pe care l-au populat acum cine știe câți ani.

Vila Lencuța din Mamaia, proprietatea d-lui Petcu.

Artista Mary Voluntaru, dela Teatrul Național din București, în vacanță la Forte dei Marini.

A MURIT ARGENTINA

Argentina, renumita dansatoare cu reputație mondială a încetat din viață la Bayonne, în Franța, câteva secunde după ce dansase un „bolero”. Fotografia noastră înfățișează un recent portret al Argentinei.

Nu trebuie

să vă luați
numai după vorbe
Există milioane de femei în lume, care-și datează fericirea și liniștea vieții prin

SEMORI

SEMORI este mijlocul cel mai sigur de înlăturare al complicațiilor nedorite. SEMORI ferește atât bărbatul cât și femeia de vreo infecție microbiană. SEMORI scutește pe om de oănduri negre. LA FARMACII SI DRUGARI

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1, 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctorețe din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate tărimurile cosmetice. Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseței și a trupului etc.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

DR. H. ZANFT

Medic Primar
Specialist în

Boli de Piele și Păr, Cosmetică.

Raze U. V. Diatermie, Electroterapie, Zăpadă carbonică, Trat. maladiilor inestetice: pigmentațiuni ale feței, negi, cicatrice, acnee (coșuri), nevi (pete din naștere), îndepărtarea părului de prisos prin diatermo-coagulare etc. Strada Domnița Anastasia No. 23 (fost Belvedere) Consult. 3-8 p. m. Telef. 3.34.90

REGINA INNOTĂTOARE

Miss Ruth Jump a câștigat campionatul Americii de înot. Fotografia noastră o înfățișează pe campioană, după primirea medaliei.

VEDETELE DE CINEMA IN REVISTĂ

Renumitul înotător și star de cinema Johnny Weissmüller își petrece vacanța împreună cu soția sa Lupe Velez în vechiul Mexico. Ei locuiesc în hotelul Ensenada, locul de întâlnire al somităților din lumea filmului și fac dese excursiuni pe bicicletă.

INNOTĂTOARELE OLIMPICE

Fotografia noastră înfățișează pe Katherine Rawls din Miami, Marjorie Gestring și Dorothy Poynton Hill din Los Angeles, care fac parte din echipa feminină de înot, care va reprezenta Statele Unite la Olimpiada de la Berlin.

CELE MAI FRUMOASE OPT GIRLS DIN HOLLYWOOD LA PARIS

Cele mai frumoase opt girls din Hollywood au sosit recent la Paris și apariția lor pe bulevardele marelui oraș a stârnit o oarecare senzație. Fotografia noastră înfățișează pe cele opt fermecătoare girls pe acoperișul hotelului unde locuiesc.

APRINDEREA FLĂCĂREI OLIMPICE

La picioarele orașului unde au avut loc primele jocuri olimpice, s'a aprins flacăra olimpică prin raze de soare reflectate în oglinzi. Facia astfel aprinsă a fost purtată prin Grecia, Bulgaria, Jugoslavia și Cehoslovacia, până în Germania, unde încep la 1 August jocurile olimpice. În Jugoslavia această flăcăre s'a stins.

SERBĂRILE LUNEI IULIE LA TOKIO

În capitala Japoniei au loc, în cursul lunii Iulie mari festivități în cadrul cărora femeile, bărbații și copiii dansează pe stradă în costume pitorești. Fotografia noastră înfățișează un aspect luat în timpul festivităților.

UN POD DE 65 MILIOANE DOLARI.

Impozantul pod Triborough din New-York este gata. Acest pod leagă cele trei părți ale orașului Manhattan, Queens și Bronx. Construcția a costat 65 milioane dolari.

CAINII SBURĂTORI

Douăzeci și cinci de câini de vânătoare din Anglia au întreprins recent prima lor călătorie cu avionul. Ei au fost trimiși la Manchester pentru a lua parte la alergările de acolo.

CUM SE APĂRĂ AMERICANII DE CĂLDURĂ

Valul de căldură care s'a abătut asupra Americii a avut proporții mult mai mari decât acela de la noi, din țară. În fotografia noastră vedem cum cetățenii disperați de căldură, au amenajat un duș în plină stradă sub care se scaldă, așa îmbrăcați cum sunt.

*Pentru voiajuri
vă îmbrăcați pe gustul Dvs.
util, eficient, elegant*

La marele magazin:

**LA VULTURUL DE MARE
CU PESTELE IN GHIARE**

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACAI / STR. CAROL 76-78-80-82 / STR. HALELORZI

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39 TELEFON 3.52-73
D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Îngrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.
Consult. 10-12 și 3-7 p. m. Consult. gratuite Miercuri 11-12 a.m.

L UMEA dăinuiește prin înțelepciunea câinelui" — așa glăsuiește Zend-Avesta, una dintre cele mai bătrâne cărți ale omenirii.

De fapt, câinele și omul sunt singurele vietăți, cari trăesc alături, pe toată suprafața pământului, la poli, ca și la ecuator.

DIVINITATE SAU CERȘETOR ?

Invățații arheologi au găsit, în cele mai vechi timpuri ale epocii de piatră, dinți de câine, găuri. Se pare că erau purtați ca talismane. Probabil că în acele vremi, câinele era omagiat din considerente religioase.

Din familia zoologică, denumită **canis**, apărută în cea mai veche perioadă a pocii terțiare, **eo-cenul**, fac parte lupii, șacalii... Câinele de casă pare să fie un descendent al lupilor și șacalilor de odinioară.

Dacă Zend-Avesta face din câine un fel de creator al lumii, scriitorii moderni — apreciind calitățile sufletești și fizice ale acestui animal — îl descriu totuși ca pe „un cerșetor la masa omului”.

CEL MAI BUN TOVARĂȘ

De sute de mii de ani, câinele trăește alături de om.

de ALEX. F. MIHAIL

Cunosc câinele unui avocat, care face toate aceste minuni mai sus arătate. Iar câinele-lup Rintin, al d-lui C. Trușcu, dresat de tânărul Alex. Molnar, câine a cărui ilustrație o dăm, e un servitor foarte harnic, cară, aduce — după ordin — fel de fel de obiecte, în gură, spre hazul vecinilor. Ingrijind

de nevoile gospodăriei, poartă greutăți mari, scânduri, scoate găleți cu apă, scoate lemne din pivniță sau, după terminarea treburilor, se preumblă, plin de demnitate pe trotuar, cu umbrela deschisă deasupra capului.

Unii câini aleargă mai repede decât cerbii, înnoată în mod uimitor, sar ca acrobații și uneori se și cațără, ca pisicile.

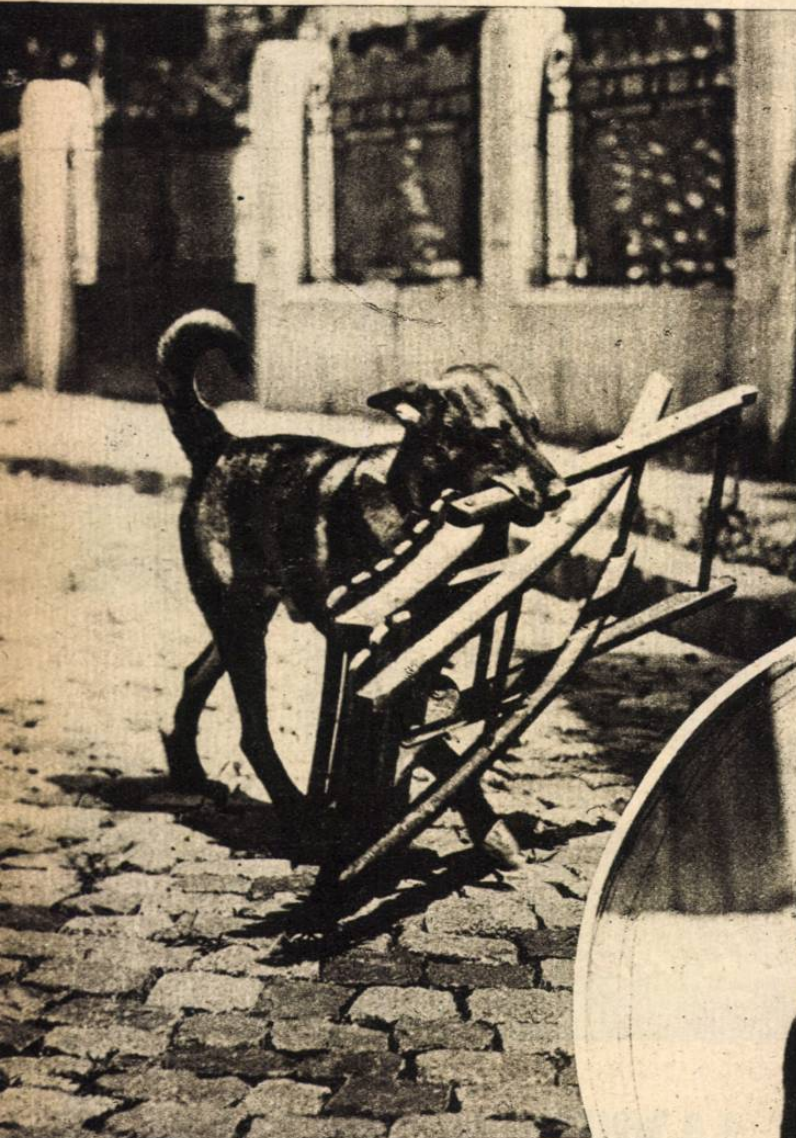
Auzul câinelui e foarte dezvoltat, dar cu deosebire miraculos este simțul mirosului. El poate să-și găsească stăpânul, urmărindu-l pe

Câinele, adevăratul tovarăș de viață: el poartă rând pe rând scaunul, umbrela și găleata, după cum stăpânul lui are nevoie de un serviciu sau altul.

străzi, fără să-l vadă, numai după urma pașilor lui, unde lasă un miros imperceptibil pentru noi. Simte pe stăpân când vine acasă, după mersul lui, după felul cum apasă soneria, după cum bate în ușe, bineînțeles că-i recunoaște dela distanță foarte ușor glasul.

Observatori atenți pot desluși foarte bine „limba câinească”, în toate nuanțele ei: scheunatul, lătratul scurt sau prelung, diferite sunete speciale. Dealtminteri, câinii au și o mimică elocventă: dau din coadă, se gudură, privesc în anumit fel, contractă mușchii gurii. Priviți la un câine și veți vedea imediat cât de expresiv e chipul lui; de fapt, ca și la oameni, nu se găsesc doi câini cari să aibă aceeași înfățișare.

Câinii St. Bernardini, dela vestita mănăstire al cărui nume îl poartă, se găsesc încă din secolul al VIII-lea în Alpi, la câteva mii de metri deasupra nivelului mării, în regiuni pe unde domnește iarna opt luni pe an și unde termometrul se coboară adesea chiar până la minus 30 grade Celsius. Prin furtună, viscol, negură, ei cutreeră neincetat munții, spre a găsi pe rătăciți și pe cei căzuți. Ei cercetează cu atenție locul unde văd că s'a prăbușit o lavină, având la ei primele

El face sluj, se milogeste, stă cu bucățica de zahăr pe nas, până ce stăpânul îi dă voe s'o înhațe. În această privință, pisica, din neamul tigrilor, e mai mândră. Șacalii umblă și ei pe urma fiarelor sălbatece, a leilor, tigrilor, mulțumindu-se cu rămășițele ospățului, rămase după plecarea regeiui animalelor sau a celorlalți seniori.

ISPRAVI DE-ALE CÂINELUI.

Dupăcum am spus mai sus, câinele întovărășește pe om pe toată suprafața globului, în cele mai grele ținuturi, fiind foarte rezistent la toate climatele. Iarna, doarme afară în ger, iar arșița verii o suportă cu resemnare stoică, scoțând doar limba, spre a se mai răcori. Nu e divinitate, dar credem că nu merită clasificarea umilitoare între cerșetori. E mai degrabă prietenul cel mai bun al omului, sluga lui cea mai credincioasă, gata să se sacrifice oricând pentru dânsul, supus, devotat, ascultând orice poruncă a lui, săritor la orice capriciu, iertător pentru brutalitățile stăpânului său, lipsit de orice sentiment de rancună, sau răsunare, împotriva sa.

Omul și câinele se înțeleg dintr'un gest, dintr'o privire, uneori chiar prin vorbe. Câinele de vânătoare pricepe atâtea cuvinte, spuse chiar în șoaptă de vânător; câinii de casă execută diferite porunci, caută cheile sau pălăria stăpânului, aduc un scaun, închid sau deschid ușa, cheamă servitoarea dela bucătărie, pe care o trag de șorț.

ajutoare, pe care le duc într'un coșuleț, la gât: întăritoare, hrană, medicamente, o sticlă de vin. Uneori poartă și câte o pătură de lână, în spinare. Dupăce-au descoperit pe vreun doborât și i-au dat primele ajutoare, ei aleargă repede la mănăstire, spre a vesti pe călugări despre nenorocirea întâmplată.

CÂINELE E OGLINDA STĂPÂNULUI

„Cum e turcul și pistolul”, spune o zicătoare românească. Dacă vă veți uita cu atenție la un câine, veți vedea cum seamănă la caracter cu stăpânul său. Câinele țărănesc e mai bădăran, dar e cinstit în apucături; câinele șatreilor țigănești, mai totdeauna, va ciordi ce găsește; câinele ciobanului e un credincios paznic al oilor; câinele vânătorului, e vânător dibaciu; câinele dintr'o casă primitoare, e amabil și prietenos; câinele vreunei fete bătrâne sau al solitarului mizantrop e bănuitor și arțăgos; câinele vreunui boer fără ocupație este trântor incorigibil, egoist și mai puțin politicos decât câinele țărănesc. Într'o casă de oameni zăpăciți, câinii sunt la fel; oamenii de ispravă au totdeauna câini cuminiți.

CINE POATE DRESA CÂINII ?

Celebrul dresor de animale Kludsky, când a fost prin București, mi-a spus că numai oamenii buni pot dresa câinii, pentru că e nevoie de blândețe, bunățate,

răbdare și îngăduință. Alți observatori susțin că numai bărbaii pot da o bună educație câinilor. Femeile nu sunt pricepute în această direcție. Câinii, cocoloșiți de femei, ținuti prin budoare și automobile, răsgăiați, sunt capricioși și cu apucături antipatice.

Ca un exemplu de câine bucreștean bine educat putem cita pe Goliat al d-lui prof. dr. Nicolae Minovici, care este mare amator de animale. D. prof. Minovici are mai mulți dulăi, de-o rară frumusețe, la ferma sa dela șoseaua Kiseleff, însă Goliat nu face parte dintre aceștia. În pofida numelui său, Goliat e cel mai mic cățeluș din Capitală: îl poți băga cu ușurință în buzunarul hainei.

CĂINI FILOZOFI.

Ca o dovadă de mare superioritate asupra celorlalte animale ar fi faptul că toți câinii visează. Când dorm, tresar, mărăe dau din coadă.

Căinele gândește și face planuri, mai ales la vânatoare, pe care uneori le execută pe socoteala lui proprie. Mulți câini îngroapă mâncarea, sau o ascund spre a o căuta când vor fi iar flămânzi. Sunt câini prevăzători, cari își fac provizii.

Deși supus, totuși el cântărește și apreciază pe om: dovadă că deosebește pe hoți și răufăcători.

Un copoi împrumutat unui vânător, pleacă cu dânsul și-i dă tot concursul. Dar se poate întâmpla ca a doua oară — și mulți ani după asta — să refuze de a-l mai întovărași, dacă vânătorul nu e bun țințas și l-a făcut să alege zădarnic, prin miriști.

CĂINII SUNT PRIMEJDIOȘI.

Nu voesc să vorbesc despre primejdia câinilor de lanț de cari au a se teme hoții și bandiții. La Pompei s'au descoperit case, unde la intrare se vede inscripția amenințătoare: „câini răi!”

Chiar azi, unii cetățeni fricoși țin asemenea animale haine, astfel ca nimeni să nu mai îndrănească să le intre în curte. Mai sunt apoi câinii polițiști, anume educați pentru acest scop. Dupăcum se știe aceștia aduc mari foloase detectivilor. Spațiul nu-mi îngăduie să insist prea mult asupra diferitelor categorii de câini. Dacă vorbesc acum despre primejdia acestor animale mă gândesc la pericolul

propagării bolilor. Sunt mulți câini cari poartă înrânșii ouă sau larve de *Taenia echinococcus*. Aceste larve sau ouă sunt invizibile, în gură și pe limba animalului. Cum unele persoane se lasă linse pe față și chiar pe gură, larvele și ouăle se pot transmite, taenia dezvoltându-se apoi, în diferite organe ale omului.

Cum osul capului, numit *etmoid*, os care este așezat deasupra, nasului, la baza creierului, are un fel de sită cu găurele mici, larvele pot pătrunde chiar în creier, provocând moartea. Asemenea cazuri mortale se citează și în România.

CARNE DE CÂINE

Tot din această pricină este primejdios a se consuma carne de câine. Nu-i vorba, la noi, unde refuzăm până și carnea de cal, ce se vinde pe față în marile metropole europene; la noi, unde carnea de vită este relativ efțină, nimeni nu se gândește să mănânce carne de câine. Doar unui scriitor francez, care a scos de curând o carte despre București, i-a trăsnet prin cap să spue că bucureștenii mănâncă „saucissons” de la hingheri, adică salam preparat cu carnea acestui animal.

Toți știm că informația aceasta este absolut greșită. Totuși este adevărat că multe popoare consumă carne de câine și anume: tungușii, chinezii, groenlandezii, eschimoșii... La un moment dat, câinii curagioși și inimoși, cari au tras săniile spre ținuturile cele mai depărtate, la Pol, sunt masacrați.

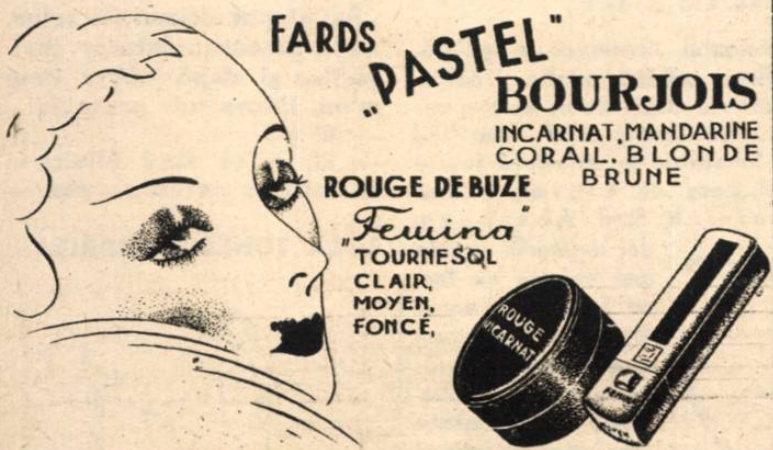
În România însă, oricât de flămând ar fi cineva, oricât de sărac ar fi, refuză acest aliment. Totuși, în Germania — nu știu dacă nu și în România — se îmblănesc căciuli, apoi se fac pantofi de dans, mănuși fine, din piele de câine... Grăsimea lor slujește la ungerea roților...

Acest animal cu suflet mare, dovedește multă abnegație, fiind prietenul nostru devotat, necondiționat atât în timpuri bune cât și în timpuri grele; el nu părăsește pe omul bogat, după cum nu fuge nici de la stăpânul său, barbar și nemilos, sau de la cerșetorul bolnav și neputincios. Căinele are sentimente cu adevărat „umane”. Omul în schimb, nu se arată prea recunoscător și de cele mai multe ori se poartă „câinește” (?) la prietenul său cel mai bun.

Alex. F. Mihail

FARDS „PASTEL” BOURJOIS
INCARNAT, MANDARINE CORAIL, BLONDE BRUNE

ROUGE DE BUZE
„Femina”
TOURNESOL
CLAIR, MOYEN, FONCÉ.

RADIUM!

Cine ar fi crezut, Doamnelor, că acest prodigios element va fi pus într-o zi în serviciul frumuseții Dv.?

Grație celebrelor formule ale Doctorului ALFRED CURIE

preparate de către D-rul A. Moussalli, vechiu colaborator al celebrului chimist A. Frouin dela Institutul Pasteur din Paris, aceste produse au revoluționat arta cosmetică

CREMA și PUDRA THO-RADIA

cu bază de **RADIUM** și **TORIUM** sunt singurele produse cosmetice a căror eficacitate este dovedită.

CREMA PUDRA

Tub mare Lei 80   Cutia mijl. Lei 60
Borcanul Lei 110   Cut. mare Lei 110

DEPOZIT:

Soc. Gen. Parfumerie
Str. Luterană 6, București

THO-RADIA

SINGURELE PRODUSE COSMETICE APROBATE DE CĂTRE MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

JENELE DIGESTIVE CELE MAI COMUNE

Dece să rămâneți incomodați după ce luați masa prin arsuri, greutăți, umflături, sughituri stomacale sau indigestii, dacă puteți obține o ușurare rapidă și sigură, luând o jumătate de linguriță de cafea de Magnesia Bisurata în puțină apă după fiecare masă. Veți avea o senzație de ușurare foarte greu de imaginat, prin întrebunțarea acestui antiacid, care neutralizează în câteva minute excesul de aciditate, pricină a atâtor suferinți digestive. Odată acest exces de aciditate, neutralizat, nu mai aveți a vă teme de fermentația alimentelor, digestiunea Dv. se va face în mod normal și veți putea mânca ce veți dori, cu certitudinea că mesele Dvs. nu vor fi urmate de nici o durere. Magnesia Bisurata care este inofensivă și ușoară de luat, se găsește de vânzare în toate farmaciile și drogueriile, cu prețul de Lei 75—, sau în marele format economic Lei 110.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7   Telefon 3-01-2

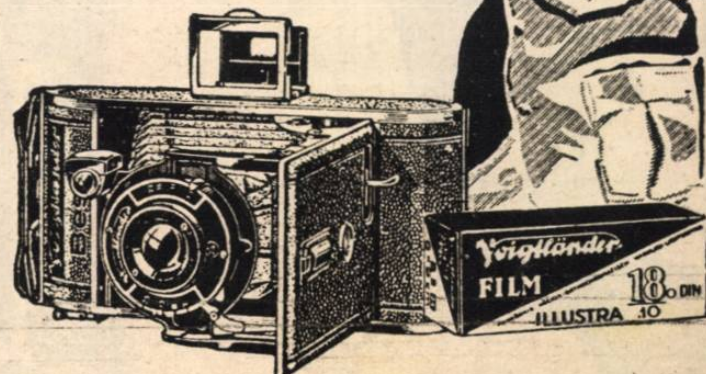
Ceeace caracterizează noul aparat

Voigtländer „BESSA”

este declanșatorul pe capac. Nu mai este vorba de declanșatorul de sârmă, ci de un adevărat trăgaci, ca la armă.

De aceea, aparatul „Bessa” poate fi ținut, liniștit și sigur, cu ambele mâini și puteți fotografia, nu numai în 1/25 dintr-o secundă dar și într-un interval de 1/10 și 1/5 dintr-o secundă, fără a risca să obțineți imaginea mișcată.

Adresați-vă magazinelor de aparate fotografice, unde vi se arată acest nou Voigtländer „Bessa” 6/9 făcându-vă, fără nici o obligație din partea Dv., demonstrații cu acest aparat.

Voigtländer

ORIGINA CĂTORVA MODE

FRANCEZII spun: „il faut souffrir pour être belle”. Au dreptate, câteodată! Bunoară când ne gândim la ședințele de ondulații permanente, hotărât au dreptate! Mai brodit ar fi fost spus: „il faut réfléchir pour être belle”. Pentru că, o femeie inteligentă cochetă, urmează moda cu oarecare măsură neluând din ea decât ce-o prinde, găsim în fantesia fiecărui an ceva care să se potrivească personalității ei. Modele apar și dispar, cu o reprezentare al cărui record încă n'a fost bătut. Vorbim zilele trecute despre, origina unor modele. Unele datorite numai întâmplării...

Așa, cine își mai aduce aminte de vremea când fetițele aveau părul lung, și-l prindeau în vârful capului, cu o fundă mare?

Era o modă scornită de principesa de Lamballe, moartă atât de tragic, pe vremea revoluției.

Într-o zi la vânătoare, pierdu pălăria, și ca să nu-i ia vântul părul, îl legă, așa cum nimeri. La întoarcere, toată lumea a găsit-o fermecătoare. Celelalte doamne au copiat-o cu același succes. Și funda în creștetul capului a trăit aproape în veac!

Una din cele mai frumoase femei de la curtea împărătesei Eugenia, contesa de Castiglione, la un prânz, pe iarbă verde, dat de împărăteasă la St. Cloud, văzu cu groază, cum căfelușul ei favorit îi rosese întregul bord al pălăriei. Rămăsese doar fundul. Contesa răs, spunând: „mă voi întoarce la Paris cu o pălărie mai mică!” Zis și făcut. La Paris toată lumea crezu că e o modă nouă.

Rochie de seară din saten mat alb. Decolteul este mare, iar talia este susținută de două bretele, terminate cu garnitură verde.

Peste câteva zile, nu mai era urmă de bord la vre-o pălărie, în capitala Franței. Și în Anglia, bine înțeles. — Împărăteasa Eugenia jucându-se cu fiul ei de-a soldații, luă din întâmplare o bucată de flanelă roșie și își ajustă o tunică. În acea clipă, intră o doamnă de la curte, privi tunică și crezu că este o nouă haină de interior. Ajunsă acasă, se destăinuă croitoresei, făcură ce făcură, și a doua zi, sub numele de „Vesta garibaldi” hăinuța roșie era chemată să facă epocă!

Și-mi spune o prietenă că obârșia multor modele, vin de la

nunchii de rose, și prinise cu grație câteva buchețele pe rochia învătăată. Apariția ei a fost salutăată de un murmur admirativ. Împărăteasa era mai mândră ca ori când, iar buchețelele pe rochiile de seară trăesc mereu, ca și amintirea ei.

Dar una din reginele modei, încântător de frumoasă, purtând vestmântul cu o rară distincție, a fost doamna de Lieven. Ea a fost și o politiciană îndemânată. A trăit la Moscova, St. Petersburg, Berlin, Londra și Paris, fiind în lumea diplomatică cea mai marcantă personalitate din Europa. Salonul ei era un cenaclu spiritual, exclusiv, ales și elegant, independent de partide, căutat de aristocrație și de curte.

Dacă egerismul politic nu ar fi existat, sigur că îl inventa principesa de Lieven, spune Victor du Bled. Ea este tipul politicianei: Voință, perseverență, inteligență, ton înalt, rar veselă. Poseda arta de-a se informa, de-a duce o conversație întodeauna la ținta pe care o doria și de-a-și apropia și reține oamenii politici. Rusoaică până în vârful degetelor, ne reamintește faimosul dialog din Danicheff: „Când Dumnezeu făcu femeia, cugetă puțin și zise: „trebuie să fac mai bine și mai rău” — și făcu femeia rusă.

— „Ceeace înseamnă?

— „Că sunteți capabile de toate exagerațiile în bine ca și în rău, în dragoste ca și ură și ca n'aș dori nici celui mai crunt inamic să iubească pe una din voi — și să u fie iubit. — În sfârșit fericit cine vă adoră, dar mai fericit acela care vă scapă, acela nu voi fi eu!”

S'a zis că rusul este un oriental conservat în ghiață. În rus însă sunt două suflete: sufletul asiatic și cel occidental, când este acuzat de duplicitate, este o nedreptate; el arată sufletul occidental când voim să-l vedem pe cel asiatic, și la nevoie le amestecă foarte bine pe amândouă. Principesa de Lieven a fost inspiratoarea lui Matternich, lord Aberdeen,

dar legăturile ei cele mai trainice au fost cu Lord Grey și Guizot. Cum am spus — era înră; ea a creiat buchețelele de diamante presărate pe satin-ul

lată așa zisa rochie „cock-tail” din saten negru lucios.

curtea frumoasei împărătese. Tot ea înaintea unui mare bal la Tuilleries, îmbrăcată fiind într-o toaletă de seară de dantelă și tulle, a scăpat un flacon de parfum și și-a stropit toată rochia. — În marmurire!.. Indemânatecă, ceru numai de cât un mănunchi de rose, și prinise cu grație câteva buchețele

rochiilor de bal. După moartea celui mai iubit fiu, ea se cerni, pentru toată viața. Până la moarte purta numai rochia de catifea neagră, împodobită cu cifra domnișoarelor de onoare ale țarinei și un șir de mărgăritare la gât. Așa gătită va fi și înmormântată în 1857.

Ernest Daudet spune că Lord Grey o consulta în toate. La Londra e stat 24 de ani. Spiritul ei pozitiv domnia, întreținând corespondența cu țarul, țarina și toate personalitățile de marcă din Europa. Pe Guizot îl cunosc la vârsta de 53 de ani. Era văduvă. Era de principiu că femeia are vârsta și frumusețea sentimentelor pe care le inspiră. Pentru Guizot părăsi Londra. Politica femeii, este omul pe care îl iubești La d-na de Lieven nu se știe dacă iubește politica, în omul la care ține, sau omul pe care-l iubește, în politică.

Guizot, mare istoric, mare orator, o personalitate morală și intelectuală, avea însă nevoie de rafinament. Lipsa lui de aristocrație o împlinia admirabila lui prietenă, se zice, platonice. O anecdotă însă spune că Mérimé, la o recepție la ministrul afacerilor străine, pe când Guizot era prim-ministru, avu curiozitatea să lămurească odată pentru totdeauna acest semn de întrebare. Mérimé spune: „Am plecat ultimul din salon, după plecarea tuturor invitaților și după câțiva timp m'am întors sub pretextul... — Ei și?

— Ei, ce să fie? Ministrul își scosese marele cordon. —

LOLA IONESCU MARIȚA

